THE SECOND BOOK OF SAMUEL
ശമൂവേൽ: രണ്ടാം പുസ്തകം

1 ശൗലിന്റെ മരണശേഷം, ദാവീദ് അമാലേക്യരെ
സംഹരിച്ചു മടങ്ങിവന്നു സിക്ലാഗിൽ രണ്ടു ദിവസം
പാർക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം 2 മൂന്നാം ദിവസം
ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ കീറിയും
തലയിൽ പൂഴി വാരിയിട്ടുംകൊണ്ടു ശൗലിന്റെ
പാളയത്തിൽനിന്ന് വന്നു, അവൻ ദാവീദിന്റെ
അടുക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ സാഷ്ടാംഗം വീണു
നമസ്കരിച്ചു. 3 ദാവീദ് അവനോട്: "നീ
എവിടെ നിന്നു വരുന്നു" എന്ന് ചോദിച്ചതിന്:
"ഞാൻ യിസ്രായേൽപാളയത്തിൽനിന്ന്
രക്ഷപ്പെട്ടുപോരുകയാകുന്നു" എന്ന് അവൻ
പറഞ്ഞു. 4 ദാവീദ് അവനോട് ചോദിച്ചത്:
"കാര്യം എന്തായി? ദയവായി എന്നോട് പറയുക."
അതിന് അവൻ: "ജനം യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റോടി;
ജനത്തിൽ അനേകം പേർ മരിച്ചുവീണു;
ശൗലും അവന്റെ മകനായ യോനാഥാനും
കൊല്ലപ്പെട്ടു" എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 വാർത്ത
കൊണ്ടുവന്ന യൗവനക്കാരനോട് ദാവീദ്:
"ശൗലും അവന്റെ മകനായ യോനാഥാനും
കൊല്ലപ്പെട്ടത് നീ എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു"
എന്നു ചോദിച്ചതിന് 6 വാർത്ത കൊണ്ടുവന്ന
യൗവനക്കാരൻ പറഞ്ഞത്: "ഞാൻ

യദൃശ്ചയാ ഗിൽബോവപർവ്വതത്തിലേക്കു
ചെന്നപ്പോൾ ശൗൽ തന്റെ കുന്തത്തിന്മേൽ
ചാരിനില്ക്കുന്നതും രഥങ്ങളും കുതിരപ്പടയും
അവനെ തുടർന്നടുക്കുന്നതും കണ്ടു; 7 അവൻ
പുറകോട്ടു നോക്കി എന്നെ കണ്ടു വിളിച്ചു:
'അടിയൻ ഇതാ' എന്ന് ഞാൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
8 'നീ ആര്?' എന്ന് അവൻ എന്നോട് ചോദിച്ചതിന്:
'ഞാൻ ഒരു അമാലേക്യൻ' എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
9 അവൻ പിന്നെയും എന്നോട്: 'ദയവായി
എന്റെ അടുത്തുവന്ന് എന്നെ കൊല്ലണം; എന്റെ
ജീവൻ മുഴുവനും എന്നിൽ ഇരിക്കുകകൊണ്ട്
എനിക്ക് പരിഭ്രമം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന്
പറഞ്ഞു. 10 അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അടുത്തുചെന്ന്
അവനെ കൊന്നു; അവന്റെ വീഴ്ചയുടെ
ശേഷം അവൻ ജീവിക്കുകയില്ല എന്ന് ഞാൻ
അറിഞ്ഞിരുന്നു; അവന്റെ തലയിലെ കിരീടവും
ഭുജത്തിലെ കാപ്പും ഞാൻ എടുത്ത് ഇവിടെ എന്റെ
യജമാനന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു."
11 ഉടനെ ദാവീദ് തന്റെ വസ്ത്രം വലിച്ചുകീറി;
കൂടെയുള്ളവരും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തു.
12 അവർ ശൗലിനെയും അവന്റെ മകനായ
യോനാഥാനെയും യഹോവയുടെ ജനത്തെയും
യിസ്രായേൽഗൃഹത്തെയും കുറിച്ച് അവർ
വാളാൽ വീണുപോയതുകൊണ്ട് വിലപിച്ചും
കരഞ്ഞും സന്ധ്യവരെ ഉപവസിച്ചു. 13 ദാവീദ്
വാർത്ത കൊണ്ടുവന്ന യൗവനക്കാരനോട്:
"നീ എവിടുത്തുകാരൻ" എന്ന് ചോദിച്ചതിന്:
"ഞാൻ ഒരു അന്യജാതിക്കാരന്റെ മകൻ, ഒരു
അമാലേക്യൻ" എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 14 ദാവീദ്
അവനോട്: "യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തനെ

കൊല്ലേണ്ടതിന് നിന്റെ കയ്യോങ്ങുവാൻ നിനക്കു
ഭയം തോന്നാഞ്ഞത് എങ്ങനെ" എന്ന് പറഞ്ഞു.
15 പിന്നെ ദാവീദ് യൗവനക്കാരിൽ ഒരുവനെ
വിളിച്ചു: "ചെന്ന് അവനെ വെട്ടിക്കളയുക"
എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അവൻ അവനെ
വെട്ടിക്കൊന്നു. ദാവീദ് അവനോട്: "നിന്റെ
രക്തം നിന്റെ തലമേൽ; യഹോവയുടെ
അഭിഷിക്തനെ ഞാൻ കൊന്നു എന്ന് നിന്റെ
വായ്കൊണ്ടുതന്നെ നിനക്ക് എതിരായി സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞുവല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അതിനുശേഷം
ദാവീദ് ശൗലിനെയും അവന്റെ മകനായ
യോനാഥാനെയും കുറിച്ച് ഈ വിലാപഗീതം പാടി.
18 അവൻ യെഹൂദാമക്കളെ ഈ ധനുർഗ്ഗീതം*
പഠിപ്പിക്കുവാൻ കല്പിച്ചു; അത് ശൂരന്മാരുടെ
പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ:–
19 "യിസ്രായേലേ, നിന്റെ പ്രതാപമായവർ നിന്റെ ഗിരികളിൽ നിഹതന്മാരായി;
വീരന്മാർ പട്ടുപോയത് എങ്ങനെ!
20 ഗത്തിൽ അത് പ്രസിദ്ധമാക്കരുതേ;
അസ്കലോൻ വീഥികളിൽ ഘോഷിക്കരുതേ;
ഫെലിസ്ത്യപുത്രിമാർ സന്തോഷിക്കരുതേ;
അഗ്രചർമ്മികളുടെ കന്യകമാർ ഉല്ലസിക്കരുതേ.
21 ഗിൽബോവപർവ്വതങ്ങളേ, നിങ്ങളുടെമേൽ മഞ്ഞോ മഴയോ പെയ്യാതെയും
വഴിപാടുനിലങ്ങൾ ഇല്ലാതെയും പോകട്ടെ.
അവിടെയല്ലോ വീരന്മാരുടെ പരിച എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞത്;
ശൗലിന്റെ തൈലാഭിഷേകമില്ലാത്ത പരിച തന്നെ.

* **1. അദ്ധ്യായം.. 18** ധനുർഗ്ഗീതം വിൽപ്പാട്ട്

22 കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ രക്തവും
വീരന്മാരുടെ മേദസ്സും വിട്ട്
യോനാഥാന്റെ വില്ല് പിന്തിരിഞ്ഞില്ല;
ശൗലിന്റെ വാൾ വെറുതെ മടങ്ങിവന്നതുമില്ല.
23 ശൗലും യോനാഥാനും അവരുടെ ജീവകാലത്ത്
പ്രീതിയും പ്രിയവും ഉള്ളവരായിരുന്നു;
മരണത്തിലും അവർ വേർപിരിഞ്ഞില്ല.
അവർ കഴുകന്മാരിലും വേഗതയുള്ളവർ,
സിംഹങ്ങളിലും ശക്തിശാലികൾ.
24 യിസ്രായേൽപുത്രിമാരേ,
ശൗലിനെച്ചൊല്ലി കരയുവിൻ
അവൻ നിങ്ങളെ ആഡംബരപൂർണ്ണമായ
കടുംചുവപ്പ് വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു
നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രത്തിന്മേൽ പൊന്നാഭരണം
അണിയിച്ചു.
25 യുദ്ധമദ്ധ്യേ വീരന്മാർ വീണുപോയതെങ്ങനെ!
നിന്റെ ഗിരികളിൽ യോനാഥാൻ
കൊല്ലപ്പെട്ടുവല്ലോ.
26 എന്റെ സഹോദരാ, യോനാഥാനേ,
നിന്നെച്ചൊല്ലി ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നു;
നീ എനിക്കു അതിവത്സലൻ ആയിരുന്നു;
എന്നോടുള്ള നിൻസ്നേഹം വിസ്മയനീയം,
നാരിയുടെ പ്രേമത്തിലും വിസ്മയനീയം.
27 വീരന്മാർ വീണുപോയത് എങ്ങനെ;
യുദ്ധായുധങ്ങൾ നശിച്ചുപോയല്ലോ!"

2. അദ്ധ്യായം.

1 പിന്നീട് ദാവീദ് യഹോവയോട്: "ഞാൻ
യെഹൂദ്യയിലെ ഏതെങ്കിലും നഗരത്തിലേക്ക്
പോകണമോ" എന്നു ചോദിച്ചു. യഹോവ

അവനോട്: “പോകുക” എന്നു കല്പിച്ചു. “ഞാൻ
എവിടേക്ക് പോകണം” എന്ന് ദാവീദ് ചോദിച്ചതിന്:
“ഹെബ്രോനിലേക്ക്” എന്ന് അരുളപ്പാടുണ്ടായി.
2 അങ്ങനെ ദാവീദ് ജെസ്രീയേല്ക്കാരത്തി
അഹീനോവം, കർമ്മേല്യനായ നാബാലിന്റെ
വിധവ അബീഗയിൽ എന്നീ രണ്ട് ഭാര്യമാരുമായി
അവിടേക്ക് പോയി. 3 ദാവീദ് തന്നോടുകൂടി
ഉണ്ടായിരുന്ന ആളുകൾ എല്ലാവരേയും
കുടുംബസഹിതം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി; അവർ
ഹെബ്രോന്യപട്ടണങ്ങളിൽ വസിച്ചു. 4 അപ്പോൾ
യെഹൂദാപുരുഷന്മാർ വന്ന്, അവിടെവച്ച്
ദാവീദിനെ യെഹൂദാഗൃഹത്തിന് രാജാവായി
അഭിഷേകം ചെയ്തു.

5 യെഹൂദാപുരുഷന്മാർ ദാവീദിനോട്:
“ഗിലെയാദിലെ യാബേശ് നിവാസികൾ
ആയിരുന്നു ശൗലിനെ അടക്കംചെയ്തത്
” എന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് ദാവീദ്
ഗിലെയാദിലെ യാബേശ് നിവാസികളുടെ
അടുക്കൽ ദൂതന്മാരെ സന്ദേശവുമായി
അയച്ചു: “നിങ്ങളുടെ യജമാനനായ ശൗലിനോട്
ഇങ്ങനെ ദയകാണിച്ച് അവനെ അടക്കം
ചെയ്തതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ യഹോവയാൽ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ. 6 യഹോവ നിങ്ങളോട്
ദയയും വിശ്വസ്തതയും കാണിക്കുമാറാകട്ടെ;
നിങ്ങൾ ഈ കാര്യം ചെയ്തിരിക്കുകകൊണ്ട്
ഞാനും നിങ്ങൾക്ക് നന്മ ചെയ്യും. 7 ഇപ്പോൾ
നിങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടട്ടെ; നിങ്ങൾ
ധീരന്മാരായിരിക്കുവിൻ; നിങ്ങളുടെ യജമാനനായ
ശൗൽ മരിച്ചുപോയല്ലോ; യെഹൂദാഗൃഹം
എന്നെ അവർ രാജാവായി അഭിഷേകം

ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്ന് പറയിച്ചു.

8 എന്നാൽ ശൗലിന്റെ സേനാപതിയായ
നേരിന്റെ മകൻ അബ്നേർ ശൗലിന്റെ മകനായ
ഈശ്-ബോശെത്തിനെ മഹനയീമിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി, 9 അവനെ ഗിലെയാദിനും,
അശൂരിയർക്കും, ജെസ്രീയേലിനും, എഫ്രയീമിനും,
ബെന്യാമീനും, എല്ലാ യിസ്രായേലിനും
രാജാവാക്കി. 10 ശൗലിന്റെ മകനായ ഈശ്-
ബോശെത്ത് യിസ്രായേലിനെ ഭരിക്കുവാൻ
തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന് നാല്പതു വയസ്സായിരുന്നു;
അവൻ രണ്ട് വർഷം ഭരിച്ചു. യെഹൂദാഗൃഹം
മാത്രം ദാവീദിനോട് ചേർന്നുനിന്നു. 11 ദാവീദ്
ഹെബ്രോനിൽ യെഹൂദാഗൃഹത്തിന്
രാജാവായിരുന്ന കാലം ഏഴ് വർഷവും
ആറുമാസവും ആയിരുന്നു.

12 നേരിന്റെ മകൻ അബ്നേരും ശൗലിന്റെ
മകനായ ഈശ്-ബോശെത്തിന്റെ ഭടന്മാരും
മഹനയീമിൽനിന്ന് ഗിബെയോനിലേക്കു
വന്നു. 13 അപ്പോൾ സെരൂയയുടെ മകനായ
യോവാബും ദാവീദിന്റെ ഭടന്മാരും പുറപ്പെട്ട്
ഗിബെയോനിലെ കുളത്തിനരികിൽ അവരെ
കണ്ടു; അവർ കുളത്തിന്റെ ഇപ്പുറത്തും
മറ്റവർ കുളത്തിന്റെ അപ്പുറത്തും ഇരുന്നു.
14 അബ്നേർ യോവാബിനോട്: “ഇപ്പോൾ
യുവാക്കന്മാർ എഴുന്നേറ്റ് നമ്മുടെമുമ്പാകെ ഒന്നു
പൊരുതട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു. 15 യോവാബ്:
“അവർ എഴുന്നേല്ക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ ബെന്യാമീന്യരുടെയും ശൗലിന്റെ
മകനായ ഈശ്-ബോശെത്തിന്റെയും

ഭാഗത്തുനിന്ന് പന്ത്രണ്ടുപേരും ദാവീദിന്റെ ഭടന്മാരിൽനിന്ന് പന്ത്രണ്ടുപേരും എഴുന്നേറ്റ് തമ്മിൽ അടുത്തു.
16 ഓരോരുത്തൻ അവനവന്റെ എതിരാളിയെ മുടിക്കു പിടിച്ചു പാർശ്വത്തിൽ വാൾ കുത്തിക്കടത്തി; അങ്ങനെ അവർ ഒരുമിച്ചു വീണു. അതുകൊണ്ട് ഗിബെയോനിലെ ആ സ്ഥലത്തിന് ഹെല്ക്കത്ത്-ഹസ്സൂരീം എന്നു പേരായി.
17 അന്ന് യുദ്ധം ഏറ്റവും കഠിനമായി, അബ്നേരും യിസ്രായേല്യരും ദാവീദിന്റെ ഭടന്മാരോട് തോറ്റുപോയി.
18 അവിടെ യോവാബ്, അബീശായി, അസാഹേൽ ഇങ്ങനെ സെരൂയയുടെ മൂന്നു പുത്രന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു; അസാഹേൽ കാട്ടുകലമാനിനെപ്പോലെ വേഗതയുള്ളവൻ ആയിരുന്നു.
19 അസാഹേൽ അബ്നേരിനെ പിന്തുടർന്നു; അബ്നേരിനെ പിന്തുടരുന്നതിൽ വലത്തോട്ടോ ഇടത്തോട്ടോ മാറിയില്ല.
20 അപ്പോൾ അബ്നേർ പിറകോട്ടു നോക്കി: “നീ അസാഹേലോ” എന്നു ചോദിച്ചതിന്: “ഞാൻ തന്നെ” എന്ന് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
21 അബ്നേർ അവനോട്: “നീ വലത്തോട്ടോ ഇടത്തോട്ടോ തിരിഞ്ഞ്, യുവാക്കന്മാരിൽ ഒരുത്തനെ പിടിച്ച് അവന്റെ ആയുധങ്ങൾ നിനക്കുവേണ്ടി എടുത്തുകൊള്ളുക” എന്ന് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അബ്നേരിനെ പിന്തുടരുന്നതിൽനിന്ന് അസാഹേൽ പിന്മാറിയില്ല.
22 അബ്നേർ പിന്നെയും അസാഹേലിനോട്: “എന്നെ പിന്തുടരുന്നതിൽനിന്ന് പിന്മാറുക; ഞാൻ നിന്നെ വെട്ടിവീഴിക്കുന്നത് എന്തിന്? പിന്നെ ഞാൻ നിന്റെ സഹോദരനായ യോവാബിന്റെ മുഖത്ത് എങ്ങനെ നോക്കും”

എന്ന് പറഞ്ഞു. 23 എന്നിട്ടും പിന്തിരിയുവാൻ
അവൻ വിസമ്മതിച്ചു; അതിനാൽ അബ്നേർ
അവനെ കുന്തത്തിന്റെ മുനകൊണ്ട്
വയറ്റത്ത് കുത്തി; കുന്തം മറുവശത്തുവന്നു;
അവൻ അവിടെതന്നെ വീണു മരിച്ചു.
അസാഹേൽ മരിച്ചുകിടന്നേടത്ത് വന്നവരെല്ലാം
സ്തംഭിച്ചുനിന്നുപോയി. 24 യോവാബും
അബീശായിയും അബ്നേരിനെ പിന്തുടർന്നു;
അവർ ഗിബെയോൻമരുഭൂമിയിലെ വഴിയരികിൽ
ഗീഹിന്റെ മുമ്പിലുള്ള അമ്മാക്കുന്നിൽ
എത്തിയപ്പോൾ സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചു.
25 ബെന്യാമീന്യർ അബ്നേരിന്റെ പിന്നിൽ
ഒന്നിച്ചുകൂടി ഒരു കൂട്ടമായി ഒരു കുന്നിൻമുകളിൽ
നിന്നു. 26 അപ്പോൾ അബ്നേർ യോവാബിനോട്:
"വാൾ എന്നും സംഹരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമോ?
അതിന്റെ അവസാനം ദുഃഖകരമായിരിക്കുമെന്ന്
നീ അറിയുന്നില്ലയോ? സഹോദരന്മാരെ
പിന്തുടരുന്നത് മതിയാക്കുന്നതിന് ജനത്തോട്
കല്പിക്കുവാൻ നീ എത്രത്തോളം താമസിക്കും"
എന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 27 അതിന് യോവാബ്:
"ദൈവത്താണ, നീ പറഞ്ഞില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ,
ജനങ്ങൾ സഹോദരന്മാരെ രാവിലെ വരെ
പിന്തുടരുന്നതിൽ നിന്ന് നിശ്ചയമായും
പിന്തിരിയുമായിരുന്നില്ല" എന്ന് പറഞ്ഞു.
28 ഉടനെ യോവാബ് കാഹളം ഊതി,
ജനം എല്ലാവരും നിന്നു, യിസ്രായേലിനെ
പിന്തുടർന്നില്ല, പൊരുതിയതുമില്ല. 29 അബ്നേരും
അവന്റെ ആളുകളും അന്ന് രാത്രിമുഴുവനും
അരാബയിൽകൂടി നടന്ന് യോർദ്ദാൻ കടന്ന്

ബിത്രോനിൽകൂടി ചെന്ന് മഹനയീമിൽ
എത്തി. 30 യോവാബും അബ്നേരിനെ
പിന്തുടരുന്നതിൽനിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞു, യോവാബ്
ജനത്തെ മുഴുവനും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടിയപ്പോൾ
ദാവീദിന്റെ ഭടന്മാരിൽ പത്തൊമ്പതുപേരും
അസാഹേലും ഇല്ലായിരുന്നു. 31 എന്നാൽ
ദാവീദിന്റെ ഭടന്മാർ ബെന്യാമീന്യരെയും
അബ്നേരിന്റെ ആളുകളെയും തോല്പിക്കുകയും
അവരിൽ മുന്നൂറ്ററുപതുപേരെ സംഹരിക്കയും
ചെയ്തിരുന്നു. 32 അസാഹേലിനെ അവർ
എടുത്ത് ബേത്ലഹേമിൽ അവന്റെ അപ്പന്റെ
കല്ലറയിൽ അടക്കംചെയ്തു; യോവാബും
അവന്റെ ആളുകളും രാത്രിമുഴുവനും നടന്ന്
പുലർച്ചയ്ക്ക് ഹെബ്രോനിൽ എത്തി.

3. അദ്ധ്യായം.

1 ശൗലിന്റെ കുടുംബവും ദാവീദിന്റെ കുടുംബവും
തമ്മിൽ ദീർഘകാലം യുദ്ധം നടന്നു; എന്നാൽ
ദാവീദിന് ബലം കൂടിക്കൂടിയും ശൗലിന്റെ ഗൃഹം
ക്ഷയിച്ചു ക്ഷയിച്ചും വന്നു.

2 ദാവീദിന് ഹെബ്രോനിൽ വച്ച് പുത്രന്മാർ
ജനിച്ചു; ജെസ്രീയേല്ക്കാരത്തിയായ
അഹീനോവം പ്രസവിച്ച അമ്നോൻ അവന്റെ
ആദ്യജാതൻ. 3 കർമ്മേല്യൻ നാബാലിന്റെ
വിധവയായിരുന്ന അബീഗയിൽ പ്രസവിച്ച
കിലെയാബ് രണ്ടാമത്തവൻ; ഗെശൂർരാജാവായ
തൽമയിയുടെ മകൾ മയഖയുടെ മകനായ
അബ്ശാലോം മൂന്നാമത്തവൻ; 4 ഹഗ്ഗീത്തിന്റെ
മകനായ അദോനീയാവു നാലാമത്തവൻ;

അബീതാലിന്റെ മകനായ ശെഫത്യാവ്
അഞ്ചാമത്തവൻ; 5 ദാവീദിന്റെ ഭാര്യയായ
എഗ്ലാ പ്രസവിച്ച യിത്രെയാം ആറാമത്തവൻ.
ഇവരാകുന്നു ഹെബ്രോനിൽവച്ച് ദാവീദിന് ജനിച്ച
പുത്രന്മാർ.

6 ദാവീദിന്റെ ഭടന്മാരും ശൗലിന്റെ
കുടുംബത്തോട് വിധേയത്വം ഉണ്ടായിരുന്ന
ഭടന്മാരും തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.
ശൗലിന്റെ അനുയായികളിൽ അബ്നേർ
കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശക്തനായി. 7 എന്നാൽ
ശൗലിന് അയ്യാവിന്റെ മകളായി രിസ്പാ എന്നു
പേരുള്ള ഒരു വെപ്പാട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു; ഈശ്-
ബോശെത്ത് അബ്നേരിനോട്: നീ എന്റെ അപ്പന്റെ
വെപ്പാട്ടിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നത് എന്ത്? എന്നു
ചോദിച്ചു. 8 അബ്നേർ ഈശ്-ബോശെത്തിന്റെ
വാക്കുകൾനിമിത്തം ഏറ്റവും കോപിച്ചു
പറഞ്ഞത്: "ഞാൻ യെഹൂദാ പക്ഷത്തിലുള്ള
ഒരു നായ്ത്തലയോ? ഇന്ന് ഞാൻ നിന്റെ
അപ്പനായ ശൗലിന്റെ കുടുംബത്തോടും അവന്റെ
സഹോദരന്മാരോടും സ്നേഹിതന്മാരോടും ദയ
കാണിക്കുകയും നിന്നെ ദാവീദിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും ഇന്ന് ഈ
സ്ത്രീ നിമിത്തം നീ എന്നെ കുറ്റം ചുമത്തുന്നുവോ?
9 ശൗലിന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്ന് രാജത്വം
മാറ്റുകയും ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം ദാൻമുതൽ
ബേർ-ശേബവരെ യിസ്രായേലിലും യെഹൂദയിലും
സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ തക്കവണ്ണം
10 യഹോവ ദാവീദിനോട് സത്യം ചെയ്തതുപോലെ
ഞാൻ അവന് സാധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കാതിരുന്നാൽ

ദൈവം അബ്നേരിനോടു തക്കവണ്ണവും
അധികവും ചെയ്യട്ടെ.”
11 ഈശ്-ബോശെത്ത്
അബ്നേരിനെ ഭയപ്പെടുകകൊണ്ട് അവനോട്
പിന്നെ ഒരു വാക്കും പറയുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
12 പിന്നീട് അബ്നേർ ഹെബ്രോനിൽ ദാവീദിന്റെ
അടുക്കൽ തനിക്കുപകരം സന്ദേശവാഹകരെ
അയച്ചു: “ദേശം ആർക്കുള്ളത്? എന്നോട് ഉടമ്പടി
ചെയ്യുക; എന്നാൽ എല്ലായിസ്രായേലിനെയും
നിന്റെ പക്ഷത്തിൽ വരുത്തേണ്ടതിന് എന്റെ
സഹായം നിനക്ക് ഉണ്ടാകും” എന്നു പറയിച്ചു.
13 അതിന് ദാവീദ്: “നല്ലത്; ഞാൻ നിന്നോട്
ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്യാം; എന്നാൽ ഞാൻ ഒരു
കാര്യം നിന്നോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു: നീ എന്നെ
കാണുവാൻ വരുമ്പോൾ ആദ്യം തന്നെ ശൗലിന്റെ
മകളായ മീഖളിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാതിരുന്നാൽ
നീ എന്റെ മുഖം കാണുകയില്ല” എന്നു
പറഞ്ഞു.
14 ദാവീദ് ശൗലിന്റെ മകനായ ഈശ്-
ബോശെത്തിന്റെ അടുക്കൽ സന്ദേശവാഹകരെ
അയച്ചു: “ഞാൻ വിവാഹനിശ്ചയത്തിന്
ഫെലിസ്ത്യരുടെ നൂറു അഗ്രചർമ്മം കൊടുത്തു
വാങ്ങിയ എന്റെ ഭാര്യയായ മീഖളിനെ
എനിക്ക് തരുക” എന്നു പറയിച്ചു.
15 ഈശ്-
ബോശെത്ത് അവളെ ലയീശിന്റെ മകനും
അവളുടെ ഭർത്താവുമായ ഫല്തിയേലിന്റെ
അടുക്കൽനിന്ന് ആളയച്ചു വരുത്തി.
16 അവളുടെ
കൂടെ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ച അവളുടെ ഭർത്താവ്
കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ബഹൂരീംവരെ അവളുടെ
പിന്നാലെ വന്നു. അബ്നേർ അവനോട്:
“മടങ്ങിപ്പോകുക” എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അവൻ

മടങ്ങിപ്പോയി. എന്നാൽ അബ്നേർ യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരോടു സംസാരിച്ചു: “ദാവീദിനെ നിങ്ങൾക്ക് രാജാവായി കിട്ടുവാൻ കുറെ കാലമായല്ലോ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നത്.
18 ഇപ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുവിൻ; ഞാൻ എന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ കൈകൊണ്ടു എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിനെ ഫെലിസ്ത്യർ മുതലായ സകലശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുമെന്ന് യഹോവ ദാവീദിനെക്കുറിച്ച് അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ” എന്നു
പറഞ്ഞു. 19 അങ്ങനെ തന്നെ അബ്നേർ ബെന്യാമീന്യരോടും പറഞ്ഞു; പിന്നെ അബ്നേർ യിസ്രായേലിനും ബെന്യാമീൻ ഗൃഹത്തിനൊക്കെയും സമ്മതമായതെല്ലാം ദാവീദിനെ അറിയിക്കുന്നതിന് ഹെബ്രോനിൽ
പോയി. 20 ഇങ്ങനെ അബ്നേരും അവനോടുകൂടി ഇരുപത് പുരുഷന്മാരും ഹെബ്രോനിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. ദാവീദ് അബ്നേരിനും അവനോടു കൂടിയുള്ള പുരുഷന്മാർക്കും വേണ്ടി
ഒരു വിരുന്നു കഴിച്ചു. 21 അബ്നേർ ദാവീദിനോട്: “ഞാൻ ചെന്ന് യിസ്രായേലിനെല്ലാം യജമാനനായ രാജാവിനോട് ഉടമ്പടി ചെയ്യേണ്ടതിന് അവരെ നിന്റെ അടുക്കൽ കൂട്ടിവരുത്തും; അപ്പോൾ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ എല്ലാവരെയും നിനക്ക് ഭരിക്കാം” എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ ദാവീദ് അബ്നേരിനെ യാത്ര അയച്ചു; അവൻ
സമാധാനത്തോടെ പോയി. 22 അപ്പോൾ
ദാവീദിന്റെ ഭടന്മാരും യോവാബും ഒരു കൊള്ള കഴിഞ്ഞ് വളരെ കൊള്ളമുതലുമായി വന്നു;

എന്നാൽ ദാവീദ് അബ്നേരിനെ യാത്ര
അയയ്ക്കുകയും അവൻ സമാധാനത്തോടെ
പോകുകയും ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ അബ്നേർ
ഹെബ്രോനിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ
ഇല്ലായിരുന്നു. 23 യോവാബും കൂടെയുള്ള
സകല സൈന്യവും വന്നപ്പോൾ: “നേരിന്റെ
മകനായ അബ്നേർ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു, അവൻ അവനെ യാത്രയയച്ചു, അവൻ
സമാധാനത്തോടെ പോയി” എന്നിങ്ങനെ
യോവാബിന് അറിവ് കിട്ടി. 24 യോവാബ്,
രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: “നീ എന്താകുന്നു
ചെയ്തത്? നോക്കൂ, അബ്നേർ നിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നിരുന്നു; നീ അവനെ പറഞ്ഞയച്ചതെന്ത്?
25 അവൻ പോയല്ലോ! നേരിന്റെ മകനായ
അബ്നേർ നിന്നെ ചതിക്കുവാനും നിന്റെ
പോക്കും വരവും ഗ്രഹിക്കുവാനും നീ
ചെയ്യുന്നതെല്ലാം അറിയുവാനുമാണ് വന്നത്
എന്ന് നിനക്ക് അറിയുകയില്ലേ?” എന്നു പറഞ്ഞു.
26 യോവാബ് ദാവീദിന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്ന്
പുറത്തിറങ്ങി അബ്നേരിന്റെ പിന്നാലെ
സന്ദേശവാഹകരെ അയച്ചു; അവർ അവനെ
സീരാകിണറ്റിങ്കൽനിന്ന് മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു;
ദാവീദ് അത് അറിഞ്ഞില്ലതാനും. 27 അബ്നേർ
ഹെബ്രോനിലേക്കു മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ യോവാബ്
സ്വകാര്യം പറവാൻ അവനെ പടിവാതില്ക്കൽ
ഒരു ഭാഗത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി
തന്റെ സഹോദരനായ അസാഹേലിന്റെ
രക്തപ്രതികാരത്തിന്നായി അവിടെവച്ച്
അവനെ വയറ്റത്തു കുത്തിക്കൊന്നുകളഞ്ഞു.

28 പിന്നീട്, ദാവീദ് അത് കേട്ടപ്പോൾ
“നേരിന്റെ മകനായ അബ്നേരിന്റെ രക്തം
സംബന്ധിച്ച് എനിക്കും എന്റെ രാജത്വത്തിനും
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ ഒരിക്കലും കുറ്റം ഇല്ല.
29 അത് യോവാബിന്റെ തലമേലും അവന്റെ
പിതൃഭവനത്തിന്മേലൊക്കെയും ഇരിക്കട്ടെ;
യോവാബിന്റെ കുടുംബത്തിൽ സ്രവക്കാരനോ
കുഷ്ഠരോഗിയോ വടി കുത്തി നടക്കുന്നവനോ
വാളിനാൽ വീഴുന്നവനോ ആഹാരത്തിന്
മുട്ടുള്ളവനോ ഒരിക്കലും ഇല്ലാതെയിരിക്കുകയില്ല”
എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അബ്നേർ ഗിബെയോനിലെ
യുദ്ധത്തിൽ തങ്ങളുടെ അനുജനായ
അസാഹേലിനെ കൊന്നതുനിമിത്തം യോവാബും
അവന്റെ സഹോദരനായ അബീശായിയും
ഇങ്ങനെ അവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 31 ദാവീദ്
യോവാബിനോടും അവനോടുകൂടിയുള്ള
സകലജനത്തോടും: “നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രം
കീറി ചാക്കുശീല ഉടുത്ത് അബ്നേരിന്റെ
മുമ്പിൽ നടന്ന് വിലപിക്കുവിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു.
ദാവീദ്‌രാജാവ് ശവമഞ്ചത്തിന്റെ പിന്നാലെ നടന്നു.
32 അവർ അബ്നേരിനെ ഹെബ്രോനിൽ അടക്കം
ചെയ്തു; രാജാവ് അബ്നേരിന്റെ കല്ലറയ്ക്കൽ
ഉറക്കെ കരഞ്ഞു; സകലജനവും കരഞ്ഞു.
33 രാജാവ് അബ്നേരിനെക്കുറിച്ച് വിലാപഗീതം
ചൊല്ലിയതെന്തെന്നാൽ:

“അബ്നേർ ഒരു മഠയനെപ്പോലെയോ
മരിക്കേണ്ടത്?

34 നിന്റെ കൈകൾ ബന്ധിച്ചിരുന്നില്ല;

നിന്റെ കാലുകൾക്ക് വിലങ്ങ് ഇട്ടിരുന്നില്ല;

നീതികെട്ടവരുടെ മുമ്പിൽ വീണുപോകും പോലെ
നീ വീണുപോയല്ലോ."
സകലജനവും വീണ്ടും അവനെക്കുറിച്ചു
കരഞ്ഞു. 35 നേരം വൈകുംമുമ്പ് ഭക്ഷണം
കഴിപ്പിക്കേണ്ടതിന് ജനമെല്ലാം ദാവീദിനെ
ഉത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ വന്നപ്പോൾ: "സൂര്യൻ
അസ്തമിക്കും മുമ്പ് ഞാൻ അപ്പം എങ്കിലും
മറ്റു യാതൊന്നെങ്കിലും ആസ്വദിച്ചാൽ
ദൈവം എന്നോട് തക്കവണ്ണവും
അധികവും ചെയ്യട്ടെ" എന്ന് ദാവീദ്
സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞു. 36 ഇത്
ജനമെല്ലാം അറിഞ്ഞപ്പോൾ: രാജാവ്
ചെയ്തതെല്ലാം സർവ്വജനത്തിനും
ബോധിച്ചിരുന്നതുപോലെ ഇതും
അവർക്ക് ബോധിച്ചു. 37 നേരിന്റെ
പുത്രനായ അബ്നേരിനെ കൊന്നത്
രാജാവിന്റെ അറിവോടുകൂടിയല്ല
എന്ന് സകലജനത്തിനും
യിസ്രായേലിനൊക്കെയും അന്ന്
ബോധ്യമായി. 38 രാജാവ് തന്റെ
ഭൃത്യന്മാരോട്: "ഇന്ന് യിസ്രായേലിൽ ഒരു
പ്രഭുവും മഹാനുമായവൻ വീണുപോയി
എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? 39 ഞാൻ
രാജാഭിഷേകം പ്രാപിച്ചവൻ എങ്കിലും
ഇന്ന് ബലഹീനനാകുന്നു; സെരൂയയുടെ
പുത്രന്മാരായ ഈ പുരുഷന്മാർ എനിക്ക്
ഒതുങ്ങാത്ത കഠിനന്മാരത്രേ; ദുഷ്ടത
പ്രവർത്തിച്ചവന് അവന്റെ ദുഷ്ടതയ്ക്ക്
തക്കവണ്ണം യഹോവ പകരം കൊടുക്കട്ടെ"
എന്നു പറഞ്ഞു.

4 അദ്ധ്യായം.

1 അബ്നേർ ഹെബ്രോനിൽവച്ച് മരിച്ചു പോയത്
ശൗലിന്റെ മകൻ കേട്ടപ്പോൾ അവന്റെ ധൈര്യം
ക്ഷയിച്ചു സകലയിസ്രായേല്യരും ഭ്രമിച്ചുപോയി.
2 എന്നാൽ ശൗലിന്റെ മകന് പടനായകന്മാരായ
രണ്ട് പുരുഷന്മാരുണ്ടായിരുന്നു; ഒരുത്തന് ബാനാ
എന്നും മറ്റവന് രേഖാബ് എന്നും പേരായിരുന്നു.
അവർ ബെന്യാമീന്യരിൽ ബെരോത്യനായ
രിമ്മോന്റെ പുത്രന്മാർ ആയിരുന്നു. 3 (ബെരോത്യർ
ഗിത്ഥയീമിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി, ഇന്നുവരെയും
അവിടെ പരദേശികളായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്
ബെരോത്തും ബെന്യാമീനിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു.)

4 ശൗലിന്റെ മകനായ യോനാഥാന്
രണ്ട് കാലും മുടന്തായിട്ട് ഒരു മകൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ജെസ്രീയേലിൽനിന്ന്
ശൗലിനെയും യോനാഥാനെയും കുറിച്ചുള്ള
വാർത്ത എത്തിയപ്പോൾ അവന് അഞ്ചു
വയസ്സായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവന്റെ ആയ
അവനെ എടുത്തുകൊണ്ട് ഓടി; അവൾ ബദ്ധപ്പെട്ട്
ഓടുമ്പോൾ അവൻ വീണ് മുടന്തനായിപ്പോയി.
അവന് മെഫീബോശെത്ത് എന്നു പേര്.

5 ബെരോത്യനായ രിമ്മോന്റെ പുത്രന്മാരായ
രേഖാബും ബാനയും പുറപ്പെട്ടു,
വെയിലിന് ചൂട് ഏറിയപ്പോൾ ഈശ്-
ബോശെത്തിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നെത്തി;
അവൻ ഉച്ചസമയത്ത് വിശ്രമത്തിനായി
കിടക്കയിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു.
6 അവർ ഗോതമ്പ് എടുക്കുവാൻ വരുന്ന
ഭാവത്തിൽ വീടിന്റെ അകത്ത് കടന്നു

അവനെ വയറ്റത്ത് കുത്തി; അതിനുശേഷം
രേഖാബും അവന്റെ സഹോദരനായ ബാനയും
ഓടിപ്പോയി.
7 അവർ വീടിന് അകത്ത്
കടന്നപ്പോൾ അവൻ ശയനഗൃഹത്തിൽ
അവന്റെ കട്ടിലിന്മേൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു;
അപ്പോൾ അവർ അവനെ കുത്തിക്കൊന്നു
തലവെട്ടിക്കളഞ്ഞു. അവന്റെ തലയും
എടുത്ത് രാത്രി മുഴുവനും അരാബയിൽകൂടി
നടന്നു;
8 ഹെബ്രോനിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ
ഈശ്-ബോശെത്തിന്റെ തല കൊണ്ടുവന്ന്
രാജാവിനോടു: "നിനക്ക് ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ
നോക്കിയ നിന്റെ ശത്രുവായ ശൗലിന്റെ
മകൻ ഈശ്-ബോശെത്തിന്റെ തല ഇതാ;
ഇന്ന് യജമാനനായ രാജാവിന് വേണ്ടി
ശൗലിനോടും അവന്റെ സന്തതിയോടും യഹോവ
പ്രതികാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.
9 എന്നാൽ ദാവീദ് ബെരോത്യനായ രിമ്മോന്റെ
പുത്രന്മാരായ രേഖാബിനോടും അവന്റെ
സഹോദരൻ ബാനയോടും ഉത്തരം പറഞ്ഞത്:
"എന്റെ ജീവനെ സകലആപത്തിൽനിന്നും
വീണ്ടെടുത്ത യഹോവയാണ,
10 ഇതാ, ശൗൽ
മരിച്ചുപോയി എന്ന് ഒരുവൻ എന്നെ അറിയിച്ചു
താൻ നല്ല വാർത്ത കൊണ്ടുവന്നു എന്ന്
വിചാരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അവനെ പിടിച്ച്
സിക്ലാഗിൽവച്ച് കൊന്നു. ഇതായിരുന്നു
ഞാൻ അവന്റെ വാർത്തയ്ക്കുവേണ്ടി
അവന് കൊടുത്ത പ്രതിഫലം.
11 എന്നാൽ
ദുഷ്ടന്മാർ ഒരു നീതിമാനെ അവന്റെ വീട്ടിൽ
കിടക്കയിൽവച്ച് കൊലചെയ്താൽ എത്ര

അധികം? ആകയാൽ ഞാൻ അവന്റെ രക്തം
നിങ്ങളോട് ചോദിച്ച് നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽനിന്ന്
നീക്കിക്കളയാതിരിക്കുമോ?”
12 പിന്നെ ദാവീദ്
തന്റെ ഭടന്മാർക്ക് കല്പനകൊടുത്തു; അവർ
അവരെ കൊന്നു അവരുടെ കൈകാലുകൾ
വെട്ടി അവരെ ഹെബ്രോനിലെ കുളത്തിന്നരികെ
തൂക്കിക്കളഞ്ഞു. ഈശ്-ബോശെത്തിന്റെ തല
അവർ എടുത്തു ഹെബ്രോനിൽ അബ്നേരിന്റെ
കല്ലറയിൽ അടക്കം ചെയ്തു.

5 അദ്ധ്യായം.

1 അതിനുശേഷം സകല യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളും
ഹെബ്രോനിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: “ഞങ്ങൾ നിന്റെ അസ്ഥിയും
മാംസവും ആകുന്നുവല്ലോ.
2 മുമ്പു
ശൗൽ ഞങ്ങളുടെ രാജാവായിരുന്നപ്പോഴും
നായകനായി യിസ്രായേലിനെ നയിച്ചത്
നീ ആയിരുന്നു. നീ എന്റെ ജനമായ
യിസ്രായേലിനെ മേയ്ക്കുകയും യിസ്രായേലിന്
പ്രഭുവായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് യഹോവ
നിന്നോട് അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്” എന്നു പറഞ്ഞു.
3 ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാർ എല്ലാവരും
ഹെബ്രോനിൽ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു;
ദാവീദ് രാജാവ് ഹെബ്രോനിൽവച്ച് യഹോവയുടെ
സന്നിധിയിൽ അവരോട് ഉടമ്പടി ചെയ്തു; അവർ
ദാവീദിനെ യിസ്രായേലിന് രാജാവായി അഭിഷേകം
ചെയ്തു.
4 ദാവീദ് ഭരണം തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവന്
മുപ്പതു വയസ്സായിരുന്നു; അവൻ നാല്പത് വർഷം
ഭരിച്ചു.
5 അവൻ ഹെബ്രോനിൽ യെഹൂദയെ

ഏഴു വർഷവും ആറു മാസവും, യെരൂശലേമിൽ
എല്ലായിസ്രായേലിനെയും യെഹൂദയെയും
മുപ്പത്തിമൂന്ന് വർഷവും ഭരിച്ചു. 6 രാജാവും
അവന്റെ ആളുകളും യെരൂശലേമിലേക്ക് ആ
ദേശത്തെ നിവാസികളായ യെബൂസ്യരുടെ
നേരെ പുറപ്പെട്ടു. ദാവീദിന് അവിടെ
പ്രവേശിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നുവിചാരിച്ച്
അവർ ദാവീദിനോട്: "നീ ഇവിടെ പ്രവേശിക്കയില്ല;
നിന്നെ തടയുവാൻ കുരുടരും മുടന്തരും മതി"
എന്നു പറഞ്ഞു. 7 എന്നിട്ടും ദാവീദ് സീയോൻകോട്ട
പിടിച്ചു (അതു തന്നെ ദാവീദിന്റെ നഗരം). 8 അന്നു
ദാവീദ്: "ആരെങ്കിലും യെബൂസ്യരെ തോല്പിച്ചാൽ
അവൻ വെള്ളമൊഴുകുന്ന തുരങ്കത്തിലൂടെ
കയറി ദാവീദിന് വെറുപ്പായുള്ള മുടന്തരെയും
കുരുടരെയും പിടിക്കട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞു.
അതുകൊണ്ട് "കുരുടരും മുടന്തരും വീട്ടിൽ
വരരുത്" എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ടായി. 9 ദാവീദ്
കോട്ടയിൽ വസിച്ചു, അതിനെ ദാവീദിന്റെ
നഗരമെന്ന് വിളിച്ചു. ദാവീദ് അതിനെ മില്ലോ
തുടങ്ങി ചുറ്റിലും ഉള്ളിലേക്കും പണിയിച്ചു.
10 സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ
അവനോടുകൂടിയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട്
ദാവീദ് മേല്ക്കുമേൽ പ്രബലനായിത്തീർന്നു.
11 സോർരാജാവായ ഹീരാം ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ
ദേവദാരുക്കൾക്കൊപ്പം സന്ദേശവാഹകരെയും
ആശാരിമാരെയും കല്പണിക്കാരെയും അയച്ചു;
അവർ ദാവീദിന് ഒരു അരമന പണിതു.
12 ഇങ്ങനെ യഹോവ യിസ്രായേലിൽ തന്നെ
രാജാവായി സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും അവന്റെ

ജനമായ യിസ്രായേൽ നിമിത്തം തന്റെ രാജത്വം
ഉന്നതമാക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് ദാവീദ്
അറിഞ്ഞു.
13 ദാവീദ് ഹെബ്രോനിൽനിന്നു
വന്നശേഷം യെരൂശലേമിൽനിന്ന് അധികം
വെപ്പാട്ടികളെയും ഭാര്യമാരെയും എടുത്തു;
ദാവീദിന് പിന്നെയും പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും
ജനിച്ചു.
14 യെരൂശലേമിൽവച്ച് അവന്
ജനിച്ചവരുടെ പേരുകളാണിത്: ശമ്മൂവ,
ശോബാബ്, നാഥാൻ, ശലോമോൻ,
15 യിബ്ഹാർ,
എലിശൂവ, നേഫെഗ്, യാഫീയ,
16 എലീശാമാ,
എല്യാദാവ്, എലീഫേലെത്ത്,
17 എന്നാൽ അവർ
ദാവീദിനെ യിസ്രായേലിന് രാജാവായി അഭിഷേകം
ചെയ്തു എന്ന് ഫെലിസ്ത്യർ കേട്ടപ്പോൾ
ഫെലിസ്ത്യർ എല്ലാവരും ദാവീദിനെ തിരഞ്ഞു
വന്നു; ദാവീദ് അത് കേട്ടിട്ട് കോട്ടയിലേക്കു
പോയി.
18 ഫെലിസ്ത്യർ വന്ന് രെഫായീം
താഴ്വരയിൽ അണിനിരന്നു.
19 അപ്പോൾ ദാവീദ്
യഹോവയോട്: "ഞാൻ ഫെലിസ്ത്യരുടെ നേരെ
പുറപ്പെടണമോ? അവരെ എന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചുതരുമോ" എന്ന് ചോദിച്ചു. "പുറപ്പെടുക;
ഞാൻ ഫെലിസ്ത്യരെ നിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കും"
എന്ന് യഹോവ ദാവീദിനോട് അരുളിച്ചെയ്തു.
20 അങ്ങനെ ദാവീദ് ബാൽ-പെരാസീമിൽ
ചെന്നു; അവിടെവച്ച് ദാവീദ് അവരെ തോല്പിച്ചു;
"വെള്ളച്ചാട്ടംപോലെ യഹോവ എന്റെ മുമ്പിൽ
എന്റെ ശത്രുക്കളെ തകർത്തുകളഞ്ഞു" എന്ന്
പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് ആ സ്ഥലത്തിന്
ബാൽ-പെരാസീം എന്ന് പേർ വിളിച്ചുവരുന്നു.
21 അവിടെ അവർ അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾ
ഉപേക്ഷിച്ചുപോയി; ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും

അവ എടുത്ത് കൊണ്ടുപോന്നു.അവർ
അവയെ ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 22 ഫെലിസ്ത്യർ
പിന്നെയും വന്ന് രെഫായീംതാഴ്വരയിൽ
അണിനിരന്നു. 23 ദാവീദ് യഹോവയോട്
ചോദിച്ചപ്പോൾ: "നീ നേരെ ചെല്ലാതെ
അവരുടെ പുറകിൽക്കൂടി വളഞ്ഞുചെന്ന്
ബാഖാവൃക്ഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പിൽവച്ച് അവരെ
നേരിടുക. 24 ബാഖാവൃക്ഷങ്ങളുടെ
അഗ്രങ്ങളിൽകൂടി സൈന്യം നടക്കുന്ന*
ഒച്ചപോലെ കേൾക്കും; അപ്പോൾ വേഗത്തിൽ
ചെല്ലുക; ഫെലിസ്ത്യസൈന്യത്തെ
സംഹരിക്കുവാൻ യഹോവ നിനക്ക് മുമ്പായി
പുറപ്പെടും" എന്ന് അരുളപ്പാടുണ്ടായി. 25 യഹോവ
കല്പിച്ചതുപോലെ ദാവീദ് ചെയ്തു, ഫെലിസ്ത്യരെ
ഗേബമുതൽ ഗേസെർവരെ തോല്പിച്ചു.

6. അദ്ധ്യായം.

1 ദാവീദ് പിന്നെയും യിസ്രായേലിലെ
ഏറ്റവും മികച്ചവരായ മുപ്പതിനായിരം
ഭടന്മാരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടി. 2 കെരൂബുകളുടെ
മധ്യത്തിൽ അധിവസിക്കുന്നവനായ
സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ എന്ന നാമത്താൽ
വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
ബാലേ-യെഹൂദയിൽനിന്ന് കൊണ്ടുവരുന്നതിന്
ദാവീദും കൂടെയുള്ള സകലജനവും അവിടേക്ക്
പോയി. 3 അവർ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ഒരു
പുതിയ വണ്ടിയിൽ കയറ്റി, കുന്നിന്മേലുള്ള
അബീനാദാബിന്റെ വീട്ടിൽനിന്ന് കൊണ്ടുവന്നു;

* **5 അദ്ധ്യായം.. 24** കവാത്തുനടക്കുന്ന സൈന്യത്തിന്റെ മാർച്ച്.

അബീനാദാബിന്റെ പുത്രന്മാരായ ഉസ്സയും
അഹ്യോവും ആ പുതിയവണ്ടി തെളിച്ചു.
4 കുന്നിന്മേലുള്ള അബീനാദാബിന്റെ
വീട്ടിൽനിന്ന് അവർ അതിനെ ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകവുമായി കൊണ്ടുപോരുമ്പോൾ
അഹ്യോ പെട്ടകത്തിന് മുമ്പായി നടന്നു.
5 ദാവീദും യിസ്രായേൽഗൃഹമൊക്കെയും
സരളമരംകൊണ്ടുള്ള സകലവിധവാദ്യോപകരണങ്ങളോടും
കിന്നരം, വീണ, തപ്പ്, മുരജം, കൈത്താളം
എന്നിവയോടുംകൂടെ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
നൃത്തം ചെയ്തു. 6 അവർ നാഖോന്റെ
മെതികളത്തിങ്കൽ എത്തിയപ്പോൾ കാളകൾ
വിരണ്ടതുകൊണ്ട് ഉസ്സാ കൈ നീട്ടി ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകം പിടിച്ചു. 7 അപ്പോൾ യഹോവയുടെ
കോപം ഉസ്സയക്ക് എതിരെ ജ്വലിച്ചു; അവന്റെ
അവിവേകം നിമിത്തം ദൈവം അവിടെവച്ച്
അവനെ സംഹരിച്ചു; അവൻ അവിടെ
ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകത്തിന്റെ അടുക്കൽവച്ച്
മരിച്ചു. 8 യഹോവയുടെ കോപം ഉസ്സയ്ക്ക്
എതിരെ ജ്വലിച്ചതുകൊണ്ട് ദാവീദിന് വ്യസനമായി.
അവൻ ആ സ്ഥലത്തിന് പേരെസ്-ഉസ്സാ
എന്ന് പേര് വിളിച്ചു. അത് ഇന്നുവരെയും
പറഞ്ഞുവരുന്നു. 9 അന്ന് ദാവീദ് യഹോവയെ
ഭയപ്പെട്ടുപോയി. “യഹോവയുടെ പെട്ടകം എന്റെ
അടുക്കൽ എങ്ങനെ കൊണ്ടുവരേണ്ടു” എന്ന്
അവൻ പറഞ്ഞു. 10 ഇങ്ങനെ യഹോവയുടെ
പെട്ടകം ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ തന്റെകൂടെ
കൊണ്ടുപോകുവാൻ മനസ്സില്ലാതെ ദാവീദ്
അതിനെ ഗിത്യനായ ഓബേദ്-എദോമിന്റെ

വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി വച്ചു. 11 യഹോവയുടെ
പെട്ടകം ഗിത്യനായ ഓബേദ്-എദോമിന്റെ
വീട്ടിൽ മൂന്നുമാസം ഇരുന്നു; യഹോവ ഓബേദ്-
എദോമിനെയും അവന്റെ കുടുംബത്തെ
മുഴുവനും അനുഗ്രഹിച്ചു. 12 ദൈവത്തിന്റെ
പെട്ടകം നിമിത്തം യഹോവ ഓബേദ്-
എദോമിന്റെ കുടുംബത്തെയും അവനുള്ള
സകലത്തെയും അനുഗ്രഹിച്ചു എന്ന് ദാവീദ്
രാജാവിന് അറിവ് കിട്ടിയപ്പോൾ, ദാവീദ് പുറപ്പെട്ട്
ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം ഓബേദ്-എദോമിന്റെ
വീട്ടിൽനിന്ന് ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിലേക്ക്
സന്തോഷത്തോടെ കൊണ്ടുവന്നു.
13 യഹോവയുടെ പെട്ടകം ചുമന്നവർ ആറു
ചുവട് നടന്നശേഷം അവൻ ഒരു കാളയെയും
തടിപ്പിച്ച കിടാവിനെയും യാഗംകഴിച്ചു.
14 ദാവീദ് പഞ്ഞിനൂലങ്കി ധരിച്ചുകൊണ്ട്
പൂർണ്ണശക്തിയോടെ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ
നൃത്തം ചെയ്തു. 15 അങ്ങനെ ദാവീദും
സകല യിസ്രായേൽ ഗൃഹങ്ങളും ആർപ്പോടും
കാഹളനാദത്തോടുംകൂടി യാഹോവയുടെ
പെട്ടകം കൊണ്ടുവന്നു. 16 എന്നാൽ
യഹോവയുടെ പെട്ടകം ദാവീദിന്റെ നഗരത്തിൽ
കടക്കുമ്പോൾ ശൗലിന്റെ മകളായ മീഖൾ
ജനാലയിൽകൂടി നോക്കി, ദാവീദ് രാജാവ്
യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ കുതിച്ച് നൃത്തം
ചെയ്യുന്നത് കണ്ട് തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അവനെ
നിന്ദിച്ചു. 17 അവർ യഹോവയുടെ പെട്ടകം
കൊണ്ടുവന്ന് ദാവീദ് അതിനായി നിർമ്മിച്ചിരുന്ന
കൂടാരത്തിന്നുള്ളിൽ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തുവച്ചു;

പിന്നെ ദാവീദ് യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ
ഹോമയാഗങ്ങളും സമാധാനയാഗങ്ങളും
അർപ്പിച്ചു.
18 ദാവീദ് ഹോമയാഗങ്ങളും
സമാധാനയാഗങ്ങളും അർപ്പിച്ചു തീർന്നശേഷം
അവൻ ജനത്തെ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ
നാമത്തിൽ അനുഗ്രഹിച്ചു.
19 പിന്നെ
അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ സർവ്വസംഘവുമായ
സകലജനത്തിലും, പുരുഷന്മാർക്കും
സ്ത്രീകൾക്കും, ആളൊന്നിന് ഒരു അപ്പവും ഒരു
കഷണം മാംസവും ഒരു ഉണക്കമുന്തിരിയടയും
വീതം പങ്കിട്ടുകൊടുത്തു, അതിനുശേഷം
ജനങ്ങളെല്ലാവരും താന്താന്റെ വീട്ടിലേക്കു
പോയി.
20 പിന്നീട് ദാവീദ് തന്റെ കുടുംബത്തെ
അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിന് മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ
ശൗലിന്റെ മകളായ മീഖൾ ദാവീദിനെ കാണുവാൻ
പുറത്തുവന്നു: “നിസ്സാരന്മാരിൽ ഒരുവൻ
സ്വയം അനാവൃതനാക്കുന്നതുപോലെ* ഇന്ന്
തന്റെ ദാസന്മാരുടെ ദാസികളുടെ കണ്മുൻപിൽ
സ്വയം അനാവൃതനാക്കിയ യിസ്രായേൽരാജാവ്
ഇന്ന് എത്ര മഹത്വമുള്ളവൻ” എന്നു പറഞ്ഞു.
21 ദാവീദ് മീഖളിനോട്: “യഹോവയുടെ ജനമായ
യിസ്രായേലിന് പ്രഭുവായി നിയമിക്കുവാൻ
തക്കവണ്ണം നിന്റെ അപ്പനിലും അവന്റെ
സകലഗൃഹത്തിലും ഉപരിയായി എന്നെ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന യഹോവയുടെ
മുമ്പാകെ, അതേ, യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ ഞാൻ

* **6. അദ്ധ്യായം.. 20** അനാവൃതനാക്കുന്നതുപോലെ രാജകീയ വസ്ത്രം മാറ്റി സാധാരണക്കാരനെപ്പോലെ പഞ്ഞിനൂൽ അങ്കി ധരിക്കുന്നതിനെയാണ് അനാവൃതനാക്കുക എന്ന് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്.

നൃത്തം ചെയ്യും. 22 ഞാൻ ഇനിയും ഇതിലധികം
ഹീനനും എന്റെ കാഴ്ചയ്ക്ക് എളിയവനും
ആയിരിക്കും; എന്നാൽ നീ പറഞ്ഞ ദാസികളാൽ
എനിക്ക് മഹത്വമുണ്ടാകും" എന്നു പറഞ്ഞു. 23 ആ
കാരണത്താൽ ശൗലിന്റെ മകളായ മീഖളിന്
ജീവപര്യന്തം ഒരു കുട്ടിയും ഉണ്ടായില്ല.

7. അദ്ധ്യായം.

1 യഹോവ ചുറ്റുമുള്ള സകലശത്രുക്കളിൽനിന്ന്
ദാവീദ് രാജാവിന് സ്വസ്ഥത നല്കിയശേഷം
രാജാവ് തന്റെ അരമനയിൽ വസിക്കുന്ന കാലത്ത്
2 ഒരിക്കൽ രാജാവ് നാഥാൻപ്രവാചകനോട്:
"ഇതാ, ഞാൻ ദേവദാരുകൊണ്ടുള്ള
കൊട്ടാരത്തിൽ വസിക്കുന്നു; എന്നാൽ
ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകമോ തിരശ്ശീലകൊണ്ടുള്ള
കൂടാരത്തിനകത്ത് ഇരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.
3 നാഥാൻ രാജാവിനോട്: "നീ ചെന്ന് നിന്റെ
മനസ്സിലുള്ളതെല്ലാം ചെയ്തുകൊള്ളുക;
യഹോവ നിന്നോടു കൂടി ഉണ്ട്" എന്നു പറഞ്ഞു.
4 എന്നാൽ അന്നു രാത്രി യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാട് നാഥാന് ഉണ്ടായത് എന്തെന്നാൽ:
5 "എന്റെ ദാസനായ ദാവീദിനോടു നീ ചെന്ന്
പറയുക: 'യഹോവ ഇപ്രകാരം കല്പിക്കുന്നു:
എനിക്ക് അധിവസിക്കുന്നതിന് നീ ഒരു
ആലയം പണിയുമോ? 6 ഞാൻ യിസ്രായേൽ
മക്കളെ മിസ്രയീമിൽനിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന
നാൾമുതൽ ഇന്നുവരെയും ഞാൻ ഒരു
ആലയത്തിൽ അധിവസിക്കാതെ കൂടാരത്തിലും
നിവാസത്തിലുമല്ലയോ സഞ്ചരിച്ചുവരുന്നത്.
7 എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിനെ മേയ്ക്കുവാൻ

ഞാൻ കല്പിച്ചാക്കിയ യിസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങളിൽ ഒന്നിനോട് “എനിക്കു ദേവദാരുകൊണ്ട് ഒരു ആലയം പണിയാതിരിക്കുന്നത് എന്ത് ?” എന്ന് എല്ലായിസ്രായേൽമക്കളോടുംകൂടി ഞാൻ സഞ്ചരിച്ചുവന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ എവിടെവച്ചെങ്കിലും ഒരു വാക്ക് കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ?’
8 ആകയാൽ നീ എന്റെ ദാസനായ ദാവീദിനോട് പറയേണ്ടതെന്തെന്നാൽ : ‘സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്മേൽ പ്രഭുവായിരിക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ നിന്നെ പുല്പുറത്തു നിന്ന്, ആടുകളെ നോക്കിനടക്കുമ്പോൾ തന്നെ എടുത്തു.
9 നീ സഞ്ചരിച്ചുവന്ന എല്ലായിടത്തും ഞാൻ നിന്നോടുകൂടി ഇരുന്ന് നിന്റെ സകലശത്രുക്കളെയും നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന് ഛേദിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഭൂമിയിലുള്ള മഹാന്മാരുടെ പേരുപോലെ ഞാൻ നിന്റെ പേര് വലുതാക്കും. 10 ഞാൻ എന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിന് ഒരു സ്ഥലം കല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും അവർ സ്വന്തസ്ഥലത്തു വസിച്ച് അവിടെനിന്ന് ഇളകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവരെ നടുകയും ചെയ്യും. ഇനി ദുഷ്ടന്മാർ അവരെ പീഡിപ്പിക്കുകയില്ല. പണ്ടത്തെപ്പോലെയും എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിന്മേൽ ഞാൻ ന്യായാധിപന്മാരെ കല്പിച്ചാക്കിയ കാലത്തെപ്പോലെയും 11 നിന്റെ
സകലശത്രുക്കളിൽനിന്ന് നിനക്കു സ്വസ്ഥത നല്കും. അത്രയുമല്ല, യഹോവ നിനക്ക് ഒരു ഗൃഹം

ഉണ്ടാക്കുമെന്ന് യഹോവ നിന്നോട് അറിയിക്കുന്നു.
12 നിന്നിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സന്തതിയെ നിന്റെ ആയുഷ്കാലം തികഞ്ഞിട്ട് നിന്റെ പിതാക്കന്മാരോടുകൂടി നീ നിദ്രകൊള്ളുമ്പോൾ ഞാൻ നിനക്ക് പിന്തുടർച്ചയായി സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും അവന്റെ രാജത്വം ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്യും.
13 അവൻ എന്റെ നാമത്തിന് ഒരു ആലയം പണിയും; ഞാൻ അവന്റെ രാജത്വത്തിന്റെ സിംഹാസനം എന്നേക്കും സ്ഥിരമാക്കും.
14 ഞാൻ അവന് പിതാവും അവൻ എനിക്ക് പുത്രനും ആയിരിക്കും; അവൻ കുറ്റം ചെയ്താൽ ഞാൻ അവനെ മനുഷ്യരുടെ വടികൊണ്ടും മനുഷ്യപുത്രന്മാരുടെ അടികൊണ്ടും
ശിക്ഷിക്കും. 15 എങ്കിലും നിന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന് ഞാൻ തള്ളിക്കളഞ്ഞ ശൗലിങ്കൽനിന്ന് ഞാൻ എന്റെ ദയ നീക്കിയതുപോലെ അതു
അവങ്കൽനിന്ന് നീങ്ങിപ്പോകുകയില്ല. 16 നിന്റെ ഗൃഹവും നിന്റെ രാജത്വവും എന്റെ മുമ്പാകെ എന്നേക്കും സ്ഥിരമായിരിക്കും; നിന്റെ സിംഹാസനവും എന്നേക്കും ഉറച്ചിരിക്കും.' ”
17 ഈ സകലവാക്കുകൾക്കും ദർശനത്തിനും അനുസരിച്ച് നാഥാൻ ദാവീദിനോട് സംസാരിച്ചു.
18 അപ്പോൾ ദാവീദ്‌രാജാവ് അകത്ത് ചെന്ന് യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ ഇരുന്നു പറഞ്ഞത്: “കർത്താവായ യഹോവേ, അങ്ങ് എന്നെ ഇത്രത്തോളം കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ ആര്?
എന്റെ ഗൃഹവും എന്തുള്ളു? 19 കർത്താവായ യഹോവേ, ഇതും പോരാ എന്ന് അങ്ങയ്ക്ക് തോന്നീട്ട് വരുവാനുള്ള ദീർഘകാലത്തേക്ക്

അടിയന്റെ ഗൃഹത്തെക്കുറിച്ചും അങ്ങ്
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കർത്താവായ
യഹോവേ, ഇതു മനുഷ്യർക്ക് ഉപദേശമല്ലയോ?
20 ദാവീദ് ഇനി അങ്ങയോട് എന്തു പറയേണ്ടു?
കർത്താവായ യഹോവേ, അങ്ങ് അടിയനെ
അറിയുന്നു. 21 അങ്ങയുടെ വചനം
നിമിത്തവും അങ്ങയുടെ ഹൃദയപ്രകാരവും
അല്ലയോ? അങ്ങ് ഈ വൻകാര്യം ഒക്കെയും
ചെയ്ത് അടിയനെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നത്.
22 അതുകൊണ്ട് കർത്താവായ യഹോവേ,
അങ്ങ് വലിയവൻ ആകുന്നു; അങ്ങയെപ്പോലെ
ഒരുത്തനുമില്ല; ഞങ്ങൾ സ്വന്തചെവികൊണ്ട്
കേട്ട സകലവും അനുസരിച്ച് അങ്ങ് അല്ലാതെ
ഒരു ദൈവവും ഇല്ല. 23 അങ്ങയ്ക്ക് ജനമായി
വീണ്ടെടുക്കുവാനും അങ്ങയ്ക്ക് ഒരു നാമം
സമ്പാദിക്കുവാനും അങ്ങ് ചെന്നിരിക്കുന്ന
അങ്ങയുടെ ജനമായ യിസ്രായേലിന് തുല്യമായി
ഭൂമിയിൽ ഏതൊരു ജനതയുള്ളു? ദൈവമേ,
അങ്ങ് മിസ്രയീമിൽനിന്നും ജനതകളുടെയും
അവരുടെ ദേവന്മാരുടെയും അധീനത്തിൽ
നിന്നും അങ്ങയ്ക്കായി വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്ന
അങ്ങയുടെ ജനം കാൺകെ അങ്ങയ്ക്കുവേണ്ടി
വൻകാര്യവും അങ്ങയുടെ ദേശത്തിനുവേണ്ടി
ഭയങ്കരകാര്യങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചുവല്ലോ. 24 അങ്ങ്
അങ്ങയുടെ ജനമായ യിസ്രായേലിനെ എന്നേക്കും
അങ്ങയുടെ സ്വന്ത ജനമായിരിക്കുവാൻ
സ്ഥിരപ്പെടുത്തി, യഹോവേ, അങ്ങ്
അവർക്ക് ദൈവമായ്തീർന്നും ഇരിക്കുന്നു.
25 ഇപ്പോഴും ദൈവമായ യഹോവേ, അങ്ങ്
അടിയനെയും അടിയന്റെ ഗൃഹത്തെയും

കുറിച്ച് അരുളിച്ചെയ്ത വചനത്തെ എന്നേക്കും
ഉറപ്പാക്കി അരുളപ്പാടുപോലെ ചെയ്യണമേ.
26 സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ യിസ്രായേലിന്
ദൈവം എന്നിങ്ങനെ അങ്ങയുടെ നാമം
എന്നേക്കും മഹത്വീകരിക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ;
അങ്ങയുടെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ ഗൃഹം
അങ്ങയുടെ മുമ്പാകെ സ്ഥിരമായിരിക്കട്ടെ.
27 ഞാൻ നിനക്ക് ഒരു ഗൃഹം പണിയുമെന്ന്
അങ്ങ് അടിയന് വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട്,
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ സൈന്യങ്ങളുടെ
യഹോവേ, അങ്ങയോട് ഈ പ്രാർത്ഥന
കഴിക്കുവാൻ അടിയൻ ധൈര്യം പ്രാപിച്ചു.
28 ദൈവമായ യഹോവേ, അങ്ങ് തന്നെ
ആകുന്നു ദൈവം; അങ്ങയുടെ വചനങ്ങൾ
സത്യം ആകുന്നു; അടിയന് ഈ നന്മയെ അങ്ങ്
വാഗ്ദാനം ചെയ്തുമിരിക്കുന്നു. 29 അതുകൊണ്ട്
ഇപ്പോൾ അടിയന്റെ ഗൃഹം തിരുമുമ്പിൽ
എന്നേക്കും ഇരിക്കുന്നതിന് പ്രസാദം തോന്നി
അനുഗ്രഹിക്കണമേ; ദൈവമായ യഹോവേ,
അങ്ങ് അങ്ങനെ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ;
അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ അടിയന്റെ ഗൃഹം
എന്നേക്കും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കട്ടെ.”

8. അദ്ധ്യായം.

1 പിന്നീട് ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യരെ ആക്രമിച്ച്
കീഴ് പ്പെടുത്തി; ഫെലിസ്ത്യരുടെ കയ്യിൽനിന്ന്
മെഥെഗ് അമ്മാഹ് പിടിച്ചെടുത്തു. 2 അവൻ
മോവാബ്യരെയും തോല്പിച്ചു; തടവുകാരെ
മൂന്നായി വിഭാഗിച്ചു, മൂന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗത്തെ
കൊല്ലുവാനും മൂന്നിലൊരു ഭാഗത്തെ

ജീവിക്കുവാനും അനുവദിച്ചു. അങ്ങനെ
മോവാബ്യർ ദാവീദിന് ദാസന്മാരായി
കപ്പം* കൊടുത്തു. 3 രെഹോബിന്റെ
മകനായി സോബരാജാവായ ഹദദേസെർ
യൂഫ്രട്ടീസ് നദീതീരത്തുള്ള തന്റെ ഭൂപ്രദേശം
തിരിച്ചുപിടിക്കുവാൻ പോയപ്പോൾ ദാവീദ്
അവനെയും തോല്പിച്ചു. 4 അവന്റെ വക
ആയിരം രഥങ്ങളും ആയിരത്തെഴുനൂറു
കുതിരപ്പടയാളികളെയും ഇരുപതിനായിരം
കാലാളുകളെയും ദാവീദ് പിടിച്ചെടുത്തു;
രഥക്കുതിരകളിൽ നൂറു എണ്ണം മാത്രം
സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ശേഷം എല്ലാ
കുതിരകളുടെയും കുതിഞരമ്പ് വെട്ടിക്കളഞ്ഞു.
5 സോബരാജാവായ ഹദദേസെരിനെ
സഹായിക്കുവാൻ ദമ്മേശെക്കിലെ
അരാമ്യർ വന്നപ്പോൾ ദാവീദ് അരാമ്യരിൽ
ഇരുപത്തിരണ്ടായിരംപേരെ സംഹരിച്ചു.
6 പിന്നെ ദാവീദ് ദമ്മേശെക്കിലെ അരാമിൽ
കാവൽസൈന്യത്തെ പാർപ്പിച്ചു; അരാമ്യരും
ദാവീദിന് ദാസന്മാരായിത്തീർന്ന് കപ്പം
കൊടുത്തുവന്നു. ഇങ്ങനെ ദാവീദ്
ചെന്നിടത്തൊക്കെയും യഹോവ അവന്
ജയം നല്കി. 7 ഹദദേസെരിന്റെ
ഭൃത്യന്മാർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന പൊൻപരിചകൾ
ദാവീദ് എടുത്ത് യെരൂശലേമിലേക്കു
കൊണ്ടുവന്നു. 8 ഹദദേസെരിന്റെ പട്ടണങ്ങളായ
ബേതഹിൽനിന്നും ബെരോതായിൽനിന്നും
ദാവീദ്‌രാജാവ് അനവധി താമ്രവും കൊണ്ടുവന്നു.

* **8. അദ്ധ്യായം.. 2** കപ്പം വിധേയത്വത്തിന്റെ ചിഹ്നമായി ഒരു രാഷ്ട്രം മറ്റൊരു രാഷ്ട്രത്തിനു കൊടുക്കുവാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണ് കപ്പം.

9 ദാവീദ് ഹദദേസെരിന്റെ സർവ്വസൈന്യത്തെയും
തോല്പിച്ചു എന്ന് ഹമാത്ത് രാജാവായ തോയി
കേട്ടപ്പോൾ 10 ദാവീദ് രാജാവിനെ വന്ദനം
ചെയ്യുവാനും അവൻ ഹദദേസെരിനോട്
യുദ്ധംചെയ്തു അവനെ തോല്പിച്ചതുകൊണ്ടു
അവനെ അഭിനന്ദിക്കുവാനും തോയി തന്റെ
മകൻ യോരാമിനെ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
അയച്ചു (ഹദദേസെരിന്നു തോയിയോടു
കൂടക്കൂടെ യുദ്ധമുണ്ടായിരുന്നു). യോരാം
വെള്ളി, പൊന്നു, താമ്രം എന്നിവകൊണ്ടുള്ള
സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു. 11 ദാവീദ് രാജാവ്
ഇവയെ അരാമ്യർ, മോവാബ്യർ, അമ്മോന്യർ,
ഫെലിസ്ത്യർ, അമാലേക്യർ എന്നിങ്ങനെ
താൻ കീഴടക്കിയ സകലജനതകളുടെയും
പക്കൽനിന്നും 12 രെഹോബിന്റെ മകനായി
സോബരാജാവായ ഹദദേസെരിന്റെ
കൊള്ളയിൽനിന്നും എടുത്ത വെള്ളിയോടും
പൊന്നിനോടുംകൂടി യഹോവയ്ക്ക് സമർപ്പിച്ചു.
13 പിന്നെ ദാവീദ് ഉപ്പുതാഴ്വരയിൽവച്ച്
പതിനെണ്ണായിരം അരാമ്യരെ സംഹരിച്ചു
മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ തനിക്ക് കീർത്തി
സമ്പാദിച്ചു. 14 അവൻ എദോമിലും
കാവൽസൈന്യത്തെ നിയമിച്ചു; എദോമിൽ
എല്ലായിടത്തും അവൻ കാവൽസൈന്യത്തെ
പാർപ്പിച്ചു; എദോമ്യരെല്ലാവരും ദാവീദിന്
ദാസന്മാരായിത്തീർന്നു; ദാവീദ് ചെന്നിടത്തെല്ലാം
യഹോവ അവന് ജയം നല്കി.

15 ഇങ്ങനെ ദാവീദ് എല്ലായിസ്രായേലിനെയും
ഭരിച്ചു; ദാവീദ് തന്റെ സകലജനത്തിനും നീതിയും

ന്യായവും നടത്തിക്കൊടുത്തു. 16 സെരൂയയുടെ
മകൻ യോവാബ് സേനാധിപതിയും
അഹീലൂദിന്റെ മകൻ യെഹോശാഫാത്
മന്ത്രിയും ആയിരുന്നു. 17 അഹീതൂബിന്റെ
മകൻ സാദോക്കും അബ്യാഥാരിന്റെ മകൻ
അഹീമേലെക്കും പുരോഹിതന്മാരും സെരായാ
പകർപ്പെഴുത്തുകാരനും †ആയിരുന്നു.
18 യഹോയാദയുടെ മകൻ ബെനായാവ്
ക്രേത്യർക്കും പ്ലേത്യർക്കും അധിപതി
ആയിരുന്നു; ദാവീദിന്റെ പുത്രന്മാരോ
പുരോഹിതന്മാരുമായിരുന്നു.

9. അദ്ധ്യായം.

1 പിന്നീട് ദാവീദ്: “ഞാൻ യോനാഥാന്റെ നിമിത്തം
ദയ കാണിക്കേണ്ടതിന് ശൗലിന്റെ കുടുംബത്തിൽ
ആരെങ്കിലും ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നുവോ?” എന്ന്
അന്വേഷിച്ചു. 2 എന്നാൽ ശൗലിന്റെ ഭവനത്തിൽ
സീബാ എന്നു പേരുള്ള ഒരു ദാസൻ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവർ അവനെ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ
വിളിച്ചുവരുത്തിയപ്പോൾ രാജാവ് അവനോട്: “നീ
സീബയോ?” എന്നു ചോദിച്ചു. “അടിയൻ” എന്ന്
അവൻ പറഞ്ഞു. 3 “ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ ദയ
കാണിക്കേണ്ടതിന് ശൗലിന്റെ കുടുംബത്തിൽ
ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ?” എന്ന് രാജാവ്
ചോദിച്ചതിന്: “രണ്ട് കാലും മുടന്തായിട്ട്
യോനാഥാന്റെ ഒരു മകൻ ഉണ്ട് ” എന്ന് സീബാ

† **8. അദ്ധ്യായം.. 17** പകർപ്പെഴുത്തുകാരനും രാഷ്ട്രത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന രേഖകൾ എഴുതുകയും, മുദ്രണം ചെയ്യുകയും, സൂക്ഷിക്കയും ചെയുന്ന ഒരുന്നതോദ്യോഗസ്ഥനാണ് പകർപ്പെഴുത്തുകാരൻ അല്ലെങ്കിൽ രായസക്കാരൻ.

രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു.
4 “അവൻ എവിടെ?”
എന്ന് രാജാവ് ചോദിച്ചതിന്: “ലോദെബാരിൽ
അമ്മീയേലിന്റെ മകനായ മാഖീരിന്റെ വീട്ടിലുണ്ട് ”
എന്ന് സീബാ രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു.
5 അപ്പോൾ
ദാവീദ്‌രാജാവ് ആളയച്ചു, ലോദെബാരിൽനിന്ന്
അമ്മീയേലിന്റെ മകനായ മാഖീരിന്റെ വീട്ടിൽനിന്ന്
അവനെ വരുത്തി.
6 ശൗലിന്റെ മകനായ
യോനാഥാന്റെ മകൻ മെഫീബോശെത്ത്
ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവൻ
സാഷ്ടാംഗം വീണ് നമസ്കരിച്ചു. ദാവീദ്:
“മെഫീബോശെത്തേ” എന്നു വിളിച്ചതിന്
“അടിയൻ” എന്ന് അവൻ ഉത്തരംപറഞ്ഞു.
7 ദാവീദ് അവനോട്: “ഭയപ്പെടണ്ടാ; നിന്റെ
അപ്പനായ യോനാഥാൻ നിമിത്തം ഞാൻ
നിന്നോട് നിശ്ചയമായി ദയകാണിച്ച് നിന്റെ
പിതാവിന്റെ അപ്പനായ ശൗലിന്റെ നിലം മുഴുവനും
നിനക്ക് മടക്കിത്തരും; നീയോ നിത്യം എന്റെ
മേശയിൽ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊള്ളണം” എന്നു
പറഞ്ഞു.
8 അവൻ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ട്:
“ചത്ത നായെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്ന അടിയനെ
അങ്ങ് കടാക്ഷിക്കുവാൻ അടിയൻ എന്തുള്ളു?”
എന്നു പറഞ്ഞു.
9 അപ്പോൾ രാജാവ്
ശൗലിന്റെ ദാസനായ സീബയെ വിളിപ്പിച്ച്
അവനോടു കല്പിച്ചത്: “ശൗലിനും അവന്റെ
സകലഭവനത്തിനും ഉള്ളതെല്ലാം ഞാൻ നിന്റെ
യജമാനന്റെ മകന് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.
10 നീയും നിന്റെ പുത്രന്മാരും വേലക്കാരും
നിന്റെ യജമാനന്റെ മകന് ഭക്ഷിക്കുവാൻ
ആഹാരം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന് അവനുവേണ്ടി ആ

നിലം കൃഷിചെയ്ത് അനുഭവം എടുക്കണം;
എന്നാൽ നിന്റെ യജമാനന്റെ മകനായ
മെഫീബോശെത്ത് നിത്യവും എന്റെ മേശയിങ്കൽ
ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊള്ളും.” സീബയ്ക്കു
പതിനഞ്ചുപുത്രന്മാരും ഇരുപത് വേലക്കാരും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 11 “എന്റെ യജമാനനായ
രാജാവ് അടിയനോട് കല്പിക്കുന്നതെല്ലാം
അടിയൻ ചെയ്യും” എന്ന് സീബാ രാജാവിനോട്
പറഞ്ഞു. ദാവീദ്: “മെഫീബോശെത്ത്,
രാജകുമാരന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ എന്നപോലെ
എന്റെ മേശയിൽ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊള്ളും”
എന്നു പറഞ്ഞു. 12 മെഫീബോശെത്തിന് ഒരു
ചെറിയ മകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന് മീഖാ
എന്നു പേര്. സീബയുടെ വീട്ടിൽ ഉള്ളവരെല്ലാം
മെഫീബോശെത്തിന് ദാസന്മാരായ്ത്തീർന്നു.
13 ഇങ്ങനെ മെഫീബോശെത്ത് യെരൂശലേമിൽ
വസിച്ചു രാജാവിന്റെ മേശയിൽ ഭക്ഷണം
കഴിച്ചുപോന്നു; അവന് കാല് രണ്ടും
മുടന്തായിരുന്നു.

10. അദ്ധ്യായം.

1 അതിന്റെശേഷം അമ്മോന്യരുടെ രാജാവ്
മരിച്ചു; അവന്റെ മകനായ ഹാനൂൻ അവന്
പകരം ഭരണം നടത്തി. 2 അപ്പോൾ ദാവീദ്:
“ഹാനൂന്റെ പിതാവായ നാഹാശ് എനിക്ക് ദയ
ചെയ്തതുപോലെ അവന്റെ മകന് ഞാനും
ദയ ചെയ്യും” എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ
ദാവീദ് അവന്റെ പിതാവിനെക്കുറിച്ച് അവനോട്
ആശ്വാസവാക്ക് പറയുവാൻ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരെ

പറഞ്ഞയച്ചു.
3 ദാവീദിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ അമ്മോന്യരുടെ ദേശത്ത് എത്തിയപ്പോൾ അമ്മോന്യപ്രഭുക്കന്മാർ അവരുടെ യജമാനനായ ഹാനൂനോട്: “ദാവീദ് നിന്റെ പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവരെ നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചത് എന്ന് തോന്നുന്നുവോ? പട്ടണത്തെ നിരീക്ഷിച്ച് ഒറ്റുനോക്കുവാനും അതിനെ നശിപ്പിച്ചുകളയുവാനും അല്ലയോ ദാവീദ് ഭൃത്യന്മാരെ നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചത് ” എന്നു പറഞ്ഞു.
4 അപ്പോൾ ഹാനൂൻ ദാവീദിന്റെ ഭൃത്യന്മാരെ പിടിച്ച് അവരുടെ താടി പകുതി ക്ഷൗരം ചെയ്യിപ്പിച്ച് അവരുടെ അങ്കികളുടെ നടുവിൽ ആസനംവരെ മുറിപ്പിച്ച് അവരെ അയച്ചു.
5 ദാവീദ്‌രാജാവ് ഇത് അറിഞ്ഞപ്പോൾ ആ പുരുഷന്മാർ ഏറ്റവും ലജ്ജിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു: നിങ്ങളുടെ താടി വളരുന്നതുവരെ യെരീഹോവിൽ താമസിക്കുവിൻ; പിന്നെ മടങ്ങിവരാം എന്നു പറയിപ്പിച്ചു.
6 തങ്ങൾ ദാവീദിന് വെറുപ്പുള്ളവരായ്തീർന്നു എന്ന് അമ്മോന്യർ കണ്ടപ്പോൾ അവർ ആളയച്ച് ബേത്ത്-രെഹോബിലെ അരാമ്യരിൽനിന്നും സോബയിലെ അരാമ്യരിൽനിന്നും ഇരുപതിനായിരം കാലാളുകളെയും ആയിരംപേരുമായി മാഖാരാജാവിനെയും തോബിൽനിന്ന് പന്ത്രണ്ടായിരംപേരെയും കൂലിക്ക് വരുത്തി.
7 ദാവീദ് അത് കേട്ടപ്പോൾ യോവാബിനെയും ശൂരന്മാരുടെ സകലസൈന്യത്തെയും അയച്ചു.
8 അമ്മോന്യരും പുറപ്പെട്ട് പട്ടണവാതില്ക്കൽ

പടയ്ക്ക് അണിനിരന്നു; എന്നാൽ
സോബയിലെയും ബേത്ത്-രെഹോബിലെയും
അരാമ്യരും തോബ്യരും മാഖ്യരും മറ്റൊരു ഭാഗമായി
മൈതാനത്തായിരുന്നു. 9 തന്റെ മുമ്പിലും പിമ്പിലും
പടനിരന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ യോവാബ്
യിസ്രായേലിന്റെ സകലവീരന്മാരിൽനിന്നും
ഒരു കൂട്ടത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് അരാമ്യരുടെ
നേർക്ക് അണിനിരത്തി. 10 ശേഷം പടജ്ജനത്തെ
അമ്മോന്യരുടെ നേരെ നിരത്തേണ്ടതിന്
തന്റെ സഹോദരനായ അബീശായിയെ
ഏല്പിച്ച് അവനോട്: 11 "അരാമ്യർ എന്റെ
നേരെ പ്രാബല്യം പ്രാപിച്ചാൽ നീ എനിക്ക്
സഹായം ചെയ്യണം; എന്നാൽ അമ്മോന്യർ
നിന്റെ നേരെ പ്രാബല്യം പ്രാപിച്ചാൽ
ഞാൻ വന്നു നിനക്ക് സഹായം ചെയ്യും.
12 ധൈര്യമായിരിക്കുക; നാം നമ്മുടെ ജനത്തിനും
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ പട്ടണങ്ങൾക്കും
വേണ്ടി പുരുഷത്വം കാണിക്കുക; യഹോവയോ
തനിക്കു ഇഷ്ടമായത് ചെയ്യുമാറാകട്ടെ"
എന്നു പറഞ്ഞു. 13 പിന്നെ യോവാബും
കൂടെയുള്ള ജനവും അരാമ്യർക്കെതിരെ പടയ്ക്ക്
അടുത്തു; അവർ അവന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന്
ഓടിപ്പോയി. 14 അരാമ്യർ ഓടിപ്പോകുന്നത്
അമ്മോന്യർ കണ്ടപ്പോൾ അമ്മോന്യരും
അബീശായിയുടെ മുമ്പിൽനിന്നു ഓടി
പട്ടണത്തിൽ കടന്നു. യോവാബ് അമ്മോന്യരെ
വിട്ട് യെരൂശലേമിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോന്നു.
15 തങ്ങൾ യിസ്രായേലിനോടു തോറ്റുപോയി
എന്ന് അരാമ്യർ കണ്ടിട്ട് അവർ ഒന്നിച്ചുകൂടി.
16 ഹദദേസെർ ആളയച്ച് നദിക്ക് അക്കരെയുള്ള

അരാമ്യരെ വരുത്തി; അവർ ഹേലാമിലേക്ക്
വന്നു; ഹദദേസെരിന്റെ സേനാപതിയായ
ശോബക്ക് അവരുടെ നായകനായിരുന്നു.
17 അത് ദാവീദിന് അറിവുകിട്ടിയപ്പോൾ
അവൻ എല്ലായിസ്രായേല്യരെയും കൂട്ടിവരുത്തി
യോർദ്ദാൻ കടന്ന് ഹേലാമിൽ ചെന്നു. അരാമ്യർ
ദാവീദിന്റെ നേരെ അണിനിരന്ന് അവനോട്
യുദ്ധം ചെയ്തു. 18 അരാമ്യർ യിസ്രായേലിന്റെ
മുമ്പിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോയി; ദാവീദ് അരാമ്യരിൽ
എഴുനൂറു തേരാളികളെയും നാല്പതിനായിരം
കുതിരപ്പടയാളികളെയും കൊന്നു, അവരുടെ
സേനാപതിയായ ശോബക്കിനെയും
വെട്ടിക്കൊന്നു. 19 എന്നാൽ ഹദദേസെരിന്റെ
ആശ്രിതന്മാരായ സകലരാജാക്കന്മാരും
അവർ യിസ്രായേലിനോടു തോറ്റു എന്ന് കണ്ട്
യിസ്രായേല്യരുമായി സന്ധിചെയ്ത് അവരെ
സേവിച്ചു. അതിൽപിന്നെ അമ്മോന്യർക്കു
സഹായം ചെയ്യുവാൻ അരാമ്യർ ഭയപ്പെട്ടു.

11. അദ്ധ്യായം.

1 ആ വർഷം വസന്തത്തിൽ, രാജാക്കന്മാർ
യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെടുന്ന കാലത്ത് ദാവീദ്
യോവാബിനെയും അവനോടുകൂടി തന്റെ
ഭടന്മാരെയും എല്ലായിസ്രായേലിനെയും അയച്ചു;
അവർ അമ്മോന്യരെ നശിപ്പിച്ചു, രബ്ബാപട്ടണം
ഉപരോധിച്ചു. ദാവീദ് യെരൂശലേമിൽ തന്നെ
താമസിച്ചിരുന്നു.

2 ഒരു ദിവസം സന്ധ്യയാകാറായ സമയത്ത്
ദാവീദ് കിടക്കയിൽനിന്ന് എഴുന്നേറ്റു

രാജധാനിയുടെ മാളികമേൽ ഉലാവുമ്പോൾ ഒരു
സ്ത്രീ കുളിക്കുന്നത് മാളികമേൽനിന്നു കണ്ടു;
ആ സ്ത്രീ അതിസുന്ദരി ആയിരുന്നു. 3 ദാവീദ്
ആളയച്ച് ആ സ്ത്രീയെപ്പറ്റി അന്വേഷിപ്പിച്ചു.
“എലീയാമിന്റെ മകളും ഹിത്യനായ ഊരിയാവിന്റെ
ഭാര്യയുമായ ബത്ത്-ശേബ അല്ലേ ഇത്?” എന്ന്
ഒരാൾ പറഞ്ഞു. 4 ദാവീദ് ദൂതന്മാരെ അയച്ച്
അവളെ വരുത്തി; അവൾ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു; അവൾക്കു ഋതുശുദ്ധി വന്നതുകൊണ്ട്
അവൻ അവളോടുകൂടി ശയിച്ചു; അവൾ
തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി. 5 ആ സ്ത്രീ
ഗർഭം ധരിച്ചു, താൻ ഗർഭിണി ആയിരിക്കുന്നു
എന്ന വാർത്ത ദാവീദിനെ അവൾ അറിയിച്ചു.
6 അപ്പോൾ ദാവീദ് ഹിത്യനായ ഊരീയാവിനെ
തന്റെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കുവാൻ യോവാബിന്
കല്പന അയച്ചു. 7 ഊരീയാവ് തന്റെ അടുക്കൽ
വന്നപ്പോൾ ദാവീദ് അവനോട് യോവാബിന്റെയും
പടജ്ജനത്തിന്റെയും സുഖവർത്തമാനവും
യുദ്ധത്തിന്റെ വിവരവും ചോദിച്ചു. 8 പിന്നെ
ദാവീദ് ഊരിയാവിനോട്: “നീ വീട്ടിൽ ചെന്ന്
കാലുകൾ കഴുകുക” എന്നു പറഞ്ഞു. ഊരീയാവ്
രാജധാനിയിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ രാജാവിന്റെ
സമ്മാനം അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. 9 എന്നാൽ
ഊരീയാവ് തന്റെ വീട്ടിൽ പോകാതെ യജമാനന്റെ
സകലദാസന്മാരോടുംകൂടെ രാജധാനിയുടെ
വാതില്ക്കൽ കിടന്നുറങ്ങി. 10 ഊരീയാവ്
വീട്ടിൽ പോയില്ല എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ദാവീദ്
ഊരീയാവിനോട്: “നീ യാത്രയിൽനിന്ന്
വന്നവനല്ലയോ? നിന്റെ വീട്ടിൽ പോകാതെ

ഇരുന്നത് എന്ത്?” എന്നു ചോദിച്ചു. 11 ഊരീയാവ്
ദാവീദിനോട്: “പെട്ടകവും യിസ്രായേലും
യെഹൂദയും കൂടാരങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു;
എന്റെ യജമാനനായ യോവാബും യജമാനന്റെ
ദാസരും മൈതാനത്ത് പാളയമിറങ്ങിക്കിടക്കുന്നു;
അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഭക്ഷിക്കുവാനും
കുടിക്കുവാനും എന്റെ ഭാര്യയോടുകൂടി
ശയിക്കുവാനും എന്റെ വീട്ടിൽ പോകുമോ?
അങ്ങാണ, അങ്ങയുടെ ജിവനാണ, ഇത്
ഞാൻ ചെയ്യുകയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു.
12 അപ്പോൾ ദാവീദ് ഊരീയാവിനോട്: “നീ ഇന്നും
ഇവിടെ താമസിക്കുക; നാളെ ഞാൻ നിന്നെ
പറഞ്ഞയയ്ക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ
ഊരിയാവ് അന്നും പിറ്റേന്നും യെരൂശലേമിൽ
താമസിച്ചു. 13 ദാവീദ് അവനെ വിളിച്ചപ്പോൾ
അവൻ അവന്റെ മുമ്പാകെ ഭക്ഷിക്കുകയും
കുടിക്കുകയും ചെയ്തു; അവൻ അവനെ
ലഹരിപിടിപ്പിച്ചു; എങ്കിലും അവൻ വീട്ടിലേക്കു
പോകാതെ സന്ധ്യക്കു ചെന്ന് തന്റെ യജമാനന്റെ
ദാസന്മാരോടുകൂടി അവൻ തന്റെ കിടക്കയിൽ
കിടന്നു. 14 രാവിലെ ദാവീദ് യോവാബിന്
ഒരു എഴുത്ത് എഴുതി ഊരീയാവിന്റെ കയ്യിൽ
കൊടുത്തയച്ചു. 15 എഴുത്തിൽ: “യുദ്ധം
കഠിനമായിരിക്കുന്നേടത്ത് ഊരീയാവിനെ
മുൻനിരയിൽ നിർത്തി അവൻ വെട്ടുകൊണ്ട്
മരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവനെ വിട്ട് പിന്മാറുവിൻ”
എന്ന് അവൻ എഴുതിയിരുന്നു. 16 അങ്ങനെതന്നെ
യോവാബ് പട്ടണത്തെ ഉപരോധിക്കുന്നിടയിൽ
വീരന്മാർ നില്ക്കുന്നതായി അവന് മനസിലായ
സ്ഥലത്ത് അവൻ ഊരീയാവിനെ നിയോഗിച്ചു.

17 പട്ടണക്കാർ പുറപ്പെട്ട് യോവാബിനോട്
പോരാടിയപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ ഭടന്മാരായ
പടജ്ജനത്തിൽ ചിലർ കൊല്ലപ്പെട്ടു; ഹിത്യനായ
ഊരിയാവും മരിച്ചു. 18 പിന്നെ യോവാബ്
ആ യുദ്ധവാർത്ത എല്ലാം ദാവീദിനോട്
അറിയിക്കുവാൻ ആളയച്ചു. 19 അവൻ
സന്ദേശവാഹകനോട് ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചു : “നീ
യുദ്ധവാർത്ത എല്ലാം രാജാവിനോട് പറഞ്ഞു
തീരുമ്പോൾ രാജാവിന് കോപം ജ്വലിച്ചു
ഇപ്രകാരം പറയും: 20 ‘നിങ്ങൾ പട്ടണത്തോട്
ഇത്ര അടുത്തുചെന്ന് യുദ്ധം ചെയ്തത് എന്ത്?
മതിലിന്മേൽനിന്ന് അവർ എയ്യുമെന്നു നിങ്ങൾക്ക്
അറിഞ്ഞുകൂടയോ? 21 യെരൂബ്ബേശെത്തിന്റെ
മകനായ അബീമേലെക്കിനെ കൊന്നത് ആര്?
ഒരു സ്ത്രീ മതിലിന്മേൽനിന്ന് തിരികല്ലിന്റെ
പിള്ളക്കല്ല് അവന്റെ മേൽ ഇട്ടതുകൊണ്ടല്ലയോ
അവൻ തേബെസിൽവച്ച് മരിച്ചത്? നിങ്ങൾ
മതിലിനോട് ഇത്ര അടുത്തുചെന്നത് എന്ത്?’
എന്നിങ്ങനെ നിന്നോടു പറഞ്ഞാൽ: ‘നിന്റെ ഭൃത്യൻ
ഹിത്യനായ ഊരീയാവും മരിച്ചുപോയി എന്ന്
പറയുക.’ ” 22 സന്ദേശവാഹകൻ ചെന്ന് യോവാബ്
പറഞ്ഞയച്ച വാർത്തകളെല്ലാം ദാവീദിനെ
അറിയിച്ചു. 23 സന്ദേശവാഹകൻ ദാവീദിനോട്
പറഞ്ഞത് : “ആ കൂട്ടർ പ്രാബല്യം പ്രാപിച്ച്
മൈതാനത്തേക്കു ഞങ്ങളുടെ നേരെ പുറപ്പെട്ടു
വന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾ പട്ടണവാതില്ക്കൽവരെ
അവരെ തിരിച്ചോടിച്ചു. 24 അപ്പോൾ വില്ലാളികൾ
മതിലിന്മേൽനിന്ന് അങ്ങയുടെ ഭടന്മാരെ എയ്തു,
രാജാവിന്റെ ഭടന്മാരിൽ ചിലർ കൊല്ലപ്പെട്ടു,

അങ്ങയുടെ ഭൃത്യൻ ഹിത്യനായ ഊരീയാവും
മരിച്ചു.” 25 അതിന് ദാവീദ് സന്ദേശവാഹകനോട്:
“ ‘ഈ കാര്യത്തിൽ വ്യസനം തോന്നരുത്; വാൾ
അങ്ങും ഇങ്ങും നാശം ചെയ്യും; പട്ടണത്തിന്റെ
നേരെ ശക്തിയോടെ പൊരുതി അതിനെ
നശിപ്പിച്ചുകളയുക’ എന്നു നീ യോവാബിനോട്
പറഞ്ഞു അവനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തണം”
എന്നു കല്പിച്ചു. 26 ഊരീയാവിന്റെ ഭാര്യ തന്റെ
ഭർത്താവായ ഊരീയാവ് മരിച്ചുപോയി എന്നു
കേട്ടപ്പോൾ ഭർത്താവിനെക്കുറിച്ച് വിലപിച്ചു.
27 വിലാപകാലം കഴിഞ്ഞ് ദാവീദ് ആളയച്ച് അവളെ
തന്റെ അരമനയിൽ വരുത്തി; അവൾ അവന്റെ
ഭാര്യയായി, അവന് ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു.
എന്നാൽ ദാവീദ് ചെയ്തത് യഹോവയ്ക്ക്
അനിഷ്ടമായിരുന്നു.

12. അദ്ധ്യായം.

1 അനന്തരം യഹോവ നാഥാനെ ദാവീദിന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചു. അവൻ അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞത്: “ഒരു
പട്ടണത്തിൽ രണ്ട് പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു;
ഒരുവൻ ധനവാൻ, മറ്റവൻ ദരിദ്രൻ. 2 ധനവാന്
ആടുമാടുകൾ അനവധി ഉണ്ടായിരുന്നു.
3 ദരിദ്രനോ താൻ വിലയ്ക്കു വാങ്ങി വളർത്തിയ
ഒരു പെൺകുഞ്ഞാടല്ലാതെ ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു;
അത് അവന്റെ അടുക്കലും അവന്റെ
മക്കളുടെ അടുക്കലും വളർന്നുവന്നു; അതു
അവനുള്ള ആഹാരം തിന്നുകയും അവന്റെ
പാനപാത്രത്തിൽനിന്ന് കുടിക്കുകയും അവന്റെ

മടിയിൽ കിടക്കുകയും ചെയ്തു; അവന് ഒരു
മകളെപ്പോലെയും ആയിരുന്നു. 4 ധനവാന്റെ
അടുക്കൽ ഒരു വഴിയാത്രക്കാരൻ വന്നു;
തന്റെ അടുക്കൽ വന്ന വഴിപോക്കനുവേണ്ടി
പാകംചെയ്യുവാൻ സ്വന്ത ആടുമാടുകളിൽ
ഒന്നിനെ എടുക്കുവാൻ മനസ്സാകാതെ, അവൻ ആ
ദരിദ്രന്റെ കുഞ്ഞാടിനെ പിടിച്ച് തന്റെ അടുക്കൽ
വന്ന ആൾക്കുവേണ്ടി പാകം ചെയ്തു."
5 അപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ കോപം ആ മനുഷ്യന്റെ
നേരെ ഏറ്റവും ജ്വലിച്ചു; അവൻ നാഥാനോട്:
"യഹോവയാണ, ഇത് ചെയ്തവൻ നിശ്ചയമായും
മരിക്കണം. 6 അവൻ കനിവില്ലാതെ ഈ കാര്യം
പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ട് ആ ആടിനുവേണ്ടി
നാലിരട്ടി പകരം കൊടുക്കണം" എന്നു പറഞ്ഞു.

7 നാഥാൻ ദാവീദിനോട് പറഞ്ഞത്: "ആ
മനുഷ്യൻ നീ തന്നെ, യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:
'ഞാൻ നിന്നെ യിസ്രായേലിന് രാജാവായി
അഭിഷേകം ചെയ്തു, നിന്നെ ശൗലിന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു. 8 ഞാൻ നിനക്കു
നിന്റെ യജമാനന്റെ ഭവനത്തെയും നിന്റെ
മാർവ്വിടത്തിലേക്ക് നിന്റെ യജമാനന്റെ
ഭാര്യമാരെയും തന്നു; യിസ്രായേൽഗൃഹത്തെയും
യെഹൂദാഗൃഹത്തെയും നിനക്കു തന്നു; അത്
നന്നേ കുറവെങ്കിൽ, കൂടുതൽ ഞാൻ നിനക്കു
തരുമായിരുന്നു. 9 നീ യഹോവയുടെ കല്പന
നിരസിച്ച് അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ തിന്മയായുള്ളത്
ചെയ്തത് എന്തിന്? ഹിത്യനായ ഊരീയാവിനെ
വാൾകൊണ്ട് വെട്ടി അവന്റെ ഭാര്യയെ നിനക്ക്

ഭാര്യയായി എടുത്തു, അവനെ അമ്മോന്യരുടെ
വാൾകൊണ്ട് കൊല്ലിച്ചു. 10 നീ എന്നെ
നിരസിച്ച് ഹിത്യനായ ഊരീയാവിന്റെ ഭാര്യയെ
നിനക്ക് ഭാര്യയായി എടുത്തതുകൊണ്ട് വാൾ
നിന്റെ ഭവനത്തെ ഒരിക്കലും വിട്ടുമാറുകയില്ല.’
11 യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ‘നിന്റെ
സ്വന്തഭവനത്തിൽനിന്ന് ഞാൻ നിനക്ക് അനർത്ഥം
വരുത്തും; നിന്റെ കൺമുമ്പിൽവച്ച് ഞാൻ നിന്റെ
ഭാര്യമാരെ എടുത്ത് നിന്റെ അയൽക്കാരന്
കൊടുക്കും; അവൻ ഈ സൂര്യന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ
തന്നെ നിന്റെ ഭാര്യമാരോടുകൂടി ശയിക്കും.
12 നീ അതു രഹസ്യത്തിൽ ചെയ്തു; ഞാനോ
ഈ കാര്യം സകല യിസ്രായേലിന്റെയും
മുമ്പിൽവച്ച് സൂര്യന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ തന്നെ
നടത്തും.’ ” 13 ദാവീദ് നാഥാനോട്: “ഞാൻ
യഹോവയോട് പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്നു
പറഞ്ഞു. അതിന് നാഥാൻ ദാവീദിനോട്:
“യഹോവ നിന്റെ പാപം മോചിച്ചിരിക്കുന്നു;
നീ മരിക്കുകയില്ല. 14 എങ്കിലും നീ ഈ
പ്രവൃത്തികൊണ്ട് യഹോവയുടെ ശത്രുക്കൾക്ക്
ദൂഷണം പറയുവാൻ വലിയ അവസരം
ഉണ്ടാക്കിയതിനാൽ നിനക്ക് ജനിച്ചിട്ടുള്ള
കുഞ്ഞ് നിശ്ചയമായും മരിച്ചുപോകും” എന്നു
പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം നാഥാൻ തന്റെ
വീട്ടിലേക്ക് പോയി. 15 ഊരീയാവിന്റെ ഭാര്യ
ദാവീദിന് പ്രസവിച്ച കുഞ്ഞിനെ യഹോവ
ബാധിച്ചു, അതിന് കഠിനരോഗം പിടിച്ചു.
16 ദാവീദ് കുഞ്ഞിനുവേണ്ടി ദൈവത്തോട്
അപേക്ഷിച്ചു; ദാവീദ് ഉപവസിക്കുകയും അകത്ത്

കടന്ന് രാത്രി മുഴുവനും നിലത്ത് കിടക്കുകയും
ചെയ്തു. 17 അവന്റെ ഭവനത്തിലെ മൂപ്പന്മാർ
അവനെ നിലത്തുനിന്ന് എഴുന്നേല്പിക്കുവാൻ
ഉത്സാഹിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്തു ചെന്നു; എന്നാൽ
അവന് മനസ്സായില്ല. അവരോടു കൂടി ഭക്ഷണം
കഴിച്ചതുമില്ല. 18 എന്നാൽ ഏഴാം ദിവസം
കുഞ്ഞു മരിച്ചുപോയി. കുഞ്ഞു മരിച്ചു എന്ന്
ദാവീദിനെ അറിയിക്കുവാൻ ഭൃത്യന്മാർ ഭയപ്പെട്ടു:
"കുഞ്ഞു ജീവനോടിരുന്ന സമയം നമ്മൾ
അവനോട് സംസാരിച്ചിട്ട് അവൻ നമ്മുടെ വാക്ക്
കേൾക്കാതിരിക്കെ കുഞ്ഞു മരിച്ചുപോയി എന്ന്
നാം അവനോട് എങ്ങനെ പറയും? അവൻ
തനിക്കുതന്നെ വല്ല നാശവും വരുത്തും" എന്ന്
അവർ പറഞ്ഞു. 19 ഭൃത്യന്മാർ തമ്മിൽ ചെവിയിൽ
മന്ത്രിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ കുഞ്ഞു മരിച്ചുപോയി
എന്ന് ദാവീദ് ഗ്രഹിച്ചു, തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോട്:
"കുഞ്ഞു മരിച്ചുപോയോ?" എന്നു ചോദിച്ചു;
"മരിച്ചുപോയി" എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. 20 ഉടനെ
ദാവീദ് നിലത്തുനിന്ന് എഴുന്നേറ്റു കുളിച്ചു തൈലം
പൂശി വസ്ത്രം മാറി യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ
ചെന്ന് നമസ്കരിച്ചു; അരമനയിൽ വന്നു;
അവന്റെ കല്പനപ്രകാരം അവർ ഭക്ഷണം അവന്റെ
മുമ്പിൽവച്ചു; അവൻ ഭക്ഷിച്ചു. 21 അവന്റെ
ഭൃത്യന്മാർ അവനോട്: "നീ ഈ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്
എന്ത്? കുഞ്ഞു ജീവനോടിരുന്നപ്പോൾ നീ
അവനുവേണ്ടി ഉപവസിച്ചു കരഞ്ഞു; എന്നാൽ
കുഞ്ഞു മരിച്ചശേഷം നീ എഴുന്നേറ്റ് ഭക്ഷണം
കഴിച്ചുവല്ലോ" എന്നു ചോദിച്ചു. 22 അതിന്
അവൻ: "കുഞ്ഞു ജീവനോടിരുന്നപ്പോൾ

ഞാൻ ഉപവസിച്ചു കരഞ്ഞു; കുഞ്ഞു ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന് യഹോവ എന്നോട് ദയ ചെയ്യുമോ ഇല്ലയോ? ആർക്കറിയാം എന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചു.
23 ഇപ്പോഴോ അവൻ മരിച്ചുപോയി; ഇനി ഞാൻ ഉപവസിക്കുന്നത് എന്തിന്? അവനെ മടക്കിവരുത്തുവാൻ എനിക്ക് കഴിയുമോ? ഞാൻ അവന്റെ അടുക്കലേക്ക് പോകുകയല്ലാതെ അവൻ എന്റെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിവരുകയില്ലല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു.
24 പിന്നെ ദാവീദ് തന്റെ ഭാര്യയായ ബത്ത്-ശേബയെ ആശ്വസിപ്പിച്ച് അവളുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവളോടുകൂടി ശയിച്ചു; അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചു; അവൻ അവന് ശലോമോൻ എന്ന് പേരിട്ടു. യഹോവ അവനെ സ്നേഹിച്ചു.
25 യഹോവ നാഥാൻ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു; യഹോവ അവനെ സ്നേഹിക്കുകയാൽ ശലോമോന് യെദീദ്യാവ് എന്നു പേർ വിളിച്ചു.

26 എന്നാൽ യോവാബ് അമ്മോന്യരുടെ രബ്ബയോട് പൊരുതി രാജനഗരം പിടിച്ചു.
27 യോവാബ് ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ സന്ദേശവാഹകരെ അയച്ചു: "ഞാൻ രബ്ബയോട് പൊരുതി ജലനഗരം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.
28 ആകയാൽ ഞാൻ നഗരം പിടിച്ചിട്ട് കീർത്തി എനിക്ക് ആകാതിരിക്കേണ്ടതിന് നീ ശേഷം ജനത്തെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി നഗരത്തിന് നേരെ പാളയം ഇറങ്ങി അതിനെ പിടിച്ചുകൊള്ളുക" എന്നു പറയിച്ചു.
29 അങ്ങനെ ദാവീദ് ജനത്തെ എല്ലാവരെയും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി രബ്ബയിലേക്കു ചെന്ന് യുദ്ധം ചെയ്ത് അതിനെ പിടിച്ചു.

30 അവൻ അവരുടെ രാജാവിന്റെ കിരീടം
അവന്റെ തലയിൽനിന്ന് എടുത്തു; അതിന്റെ
തൂക്കം ഒരു താലന്ത് പൊന്ന്; അതിന്മേൽ
രത്നം പതിച്ചിരുന്നു; അവർ അത് ദാവീദിന്റെ
തലയിൽവച്ചു; അവൻ നഗരത്തിൽനിന്ന്
അനവധി കൊള്ളയും കൊണ്ടുപോന്നു.
31 രബ്ബയിലെ ജനത്തെയും അവൻ പുറത്തു
കൊണ്ടുവന്ന് അവരെ അറക്കവാൾക്കാരും
മെതിവണ്ടിക്കാരും കോടാലിക്കാരുമാക്കി;
അവരെക്കൊണ്ട് ഇഷ്ടികച്ചൂളയിലും വേല
ചെയ്യിച്ചു; അമ്മോന്യരുടെ എല്ലാപട്ടണങ്ങളോടും
അവൻ അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തു. പിന്നെ
ദാവീദും സകല ജനവും യെരൂശലേമിലേക്ക്
മടങ്ങിപ്പോന്നു.

13. അദ്ധ്യായം.

1 അതിന്റെ ശേഷം സംഭവിച്ചത്: ദാവീദിന്റെ
മകനായ അബ്ശാലോമിന് സൗന്ദര്യമുള്ള ഒരു
സഹോദരി ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾക്ക് താമാർ
എന്ന് പേർ; ദാവീദിന്റെ മകനായ അമ്നോന്
അവളിൽ പ്രേമം ജനിച്ചു. 2 തന്റെ സഹോദരിയായ
താമാർ നിമിത്തം കാമംമുഴുത്തിട്ട് അമ്നോൻ
രോഗിയായ്തീർന്നു. അവൾ കന്യകയാകയാൽ
അവളോട് വല്ലതും ചെയ്യുവാൻ അമ്നോന്
പ്രയാസം തോന്നി. 3 എന്നാൽ അമ്നോന്
ദാവീദിന്റെ ജ്യേഷ്ഠനായ ശിമെയയുടെ
മകനായി യോനാദാബ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു
സ്നേഹിതൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; യോനാദാബ്
വലിയ ഉപായി ആയിരുന്നു. 4 അവൻ
അവനോട്: “നീ നാൾക്കുനാൾ ഇങ്ങനെ

ക്ഷീണിച്ചുവരുന്നത് എന്ത്, രാജകുമാരാ?
എന്നോട് പറയുകയില്ലയോ?” എന്നു ചോദിച്ചു.
അമ്നോൻ അവനോട് : “എന്റെ സഹോദരനായ
അബ്ശാലോമിന്റെ പെങ്ങൾ താമാരിൽ എനിക്ക്
പ്രേമം ജനിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.
5 യോനാദാബ് അവനോട്: “നീ രോഗംനടിച്ച്
കിടക്കയിൽ കിടന്നുകൊള്ളുക; നിന്നെ കാണാൻ
നിന്റെ അപ്പൻ വരുമ്പോൾ നീ അവനോട്:
‘എന്റെ സഹോദരിയായ താമാർ വന്ന് എന്നെ
ഭക്ഷണം കഴിപ്പിക്കണം; അവളുടെ കയ്യിൽനിന്നു
വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ കാൺകെ
അവൾ എന്റെ മുമ്പിൽവച്ചുതന്നെ ഭക്ഷണം
ഒരുക്കണം എന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു’ എന്നു
പറഞ്ഞുകൊള്ളുക.”
6 അങ്ങനെ അമ്നോൻ രോഗം നടിച്ചു
കിടന്നു; രാജാവ് അവനെ കാണാൻ
വന്നപ്പോൾ അമ്നോൻ രാജാവിനോട്: “എന്റെ
സഹോദരിയായ താമാർ വന്ന് ഞാൻ അവളുടെ
കയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കേണ്ടതിന് എന്റെ
മുമ്പിൽവച്ചുതന്നെ ഒന്ന് രണ്ട് വടകൾ ഉണ്ടാക്കട്ടെ”
എന്നു പറഞ്ഞു. 7 ഉടനെ ദാവീദ് അരമനയിൽ
താമാരിന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചു: “നിന്റെ
സഹോദരനായ അമ്നോന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്ന്
അവന് ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക”
എന്നു പറയിപ്പിച്ചു. 8 താമാർ തന്റെ
സഹോദരനായ അമ്നോന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു;
അവൻ കിടക്കുകയായിരുന്നു. അവൾ മാവ്
എടുത്തു കുഴച്ച് അവന്റെ മുമ്പിൽവച്ചുതന്നെ
വടകളായി ചുട്ടു. 9 ഉരുളിയോടെ എടുത്ത് അത്
അവന്റെ മുമ്പിൽ വിളമ്പി; എന്നാൽ അവൻ

ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. “എല്ലാവരെയും
എന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് പുറത്താക്കുവിൻ” എന്ന്
അമ്നോൻ പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും അവന്റെ
അടുക്കൽനിന്ന് പുറത്തുപോയി. 10 അപ്പോൾ
അമ്നോൻ താമാരിനോട്: “ഞാൻ നിന്റെ
കയ്യിൽനിന്ന് വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കേണ്ടതിന് ഭക്ഷണം
ഉൾമുറിയിൽ കൊണ്ടുവരുക” എന്നു പറഞ്ഞു.
താമാർ താൻ ഉണ്ടാക്കിയ വടകൾ എടുത്ത്
ഉൾമുറിയിൽ സഹോദരനായ അമ്നോന്റെ
അടുക്കൽകൊണ്ടുചെന്നു. 11 അവൻ
ഭക്ഷിക്കേണ്ടതിന് അവൾ അവ അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ അവൻ
അവളെ പിടിച്ച് അവളോടു: “സഹോദരീ,
വന്ന് എന്നോടുകൂടി ശയിക്കുക” എന്നു
പറഞ്ഞു. 12 അവൾ അവനോട്: “എന്റെ
സഹോദരാ, അരുതേ; എന്നെ നിർബന്ധിക്കരുതേ;
യിസ്രായേലിൽ ഇത് കൊള്ളരുതാത്തതല്ലോ; ഈ
വഷളത്തം ചെയ്യരുതേ. 13 എന്റെ അപമാനം
ഞാൻ എവിടെ കൊണ്ടുപോയി വയ്ക്കും?
നീയും യിസ്രായേലിൽ വഷളന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ആയിപ്പോകുമല്ലോ. നീ രാജാവിനോട് പറയുക
അവൻ എന്നെ നിനക്ക് തരാതിരിക്കയില്ല”
എന്നു പറഞ്ഞു. 14 എന്നാൽ അവൻ, അവളുടെ
വാക്ക് കേൾക്കാൻ മനസ്സില്ലാതെ, അവളെക്കാൾ
ബലമുള്ളവൻ ആയതുകൊണ്ട് ബലാല്ക്കാരം
ചെയ്ത് അവളോടുകൂടി ശയിച്ചു. 15 പിന്നെ
അമ്നോൻ അവളെ അത്യന്തം വെറുത്തു;
അവൻ അവളെ സ്നേഹിച്ച സ്നേഹത്തെക്കാൾ
അവളെ വെറുത്ത വെറുപ്പ് വലുതായിരുന്നു.

"എഴുന്നേറ്റു പോകുക" എന്ന് അമ്നോൻ
അവളോടു പറഞ്ഞു; 16 അവൾ അവനോട്:
"അങ്ങനെയരുത്; നീ എന്നോട് ചെയ്ത മറ്റെ
ദോഷത്തെക്കാൾ എന്നെ പുറത്താക്കിക്കളയുന്ന
ഈ ദോഷം ഏറ്റവും വലുതായിരിക്കുന്നു"
എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവന് അവളുടെ
വാക്കു കേൾക്കാൻ മനസ്സുണ്ടായില്ല. 17 അവൻ
തനിക്ക് ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്ന വാല്യക്കാരനെ
വിളിച്ച് അവനോട്: "ഇവളെ ഇവിടെനിന്ന്
പുറത്താക്കി വാതിൽ അടച്ചുകളയുക" എന്നു
പറഞ്ഞു. 18 അവൾ നിലയങ്കി ധരിച്ചിരിന്നു;
രാജകുമാരികളായ കന്യകമാർ ഇങ്ങനെയുള്ള
വസ്ത്രം ധരിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അവന്റെ
വാല്യക്കാരൻ അവളെ പുറത്തിറക്കി വാതിൽ
അടച്ചുകളഞ്ഞു. 19 അപ്പോൾ താമാർ തലയിൽ
ചാരം വാരിയിട്ട് താൻ ധരിച്ചിരുന്ന നിലയങ്കി
കീറി, തലയിൽ കയ്യുംവച്ച് നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട്
പോയി. 20 അവളുടെ സഹോദരനായ
അബ്ശാലോം അവളോട്: "നിന്റെ സഹോദരനായ
അമ്നോൻ നിന്റെ അടുക്കൽ ആയിരുന്നുവോ?
എന്നാൽ എന്റെ സഹോദരീ, ഇപ്പോൾ
സമാധാനമായിരിക്കുക; അവൻ നിന്റെ
സഹോദരനല്ലയോ?; ഈ കാര്യം മനസ്സിൽ
വയ്ക്കരുത് " എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ
താമാർ തന്റെ സഹോദരനായ അബ്ശാലോമിന്റെ
വീട്ടിൽ ഏകാകിയായി താമസിച്ചു. 21 ദാവീദ്
രാജാവ് ഈ കാര്യം കേട്ടപ്പോൾ അവന്റെ കോപം
ഏറ്റവും ജ്വലിച്ചു. 22 എന്നാൽ അബ്ശാലോം
അമ്നോനോട് ഗുണമോ ദോഷമോ ഒന്നും

സംസാരിച്ചില്ല; തന്റെ സഹോദരിയായ താമാരിനെ
അമ്നോൻ ബലാൽക്കാരം ചെയ്തതുകൊണ്ട്
അബ്ശാലോം അവനെ വെറുത്തു. 23 രണ്ട്
വർഷം കഴിഞ്ഞ് അബ്ശാലോമിന് എഫ്രയീമിന്
സമീപത്തുള്ള ബാൽഹാസോരിൽ ആടുകളെ
രോമം കത്രിക്കുന്ന ഉത്സവം ഉണ്ടായിരുന്നു;
അബ്ശാലോം രാജകുമാരന്മാർ എല്ലാവരെയും
ക്ഷണിച്ചു. 24 അബ്ശാലോം രാജാവിന്റെ
അടുക്കലും ചെന്നു: "അടിയന് ആടുകളെ
രോമം കത്രിക്കുന്ന ഉത്സവം ഉണ്ട്; രാജാവും
ഭൃത്യന്മാരും അടിയനോടുകൂടി വരണമേ"
എന്നപേക്ഷിച്ചു. 25 രാജാവ് അബ്ശാലോമിനോട്:
"വേണ്ട മകനേ, ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും വന്നാൽ
നിനക്ക് ഭാരമാകും" എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ
രാജാവിനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചിട്ടും പോകാതെ
രാജാവ് അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 26 അപ്പോൾ
അബ്ശാലോം: "അങ്ങനെയെങ്കിൽ എന്റെ
സഹോദരൻ അമ്നോൻ ഞങ്ങളോടുകൂടി
പോരട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞു. രാജാവ് അവനോട്:
"അവൻ നിന്നോടുകൂടി വരുന്നതു എന്തിന്?"
എന്നു പറഞ്ഞു. 27 എങ്കിലും അബ്ശാലോം
നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ അവൻ അമ്നോനെയും
രാജകുമാരന്മാർ എല്ലാവരെയും അവനോടുകൂടെ
അയച്ചു. 28 എന്നാൽ അബ്ശാലോം തന്റെ
വാല്യക്കാരോട്: "നോക്കിക്കൊൾവിൻ;
അമ്നോൻ വീഞ്ഞുകുടിച്ച് ആനന്ദിച്ചിരിക്കുന്നേരം
'അമ്നോനെ അടിക്കുവീൻ' എന്ന് ഞാൻ
നിങ്ങളോട് പറയുമ്പോൾ അവനെ കൊല്ലണം;
ഭയപ്പെടരുത്; ഞാനല്ലയോ നിങ്ങളോട് കല്പിച്ചത്?
നിങ്ങൾ ധൈര്യപ്പെട്ടു വീരന്മാരായിരിക്കുവിൻ"

എന്നു കല്പിച്ചു. 29 അബ്ശാലോം കല്പിച്ചതുപോലെ
അബ്ശാലോമിന്റെ വാല്യക്കാർ അമ്നോനോട്
ചെയ്തു. അപ്പോൾ രാജകുമാരന്മാർ എല്ലാവരും
എഴുന്നേറ്റ് അവനവന്റെ കോവർകഴുതപ്പുറത്ത്
കയറി ഓടിപ്പോയി.
30 അവർ വഴിയിൽ
ആയിരിക്കുമ്പോൾ, "അബ്ശാലോം
രാജകുമാരന്മാരെയെല്ലാം കൊന്നുകളഞ്ഞു;
അവരിൽ ഒരുത്തനും ശേഷിച്ചില്ല" എന്ന്
ദാവീദിന് വാർത്ത എത്തി.
31 അപ്പോൾ രാജാവ്
എഴുന്നേറ്റ് വസ്ത്രംകീറി നിലത്തു കിടന്നു;
അവന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരും വസ്ത്രം കീറി
അരികിൽ നിന്നു.
32 എന്നാൽ ദാവീദിന്റെ
ജ്യേഷ്ഠനായ ശിമെയയുടെ മകനായ യോനാദാബ്
പറഞ്ഞത്: "അവർ രാജകുമാരന്മാരായ
യുവാക്കളെ എല്ലാവരെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു
എന്ന് യജമാനൻ വിചാരിക്കരുത്; അമ്നോൻ
മാത്രമേ മരിച്ചിട്ടുള്ളു; തന്റെ സഹോദരിയായ
താമാരിനെ അവൻ ബലാല്ക്കാരം ചെയ്ത
ദിവസം മുതൽ അബ്ശാലോമിന്റെ മുഖത്ത്
ഈ തീരുമാനം കാണുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു.
33 ആകയാൽ രാജകുമാരന്മാർ എല്ലാവരും
മരിച്ചുപോയി എന്നുള്ള വാർത്ത യജമാനനായ
രാജാവ് വിശ്വസിക്കരുതേ; അമ്നോൻ മാത്രമേ
മരിച്ചിട്ടുള്ളൂ."
34 എന്നാൽ അബ്ശാലോം
ഓടിപ്പോയി. കാവൽനിന്നിരുന്ന യൗവനക്കാരൻ
തല ഉയർത്തിനോക്കിയപ്പോൾ വളരെ ജനം
അവന്റെ പിമ്പിലുള്ള മലഞ്ചരിവുവഴിയായി
വരുന്നത് കണ്ടു.
35 അപ്പോൾ യോനാദാബ്
രാജാവിനോട്: "ഇതാ, രാജകുമാരന്മാർ
വരുന്നു; അടിയൻ പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ"

എന്നു പറഞ്ഞു. 36 അവൻ സംസാരിച്ചു
തീർന്നപ്പോഴെക്കും രാജകുമാരന്മാർ വന്നു
ഉറക്കെ കരഞ്ഞു. രാജാവും സകലഭൃത്യന്മാരും
അതിദുഖത്തോടെ കരഞ്ഞു. 37 എന്നാൽ
അബ്ശാലോം ഓടിപ്പോയി അമ്മീഹൂദിന്റെ
മകനായി ഗെശൂർരാജാവായ താല്മായിയുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു. ദാവീദ് വളരെ നാൾ തന്റെ
മകനെക്കുറിച്ച് ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
38 ഇങ്ങനെ അബ്ശാലോം ഗെശൂരിലേക്ക്
ഓടിപ്പോയി മൂന്നു വർഷം അവിടെ താമസിച്ചു.
39 എന്നാൽ ദാവീദ് രാജാവ് അബ്ശാലോമിനെ
കാണാൻ വാഞ്ഛിച്ചു; മരിച്ചുപോയ
അമ്നോനെക്കുറിച്ചുള്ള ദുഃഖത്തിന് ആശ്വാസം
വന്നിരുന്നു.

14. അദ്ധ്യായം.

1 രാജാവിന്റെ ഹൃദയം അബ്ശാലോമിനെക്കുറിച്ച്
വിചാരപ്പെടുന്നു എന്ന് സെരൂയയുടെ മകനായ
യോവാബ് ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ തെക്കോവയിലേക്ക്
ആളയച്ചു 2 അവിടെനിന്ന് വിവേകമതിയായ
ഒരു സ്ത്രീയെ വരുത്തി അവളോട്:
“മരിച്ചുപോയവനെക്കുറിച്ച് ഏറിയനാളായി
ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാര്യയുടെ ഭാവത്തിൽ
നീ ദുഃഖംനടിച്ചും, ദുഃഖവസ്ത്രം ധരിച്ചും,
തൈലം പൂശാതെയും 3 രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്ന് അവനോട് ഇപ്രകാരം സംസാരിക്കണം”
എന്നു പറഞ്ഞു; യോവാബ് വാക്കുകൾ
അവൾക്ക് ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തു. 4 ഇങ്ങനെ
തെക്കോവക്കാരത്തിയായ സ്ത്രീ രാജാവിനോട്
സംസാരിക്കുവാൻ ചെന്ന് സാഷ്ടാംഗം വീണു

നമസ്കരിച്ചു: "രാജാവേ, സഹായിക്കണമേ"
എന്നു പറഞ്ഞു. 5 രാജാവ് അവളോട്: "നിനക്ക്
എന്ത് സംഭവിച്ചു?" എന്ന് ചോദിച്ചതിന് അവൾ
പറഞ്ഞത്: "ഞാൻ ഒരു വിധവ ആകുന്നു;
എന്റെ ഭർത്താവ് മരിച്ചുപോയി. 6 എന്നാൽ
അങ്ങയുടെ ഈ ദാസിക്ക് രണ്ടു പുത്രന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ വയലിൽവച്ച് തമ്മിൽ
കലഹിച്ചു; അവരെ പിടിച്ചുമാറ്റുവാൻ ആരും
ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരുവൻ മറ്റവനെ
അടിച്ചുകൊന്നു. 7 ഇപ്പോൾ കുടുംബം മുഴുവനും
അങ്ങയുടെ ഈ ദാസിയുടെ നേരെ എഴുന്നേറ്റ്:
'സഹോദരനെ കൊന്നവനെ വിട്ടുതരുക; അവൻ
കൊന്ന സഹോദരന്റെ ജീവന് പകരം അവനെ
കൊന്ന് അങ്ങനെ അവകാശിയെയും നശിപ്പിക്കും'
എന്നു പറയുന്നു; ഇങ്ങനെ അവർ എന്റെ
ഭർത്താവിന് പേരും സന്തതിയും ഭൂമിയിൽ
വെച്ചേക്കാതെ എനിക്ക് ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന കനലും
കെടുത്തിക്കളയുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു." 8 രാജാവ്
സ്ത്രീയോട്: "നിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് പോകുക;
ഞാൻ നിന്റെ കാര്യത്തിൽ ആജ്ഞ കൊടുക്കും"
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ആ തെക്കോവക്കാരത്തി
രാജാവിനോട്: "എന്റെ യജമാനനായ രാജാവേ,
കുറ്റം എന്റെമേലും എന്റെ പിതൃഭവനത്തിന്മേലും
ഇരിക്കട്ടെ; രാജാവിനും സിംഹാസനത്തിനും
കുറ്റമില്ലാതെ ഇരിക്കട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞു.
10 അതിന് രാജാവ്: "നിന്നോട് വല്ലതും
പറയുന്നവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരിക;
അവൻ പിന്നെ നിന്നെ തൊടുകയില്ല" എന്നു
പറഞ്ഞു. 11 "രക്തപ്രതികാരകൻ അധികം

സംഹാരം ചെയ്യുകയും എന്റെ മകനെ അവർ
നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്
രാജാവ് ദൈവമായ യഹോവയെ ഓർക്കണമേ”
എന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു. അതിന് അവൻ:
“യഹോവയാണ, നിന്റെ മകന്റെ ഒരു മുടിപോലും
നിലത്തു വീഴുകയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു.
12 അപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ: “യജമാനനായ
രാജാവിനോട് അങ്ങയുടെ ഈ ദാസി ഒരു
വാക്ക് ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു.
“പറയുക” എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. 13 ആ
സ്ത്രീ പറഞ്ഞത്: “ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യം
അങ്ങ് ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തിന് വിരോധമായി
വിചാരിക്കുന്നത് എന്ത്? ഓടിപ്പോയവനെ രാജാവ്
മടക്കിവരുത്താഞ്ഞതിനാൽ ഇപ്പോൾ കല്പിച്ച
വചനംകൊണ്ട് രാജാവുതന്നെ കുറ്റക്കാരനെന്ന്
വന്നുവല്ലോ. 14 നാം മരിക്കേണ്ടവരല്ലയോ?:
നിലത്ത് ഒഴിച്ചുകളഞ്ഞതും വീണ്ടും
ചേർത്തുകൂടാത്തതുമായ വെള്ളംപോലെ
ഇരിക്കുന്നു; ദൈവം ജീവനെ എടുത്തുകളയാതെ
ഭ്രഷ്ടനായവൻ തനിക്കു ഇനിയും
ഭ്രഷ്ടനായിരിക്കാതവണ്ണം മാർഗ്ഗം ചിന്തിക്കുന്നു.
15 ജനം എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുകകൊണ്ടാകുന്നു
ഇപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ യജമാനനായ
രാജാവിനോട് ഈ കാര്യം പറയുവാൻ വന്നത്.
അങ്ങയുടെ ദാസി പറഞ്ഞത്: ‘ഞാൻ ഇപ്പോൾ
രാജാവിനോടു സംസാരിക്കും തന്റെ ദാസിയുടെ
അപേക്ഷ പ്രകാരം രാജാവ് ചെയ്യുമായിരിക്കും;
16 രാജാവ് അടിയനെ കേൾക്കുകയും എന്നെയും
എന്റെ മകനെയും ഒന്നിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ
അവകാശത്തിൽനിന്ന് നശിപ്പിക്കുവാൻ

ഭാവിക്കുന്നവന്റെ കയ്യിൽനിന്നു വിടുവിക്കുകയും
ചെയ്യും. 17 എന്റെ യജമാനനായ രാജാവിന്റെ
കല്പന ഇപ്പോൾ ആശ്വാസമായിരിക്കും; ഗുണവും
ദോഷവും തിരിച്ചറിയുവാൻ എന്റെ യജമാനനായ
രാജാവ് ഒരു ദൈവദൂതനെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നു'
എന്നും അടിയൻ പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു
നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിന്നോടുകൂടി
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ." 18 രാജാവ് സ്ത്രീയോട്:
"ഞാൻ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നതൊന്നും
എന്നിൽനിന്ന് മറെച്ചുവയ്ക്കരുത് " എന്നു
പറഞ്ഞു. "എന്റെ യജമാനനായ രാജാവ്
കല്പിച്ചാലും" എന്നു സ്ത്രീ പറഞ്ഞു. 19 അപ്പോൾ
രാജാവ്: "നിന്റെകൂടെ ഇതിലൊക്കെയും
യോവാബിന്റെ കൈ ഇല്ലയോ?" എന്നു
ചോദിച്ചതിന് സ്ത്രീ ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: "എന്റെ
യജമാനനായ രാജാവേ, നിന്റെ ജീവനാണ,
എന്റെ യജമാനനായ രാജാവ് അരുളിച്ചെയ്താൽ
വലത്തോട്ടോ ഇടത്തോട്ടോ ആർക്കും മാറിക്കൂടാ;
നിന്റെ ഭൃത്യനായ യോവാബ് തന്നെ ആകുന്നു
ഇത് അടിയനോട് കല്പിച്ചത്; അവൻ തന്നെ ഈ
വാചകമൊക്കെയും അടിയന് ഉപദേശിച്ചുതന്നത്.
20 കാര്യങ്ങളെല്ലാം നേരെയാക്കാൻ നിന്റെ
ഭൃത്യനായ യോവാബ് ഇത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
എന്നാൽ ഭൂമിയിലുള്ള സകലവും അറിയുവാൻ
ഒരു ദൈവദൂതന്റെ ജ്ഞാനത്തിനൊത്തവണ്ണം
എന്റെ യജമാനൻ ജ്ഞാനമുള്ളവനാകുന്നു."
21 രാജാവ് യോവാബിനോട്: "ശരി, ഞാൻ
ഈ കാര്യം സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട്
നീ ചെന്ന് അബ്ശാലോംകുമാരനെ തിരിച്ച്

കൊണ്ടുവരുക" എന്നു കല്പിച്ചു. 22 അപ്പോൾ
യോവാബ് സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിച്ചു
രാജാവിനെ അഭിനന്ദിച്ചു: "എന്റെ യജമാനനായ
രാജാവേ, അടിയന്റെ അപേക്ഷപോലെ രാജാവ്
ചെയ്തതുകൊണ്ട് അടിയന് തിരുമുമ്പിൽ കൃപ
ലഭിച്ചു എന്ന് അടിയൻ ഇന്ന് അറിയുന്നു" എന്നു
യോവാബ് പറഞ്ഞു. 23 അങ്ങനെ യോവാബ്
പുറപ്പെട്ട് ഗെശൂരിൽ ചെന്ന് അബ്ശാലോമിനെ
യെരൂശലേമിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു.
24 എന്നാൽ രാജാവ്: "അവൻ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക്
പോകട്ടെ; എന്റെ മുഖം അവൻ കാണരുത്"
എന്നു കല്പിച്ചു. അങ്ങനെ അബ്ശാലോം തന്റെ
സ്വഭവനത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപോയി; രാജാവിന്റെ
മുഖം കണ്ടതുമില്ല.

25 എന്നാൽ എല്ലായിസ്രായേലിലും
സൗന്ദര്യംകൊണ്ട് അബ്ശാലോമിനോളം
പ്രകീർത്തിക്കപ്പെട്ട ഒരുവനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല;
അടിതൊട്ട് മുടിവരെ അവന് ഒരു ന്യൂനതയും
ഇല്ലായിരുന്നു. 26 അവൻ തന്റെ തലമുടി എല്ലാ
വർഷത്തിന്റെയും അവസാനം കത്രിപ്പിച്ചുകളയും;
അത് തനിക്ക് ഭാരമായിരിക്കുകയാൽ അത്രേ
കത്രിപ്പിച്ചത്; അവന്റെ തലമുടി കത്രിച്ചാൽ
രാജതൂക്കത്തിന് ഇരുനൂറ് ശേക്കെൽ കാണും.
27 അബ്ശാലോമിന് മൂന്നു പുത്രന്മാരും താമാർ
എന്നു പേരുള്ള ഒരു മകളും ജനിച്ചിരുന്നു;
അവൾ സൗന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീ ആയിരുന്നു.
28 രാജാവിന്റെ മുഖം കാണാതെ അബ്ശാലോം
രണ്ടു വർഷം മുഴുവനും യെരൂശലേമിൽ വസിച്ചു.
29 ആകയാൽ അബ്ശാലോം യോവാബിനെ

രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കേണ്ടതിന്
അവനെ വിളിക്കുവാൻ ആളയച്ചു. എന്നാൽ
അവൻ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നില്ല. രണ്ടാമത്
പറഞ്ഞയച്ചിട്ടും അവൻ ചെന്നില്ല. 30 അതുകൊണ്ട്
അവൻ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോട്: "ഇതാ, എന്റെ
നിലത്തിനരികെ യോവാബിന് ഒരു നിലം ഉണ്ടല്ലോ;
അതിൽ യവം വിളഞ്ഞുകിടക്കുന്നു; പോയി
അത് തീവച്ച് ചുട്ടുകളയുവിൻ" എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ അബ്ശാലോമിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ ആ കൃഷി
ചുട്ടുകളഞ്ഞു. 31 അപ്പോൾ യോവാബ് എഴുന്നേറ്റ്
അബ്ശാലോമിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്ന് അവനോട്:
"നിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ എന്റെ കൃഷി ചുട്ടുകളഞ്ഞത്
എന്ത്?" എന്നു ചോദിച്ചു. 32 അബ്ശാലോം
യോവാബിനോട്: "ഞാൻ ഗെശൂരിൽനിന്ന്
എന്തിന് വന്നിരിക്കുന്നു? ഞാൻ അവിടെത്തന്നെ
പാർത്തിരുന്നെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു എന്ന്
രാജാവിനോട് പറയുവാൻ നിന്നെ അവന്റെ
അടുക്കൽ അയയ്ക്കേണ്ടതിന് നീ ഇവിടെ
വരണം എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞയച്ചുവല്ലോ; എനിക്ക്
ഇപ്പോൾ രാജാവിന്റെ മുഖം കാണേണം; എന്നിൽ
കുറ്റം ഉണ്ടെങ്കിൽ അവൻ എന്നെ കൊല്ലട്ടെ"
എന്നു പറഞ്ഞു. 33 യോവാബ് രാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്ന് വസ്തുത അറിയിച്ചു;
അവൻ അബ്ശാലോമിനെ വിളിപ്പിച്ചു; അവൻ
രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് രാജാവിന്റെ
മുമ്പാകെ സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിച്ചു;
രാജാവ് അബ്ശാലോമിനെ ചുംബിച്ചു.

15. അദ്ധ്യായം.

1 പിന്നീട് അബ്ശാലോം ഒരു രഥവും
കുതിരകളും തന്റെ മുമ്പിൽ ഓടുവാൻ അമ്പത്
ആളുകളെയും സമ്പാദിച്ചു. 2 അബ്ശാലോം
അതികാലത്ത് എഴുന്നേറ്റ് പടിവാതില്ക്കൽ
വഴിയരികെ നില്ക്കും; എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരാൾക്ക്
വ്യവഹാരം ഉണ്ടായിട്ട് രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
തീരുമാനത്തിനായി വരുമ്പോൾ അബ്ശാലോം
അവനെ വിളിച്ച്: “നീ ഏത് പട്ടണത്തിൽ
നിന്നുള്ളവൻ” എന്നു ചോദിക്കും; “അടിയൻ
യിസ്രായേലിൽ ഇന്ന ഗോത്രക്കാരൻ” എന്ന്
അവൻ പറയുമ്പോൾ 3 അബ്ശാലോം അവനോട്:
“ഇതാ, നിന്റെ കാര്യം ന്യായവും നേരുമുള്ളത്;
എങ്കിലും നിന്റെ കാര്യം കേൾക്കുവാൻ
രാജാവ് ആരെയും നിയോഗിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ” എന്നു
പറയും. 4 “ഹാ, വഴക്കും വ്യവഹാരവും ഉള്ള
എല്ലാവരും എന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ട് ഞാൻ
അവർക്ക് ന്യായം നടത്താൻ തക്കവണ്ണം
എന്നെ രാജ്യത്ത് ന്യായാധിപനാക്കിയെങ്കിൽ
കൊള്ളാമായിരുന്നു” എന്നും അബ്ശാലോം
പറയും. 5 എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരാൾ അവനെ
നമസ്കരിക്കുവാൻ അടുത്തു ചെന്നാൽ അവൻ
കൈ നീട്ടി അവനെ പിടിച്ചു ചുംബനം ചെയ്യും.
6 രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ന്യായവിസ്താരത്തിന്
വരുന്ന എല്ലായിസ്രായേലിനോടും അബ്ശാലോം
ഇങ്ങനെതന്നെ ചെയ്തു; അങ്ങനെ
അബ്ശാലോം യിസ്രായേല്യരുടെ ഹൃദയം
വശീകരിച്ചു.

7 നാലുവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അബ്ശാലോം

രാജാവിനോട് പറഞ്ഞതു; “ഞാൻ യഹോവയ്ക്ക്
നേർന്ന ഒരു നേർച്ച ഹെബ്രോനിൽ ചെന്ന്
കഴിക്കുവാൻ അനുവാദം തരണമേ. 8 യഹോവ
എന്നെ യെരൂശലേമിലേക്ക് മടക്കിവരുത്തിയാൽ
യഹോവയ്ക്ക് ഒരു ആരാധന കഴിക്കും
എന്ന് അടിയൻ അരാമിലെ ഗെശൂരിൽ
പാർത്ത കാലം ഒരു നേർച്ച നേർന്നിരുന്നു.”
9 രാജാവ് അവനോട്: “സമാധാനത്തോടെ
പോവുക” എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ എഴുന്നേറ്റ്
ഹെബ്രോനിലേക്ക് പോയി. 10 എന്നാൽ
അബ്ശാലോം യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിൽ
എല്ലായിടവും ചാരന്മാരെ അയച്ചു: “നിങ്ങൾ
കാഹളനാദം കേൾക്കുമ്പോൾ അബ്ശാലോം
ഹെബ്രോനിൽ രാജാവായിരിക്കുന്നു
എന്ന് വിളിച്ചുപറയുവിൻ” എന്നു
പറയിച്ചിരുന്നു. 11 അബ്ശാലോമിനോടുകൂടി
യെരൂശലേമിൽനിന്ന് ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരായി
ഇരുനൂറു പേരും പോയിരുന്നു.
അവർ ഒന്നും അറിയാതെ അവരുടെ
പരമാർത്ഥതയിലായിരുന്നു പോയത്.
12 അബ്ശാലോം യാഗം കഴിക്കുമ്പോൾ
ദാവീദിന്റെ മന്ത്രിയായ അഹീഥോഫെൽ
എന്ന ഗീലോന്യനെയും അവന്റെ പട്ടണമായ
ഗീലോനിൽനിന്ന് ആളയച്ചുവരുത്തി; ഇങ്ങനെ
അബ്ശാലോമിന്റെ അടുക്കൽ അനുദിനം ജനം
വന്നു കൂടുകയാൽ കൂട്ടുകെട്ടിന് ബലം ഏറിവന്നു.

13 പിന്നീട് ഒരു സന്ദേശവാഹകൻ ദാവീദിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: “യിസ്രായേല്യരുടെ ഹൃദയം
അബ്ശാലോമിനോട് കൂടിയാണ്” എന്നറിയിച്ചു.
14 അപ്പോൾ ദാവീദ് യെരൂശലേമിൽ തന്നോട്

കൂടെയുള്ള സകലഭൃത്യന്മാരോടും: "നാം
എഴുന്നേറ്റ് ഓടിപ്പോകുക; അല്ലെങ്കിൽ നമ്മിൽ
ആരും അബ്ശാലോമിന്റെ കയ്യിൽനിന്ന്
രക്ഷപ്പെടുകയില്ല; അവൻ പെട്ടെന്ന് വന്ന് നമ്മെ
പിടിച്ച് നമുക്ക് അനർത്ഥം വരുത്തുകയും
പട്ടണത്തെ വാളിന്റെ വായ്ത്തലയാൽ
നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്
ക്ഷണത്തിൽ പുറപ്പെടുവിൻ" എന്നു പറഞ്ഞു.
15 രാജഭൃത്യന്മാർ രാജാവിനോട്: "എന്റെ
യജമാനനായ രാജാവിന്റെ കല്പനകൾ
എന്തുതന്നെയായാലും ചെയ്യുവാൻ
അടിയങ്ങൾക്ക് സമ്മതം" എന്നു പറഞ്ഞു.
16 അങ്ങനെ രാജാവ് പുറപ്പെട്ടു; അവന്റെ
ഗൃഹമൊക്കെയും അവനെ പിൻചെന്നു; എന്നാൽ
രാജധാനി സൂക്ഷിക്കുവാൻ രാജാവ് പത്തു
വെപ്പാട്ടികളെ താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. 17 ഇങ്ങനെ
രാജാവ് പുറപ്പെട്ടു, ജനമെല്ലാം പിന്നാലെ
ചെന്നു; അവർ ബേത്ത്-മെർഹാക്കിൽ നിന്നു;
18 അവന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരും അവന്റെ
സമീപത്തുകൂടി കടന്നുപോയി; എല്ലാക്രേത്യരും
എല്ലാപ്ലേത്യരും അവനോടുകൂടി ഗത്തിൽനിന്ന്
പോന്നിരുന്ന അറുനൂറുപേരായ എല്ലാഗിത്യരും
രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ കടന്നുപോയി. 19 രാജാവ്
ഗിത്യനായ ഇത്ഥായിയോട് പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
"നീയും ഞങ്ങളോടുകൂടി വരുന്നത് എന്തിന്?
മടങ്ങിച്ചെന്ന് രാജാവിനോടുകൂടി പാർക്കുക; നീ
പരദേശിയും നിന്റെ സ്വദേശത്തുനിന്ന് ഭ്രഷ്ടനും
ആകുന്നുവല്ലോ; 20 നീ ഇന്നലെ വന്നതേയുള്ളു;
ഇന്ന് ഞാൻ നിന്നെ ഞങ്ങളോടുകൂടി

അലഞ്ഞുനടക്കുമാറാക്കുമോ? ഞാൻ
പോകുന്നു, എവിടേക്കെന്ന് അറിയുകയില്ല; നിന്റെ
സഹോദരന്മാരെയും കൂട്ടി മടങ്ങിപ്പോകുക;
ദയയും വിശ്വസ്തതയും നിന്നോടുകൂടി
ഇരിക്കട്ടെ.”
21 അതിന് ഇത്ഥായി രാജാവിനോട്:
“യഹോവയാണ, എന്റെ യജമാനനായ
രാജാവാണ, എന്റെ യജമാനനായ രാജാവ്
എവിടെ ഇരിക്കുന്നുവോ അവിടെത്തന്നെ
മരണമോ ജീവനോ എന്തു വന്നാലും
അടിയനും ഇരിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു.
22 ദാവീദ് ഇത്ഥായിയോട്: “നീ കൂടെ
പോരുക” എന്നു പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ
ഗിത്യനായ ഇത്ഥായിയും അവന്റെ ആളുകളും
അവനോടുകൂടെയുള്ള കുഞ്ഞുകുട്ടികളും
എല്ലാം കടന്നുപോയി.
23 ദേശത്തെല്ലായിടവും
വലിയ കരച്ചലായി; ജനമെല്ലാം കടന്നുപായി;
രാജാവും കിദ്രോൻതോടു കടന്നു; ജനമെല്ലാം
മരുഭൂമിയിലേക്കുള്ള വഴിക്കുപോയി.
24 സാദോക്കും അവനോടുകൂടി ദൈവത്തിന്റെ
നിയമപ്പെട്ടകം ചുമന്നുകൊണ്ട് എല്ലാ ലേവ്യരും
വന്നു. അവർ ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം
താഴെവച്ചു, ജനമെല്ലാം പട്ടണത്തിൽനിന്ന്
കടന്നുതീരുംവരെ അബ്യാഥാർ മലകയറി
ചെന്നു.
25 രാജാവ് സാദോക്കിനോട്:
“ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം പട്ടണത്തിലേക്ക്
തിരികെ കൊണ്ടുപോകുക; യഹോവയ്ക്ക്
എന്നോട് കൃപ തോന്നിയാൽ അവൻ എന്നെ
മടക്കിവരുത്തും; ഇതും തിരുനിവാസവും
കാണുവാൻ എനിക്ക് ഇടയാകും.
26 അല്ല,

‘എനിക്ക് നിന്നിൽ പ്രസാദമില്ല’ എന്ന് അവിടുന്ന്
കല്പിക്കുന്നെങ്കിൽ, ഇതാ, ഞാൻ ഒരുക്കം;
ദൈവം അവിടുത്തേക്ക് ഹിതമാകുംവണ്ണം
എന്നോട് ചെയ്യട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു. 27 രാജാവ്
പിന്നെയും പുരോഹിതനായ സാദോക്കിനോട്:
“നീയൊരു ദർശകനല്ലേ? സമാധാനത്തോടെ
പട്ടണത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുക; നിങ്ങളുടെ
രണ്ടു പുത്രന്മാർ, നിന്റെ മകൻ അഹീമാസും
അബ്യാഥാരിന്റെ മകൻ യോനാഥാനും
നിന്നോടുകൂടി ഉണ്ടല്ലോ. 28 നിങ്ങളിൽനിന്ന് വിവരം
കിട്ടുന്നതുവരെ ഞാൻ മരുഭൂമിയിലേക്കുള്ള
കടവിങ്കൽ താമസിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അങ്ങനെ സാദോക്കും അബ്യാഥാരും
ദൈവത്തിന്റെ പെട്ടകം യെരൂശലേമിലേക്ക്
തിരികെ കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ താമസിച്ചു.

30 ദാവീദ് തല മൂടിയും ചെരിപ്പിടാതെയും
നടന്ന് കരഞ്ഞുംകൊണ്ട് ഒലിവുമലയുടെ
കയറ്റം കയറി; കൂടെയുള്ള ജനമെല്ലാവരും
തല മൂടി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് കയറിച്ചെന്നു.
31 അബ്ശാലോമിനോടുകൂടിയുള്ള
കൂട്ടുകെട്ടുകാരിൽ അഹീഥോഫെലും ഉണ്ടെന്ന്
ദാവീദിന് അറിവുകിട്ടിയപ്പോൾ ദാവീദ്
പ്രാർത്ഥിച്ചു: “യഹോവേ, അഹീഥോഫെലിന്റെ
ആലോചനയെ അബദ്ധമാക്കണമേ” എന്നു
ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 32 പിന്നെ ദാവീദ്
മലമുകളിൽ ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചുവന്ന
സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ അർഖ്യനായ
ഹൂശായി മേൽവസ്ത്രം കീറിയും തലയിൽ
മണ്ണുവാരിയിട്ടുംകൊണ്ട് അവനെ കാണുവാൻ

വരുന്നത് കണ്ടു.
33 അവനോട് ദാവീദ് പറഞ്ഞത്: “നീ എന്നോടുകൂടി വന്നാൽ എനിക്ക് ഭാരമായിരിക്കും.
34 എന്നാൽ നീ പട്ടണത്തിലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെന്ന് അബ്ശാലോമിനോട്: ‘രാജാവേ, ഞാൻ നിന്റെ ദാസനായിരുന്നുകൊള്ളാം; ഞാൻ ഇതുവരെ നിന്റെ അപ്പന്റെ ദാസൻ ആയിരുന്നതുപോലെ ഇപ്പോൾ നിന്റെ ദാസനായിരിക്കാം’ എന്നു പറഞ്ഞാൽ നിനക്ക് അഹീഥോഫെലിന്റെ ആലോചനയെ എനിക്കുവേണ്ടി നിഷ്ഫലമാക്കുവാൻ കഴിയും.
35 അവിടെ നിന്നോടുകൂടി പുരോഹിതന്മാരായ സാദോക്കും അബ്യാഥാരും ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് രാജധാനിയിൽനിന്ന് കേൾക്കുന്ന വാർത്ത എല്ലാം നീ പുരോഹിതന്മാരായ സാദോക്കിനെയും അബ്യാഥാരിനെയും അറിയിക്കണം.
36 അവിടെ അവരോടു കൂടി അവരുടെ രണ്ടു പുത്രന്മാർ, സാദോക്കിന്റെ മകൻ അഹീമാസും അബ്യാഥാരിന്റെ മകൻ യോനാഥാനും ഉണ്ട്; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന വാർത്ത സകലവും അവർ മുഖാന്തരം എന്നെ അറിയിക്കുവിൻ.”
37 അങ്ങനെ ദാവീദിന്റെ സ്നേഹിതനായ ഹൂശായി പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു. അബ്ശാലോമും യെരൂശലേമിൽ എത്തി.

16. അദ്ധ്യായം.

1 ദാവീദ് മലമുകൾ കടന്ന് കുറെ അപ്പുറം ചെന്നപ്പോൾ മെഫീബോശെത്തിന്റെ ദാസനായ സീബാ കോപ്പിട്ട രണ്ടു കഴുതളുമായി എതിരെ വരുന്നത് കണ്ടു; അവയുടെ പുറത്ത് ഇരുനൂറ് അപ്പവും നൂറ് ഉണക്കമുന്തിരിക്കുലയും

വേനൽകാലത്തിലെ നൂറ് പഴങ്ങളും ഒരു
തോൽക്കുടം വീഞ്ഞും കയറ്റിയിരുന്നു. 2 രാജാവ്
സീബയോട്: "ഇത് എന്തിന്?" എന്നു
ചോദിച്ചു. അതിന് സീബാ: "കഴുതകൾ
രാജാവിന്റെ കുടുംബക്കാർക്ക് കയറുവാനും,
അപ്പവും വേനൽകാലത്തിലെ പഴവും
യൗവനക്കാർക്ക് കഴിക്കുവാനും, വീഞ്ഞ്
മരുഭൂമിയിൽ മോഹാലസ്യപ്പെടുന്നവർക്ക്
കുടിക്കുവാനും ആകുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.
3 "നിന്റെ യജമാനന്റെ മകൻ എവിടെ?" എന്ന്
രാജാവ് ചോദിച്ചതിന് സീബാ രാജാവിനോട്:
"അവൻ യെരൂശലേമിൽ താമസിക്കുന്നു;
എന്റെ അപ്പന്റെ രാജത്വം യിസ്രായേൽഗൃഹം
ഇന്ന് എനിക്ക് തിരികെ തരുമെന്ന് അവൻ
പറയുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. 4 രാജാവ് സീബയോട്:
"ഇതാ, മെഫീബോശെത്തിനുള്ള സകലവും
നിനക്കുള്ളതാകുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്
സീബാ: "എന്റെ യജമാനനായ രാജാവേ, ഞാൻ
നമസ്കരിക്കുന്നു; തിരുമുമ്പിൽ എനിക്ക് ദയ
ലഭിക്കുമാറാകട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞു.

5 ദാവീദ്‌രാജാവ് ബഹൂരീമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
ശൌലിന്റെ കുലത്തിൽ ഗേരയുടെ മകൻ
ശിമെയി എന്നു പേരുള്ള ഒരുവൻ അവിടെനിന്നു
പുറപ്പെട്ട് ശപിച്ചുംകൊണ്ട് വരുന്നത് കണ്ടു.
6 അവൻ ദാവീദിനെയും രാജഭൃത്യന്മാരെ
ഒക്കെയും കല്ലുവാരി എറിഞ്ഞു; ജനവും
വീരന്മാർ എല്ലാവരും ദാവീദിന്റെ ഇടത്തും
വലത്തുമായി നടക്കുകയായിരുന്നു. 7 ശിമെയി
ശപിച്ചുംകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "രക്തദാഹീ,

ദുഷ്ടാ, പോകൂ, പോകൂ. 8 ശൗൽഗൃഹത്തിന്റെ
രക്തമൊക്കെയും യഹോവ നിന്റെമേൽ
വരുത്തിയിരിക്കുന്നു; അവന് പകരമല്ലയോ നീ
രാജാവയത്; യഹോവ രാജത്വം നിന്റെ മകനായ
അബ്ശാലോമിന്റെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു;
നീ രക്തദാഹിയായിരിക്കുകയാൽ ഇപ്പോൾ
ഇതാ, നിന്റെ ദോഷത്തിന്റെ ഫലം നിനക്ക്
വന്നുഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.” 9 അപ്പോൾ സെരൂയയുടെ
മകനായ അബീശായി രാജാവിനോട്: “ഈ
ചത്ത നായ എന്റെ യജമാനനായ രാജാവിനെ
ശപിക്കുന്നത് എന്ത്? ഞാൻ ചെന്ന് അവന്റെ
തല വെട്ടിക്കളയട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അതിന്
രാജാവ്: “സെരൂയയുടെ പുത്രന്മാരേ, എനിക്കും
നിങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ എന്ത്? അവൻ
ശപിക്കട്ടെ; ‘ദാവീദിനെ ശപിക്കുക’ എന്ന്
യഹോവ അവനോട് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; പിന്നെ
നീ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് എന്ത്? എന്ന് ആര്
ശിമെയിയോട് ചോദിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞു.
11 പിന്നെ ദാവീദ് അബീശായിയോടും തന്റെ
സകലഭൃത്യന്മാരോടും പറഞ്ഞത്: “ഇതാ,
എന്റെ ദേഹത്തിൽനിന്നുതന്നെ പുറപ്പെട്ട മകൻ
എന്നെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഈ
ബെന്യാമീന്യൻ ചെയ്യുന്നത് ആശ്ചര്യമോ?
അവനെ വിടുവിൻ; അവൻ ശപിക്കട്ടെ; യഹോവ
അവനോട് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 പക്ഷേ യഹോവ
എന്റെ സങ്കടം നോക്കി ഇന്നത്തെ ഇവന്റെ
ശാപത്തിന് പകരം എനിക്ക് അനുഗ്രഹം നല്കും.”
13 ഇങ്ങനെ ദാവീദും അവന്റെ ആളുകളും
വഴിനടന്നുപോകുമ്പോൾ ശിമെയിയും ദാവീദിന്

എതിരെയുള്ള മലഞ്ചരിവിൽകൂടി അടുത്തു
നടന്നു; നടന്നുകൊണ്ടു ശപിക്കുകയും കല്ലും
പൂഴിയും വാരി അവനെ എറിയുകയും ചെയ്തു.
14 രാജാവും കൂടെയുള്ള സകല ജനവും
ക്ഷീണിച്ചവരായി എത്തി അവിടെ വിശ്രമിച്ചു.

15 എന്നാൽ അബ്ശാലോമും യിസ്രായേല്യരായ
ജനങ്ങളും അഹീഥോഫെലുമായി യെരൂശലേമിൽ
എത്തി. 16 ദാവീദിന്റെ സ്നേഹിതൻ അർഖ്യനായ
ഹൂശായി അബ്ശാലോമിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്ന് അബ്ശാലോമിനോട്: "രാജാവ്
ദീർഘായുസ്സോടെ ഇരിക്കട്ടെ! രാജാവ്
ദീർഘായുസ്സോടെ ഇരിക്കട്ടെ!" എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അപ്പോൾ അബ്ശാലോം ഹൂശായിയോട്:
"ഇതാകുന്നുവോ നിന്റെ സ്നേഹിതനോട്
നിനക്കുള്ള നിസ്വാർത്ഥത? സ്നേഹിതനോടുകൂടി
പോകാതിരുന്നത് എന്ത്?" എന്നു ചോദിച്ചു.
18 അതിന് ഹൂശായി അബ്ശാലോമിനോട്:
"അങ്ങനെയല്ല, യഹോവയും ഈ
ജനവും യിസ്രായേല്യരൊക്കെയും ആരെ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നുവോ അവനുള്ളവൻ
ആകുന്നു ഞാൻ; അവനോടുകൂടി ഞാൻ
ഇരിക്കും. 19 ഞാൻ ആരെ ആകുന്നു
സേവിക്കേണ്ടത്? അവന്റെ മകനെ അല്ലയോ?
ഞാൻ നിന്റെ അപ്പനെ സേവിച്ചതുപോലെ
നിന്നെയും സേവിക്കും" എന്നു പറഞ്ഞു.
20 പിന്നെ അബ്ശാലോം അഹീഥോഫെലിനോട്:
"നമ്മൾ ചെയ്യേണ്ടത് എന്ത് എന്നു നിങ്ങൾ
ആലോചിച്ചുപറയുവിൻ" എന്നു പറഞ്ഞു.
21 അഹീഥോഫെൽ അബ്ശാലോമിനോട്:
"രാജധാനി സൂക്ഷിക്കുവാൻ നിന്റെ അപ്പൻ

പാർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അവന്റെ വെപ്പാട്ടികളുമായി
ശാരീരിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുക; നീ
നിന്റെ അപ്പന് നിന്നെത്തന്നെ വെറുപ്പാക്കി
എന്ന് എല്ലായിസ്രായേലും കേൾക്കും;
നിന്നോടുകൂടിയുള്ളവർ എല്ലാവരും ധൈര്യപ്പെടും"
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അങ്ങനെ അവർ
അബ്ശാലോമിന് രാജധാനിയുടെ മുകളിൽ
ഒരു കൂടാരം അടിച്ചു; അവിടെ അബ്ശാലോം
എല്ലായിസ്രായേലും കാൺകെ തന്റെ അപ്പന്റെ
വെപ്പാട്ടികളുമായി ശാരീരിക ബന്ധത്തിൽ
ഏർപ്പെട്ടു. 23 അക്കാലത്ത് അഹീഥോഫെൽ
പറയുന്ന ആലോചന ദൈവത്തിന്റെ
അരുളപ്പാടുപോലെ ആയിരുന്നു; ദാവീദിനും
അബ്ശാലോമിനും അഹീഥോഫെലിന്റെ
ആലോചനയെല്ലാം അങ്ങനെ തന്നെ ആയിരുന്നു.

17. അദ്ധ്യായം.

1 പിന്നീട് അഹീഥോഫെൽ അബ്ശാലോമിനോട്
പറഞ്ഞത്: "ഞാൻ പന്ത്രണ്ടായിരം പേരെ
തിരഞ്ഞെടുത്ത്, ഇന്നു രാത്രി തന്നെ
ദാവീദിനെ പിന്തുടരട്ടെ. 2 ക്ഷീണിച്ചും
അധൈര്യപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്ന അവനെ
ഞാൻ ആക്രമിച്ച് ഭയപ്പെടുത്തും; അപ്പോൾ
അവനോടുകൂടിയുള്ള ജനമെല്ലാവരും
ഓടിപ്പോകും; ഞാൻ രാജാവിനെ മാത്രം
വെട്ടിക്കളയും. 3 പിന്നെ ഞാൻ സകലജനത്തെയും
നിന്റെ അടുക്കൽ മടക്കിവരുത്തും; നീ
കൊല്ലാൻ അന്വേഷിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഒഴികെ
എല്ലാവരും മടങ്ങിവരുമ്പോൾ സകലജനവും

സമാധാനത്തോടെ ഇരിക്കും.”
4 ഈ വാക്കു
അബ്ശാലോമിനും യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാർക്കും
വളരെ ബോധിച്ചു.

5 എന്നാൽ അബ്ശാലോം: “അർഖ്യനായ
ഹൂശായിയെയും വിളിക്കുക; അവന്റെ
അഭിപ്രായവും കേൾക്കാമല്ലോ” എന്നു
പറഞ്ഞു.
6 ഹൂശായി അബ്ശാലോമിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ അബ്ശാലോം അവനോട്:
“അഹീഥോഫെൽ ഞങ്ങൾക്കുതന്ന ഉപദേശം
ഇതാണ്; അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ നാം
ചെയ്കയോ? അല്ലെങ്കിൽ നീ പറയുക” എന്നു
പറഞ്ഞു.
7 ഹൂശായി അബ്ശാലോമിനോട്
പറഞ്ഞത്: “അഹീഥോഫെൽ ഈ പ്രാവശ്യം
പറഞ്ഞ ആലോചന നല്ലതല്ല.
8 നിന്റെ
അപ്പനും അവന്റെ ആളുകളും വീരന്മാരും,
കാട്ടിൽ കുട്ടികൾ കവർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ട
അമ്മക്കരടിയെപ്പോലെ കോപാകുലരും
ആകുന്നു എന്ന് നീ അറിയുന്നുവല്ലോ.
നിന്റെ അപ്പൻ യോദ്ധാവാകുന്നു. അവൻ
ജനത്തോടുകൂടി രാത്രിപാർക്കുകയില്ല.
9 അവൻ ഇപ്പോൾ ഒരു ഗുഹയിലോ മറ്റു വല്ല
സ്ഥലത്തോ ഒളിച്ചിരിക്കുകയായിരിക്കും; ആദ്യം
തന്നെ ഇവരിൽ ചിലർ പട്ടുപോയാൽ അത്
കേൾക്കുന്ന എല്ലാവരും ‘അബ്ശാലോമിന്റെ
പക്ഷക്കാരിൽ സംഹാരമുണ്ടായി’ എന്നു പറയും.
10 അപ്പോൾ സിംഹഹൃദയംപോലെ ഹൃദയമുള്ള
ശൂരനുംകൂടെ പൂർണമായി ഉരുകിപ്പോകും;
നിന്റെ അപ്പൻ വീരനും അവനോടുകൂടിയുള്ളവർ
ശൂരന്മാരും എന്നു എല്ലായിസ്രായേലും

അറിയുന്നു.
11 അതുകൊണ്ട് ഞാൻ പറയുന്ന ആലോചന എന്തെന്നാൽ: ദാൻമുതൽ ബേർ–ശേബവരെ കടല്ക്കരയിലെ മണൽപോലെ അസംഖ്യമായിരിക്കുന്ന യിസ്രായേലൊക്കെയും നിന്റെ അടുക്കൽ ഒന്നിച്ചു കൂടുകയും നീ തന്നെ യുദ്ധത്തിന് പോകുകയും വേണം.
12 ദാവീദിനെ കാണുന്ന ഇടത്തുവച്ച് നമ്മൾ അവനെ ആക്രമിച്ച് മഞ്ഞ് നിലത്ത് പൊഴിയുന്നതുപോലെ അവന്റെമേൽ ചെന്നുവീഴും; പിന്നെ അവനാകട്ടെ അവനോടു കൂടെയുള്ള എല്ലാവരിലും യാതൊരുത്തൻ പോലും ആകട്ടെ ശേഷിക്കുകയില്ല.
13 അവൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ കടന്നുകൂടി എങ്കിലോ യിസ്രായേലെല്ലാം ആ പട്ടണത്തിന് കയറുകെട്ടി അവിടെ ഒരു ചെറിയ കല്ലുപോലും ശേഷിക്കാത്തവിധം ആ പട്ടണത്തെ നദിയിൽ വലിച്ചിട്ടുകളയും.”
14 അപ്പോൾ അബ്ശാലോമും എല്ലാ യിസ്രായേല്യരും: “അഹീഥോഫെലിന്റെ ആലോചനയെക്കാൾ അർഖ്യനായ ഹൂശായിയുടെ ആലോചന നല്ലത്” എന്നു പറഞ്ഞു. അബ്ശാലോമിന് അനർത്ഥം വരേണ്ടതിന് അഹീഥോഫെലിന്റെ നല്ല ആലോചനയെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ യഹോവ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു.

15 പിന്നീട് ഹൂശായി പുരോഹിതന്മാരായ സാദോക്കിനോടും അബ്യാഥാരിനോടും: “അഹീഥോഫെൽ അബ്ശാലോമിനോടും യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാരോടും ഇപ്രകാരം ആലോചന പറഞ്ഞു; ഇപ്രകാരമെല്ലാം ഞാനും ആലോചന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
16 ആകയാൽ നിങ്ങൾ വേഗത്തിൽ ആളയച്ച്: ‘ഈ രാത്രി

മരുഭൂമിയിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിങ്കൽ
താമസിക്കരുത്; രാജാവിനും കൂടെയുള്ള
സകലജനത്തിനും നാശം വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്
ഏത് വിധത്തിലും അക്കരെ കടന്നുപോകണം'
എന്ന് ദാവീദിനെ അറിയിക്കുവിൻ" എന്നു
പറഞ്ഞു. 17 എന്നാൽ യോനാഥാനും
അഹീമാസും പട്ടണത്തിൽ ചെന്ന് സ്വയം
പ്രത്യക്ഷരാകാൻ പാടില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട്
ഏൻ-രോഗേലിനരികിൽ കാത്തുനില്ക്കും; ഒരു
വേലക്കാരി ചെന്ന് അവരെ അറിയിക്കുകയും
അവർ ചെന്ന് ദാവീദ് രാജാവിനെ
അറിയിക്കുകയും ചെയ്യും; 18 എന്നാൽ ഒരു
ബാലൻ അവരെ കണ്ടിട്ട് അബ്ശാലോമിന്
അറിവുകൊടുത്തു. അതുകൊണ്ട് അവർ
ഇരുവരും വേഗം പോയി ബഹുരീമിൽ ഒരു
ആളിന്റെ വീട്ടിൽ കയറി; അവന്റെ മുറ്റത്ത്
ഒരു കിണർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ അതിൽ
ഇറങ്ങി. 19 ഗൃഹനായിക മൂടുവിരി എടുത്ത്
കിണറിന്റെ മുകളിൽ വിരിച്ചു അതിൽ ധാന്യം
നിരത്തി; ഇങ്ങനെ കാര്യം അറിയുവാൻ
ഇടയായില്ല. 20 അബ്ശാലോമിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ
ആ സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ അഹീമാസും
യോനാഥാനും എവിടെ എന്ന് അവർ ചോദിച്ചതിന്:
"അവർ അരുവി കടന്നുപോയി" എന്ന് സ്ത്രീ
പറഞ്ഞു. അവർ അന്വേഷിച്ചിട്ട് കാണായ്കയാൽ
യെരൂശലേമിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി. 21 അവർ
പോയശേഷം അവർ കിണറ്റിൽനിന്ന് കയറിച്ചെന്ന്
ദാവീദ് രാജാവിനെ അറിയിച്ചു: "നിങ്ങൾ
എഴുന്നേറ്റ് വേഗം നദികടന്നു പോകുവിൻ;
ഇപ്രകാരമെല്ലാം അഹീഥോഫെൽ നിങ്ങൾക്ക്

വിരോധമായി ആലോചന പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു"
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 ഉടനെ ദാവീദും കൂടെയുള്ള
ജനങ്ങളും എഴുന്നേറ്റ് യോർദ്ദാൻ കടന്നു;
നേരം പുലരുമ്പോൾ യോർദ്ദാൻ കടക്കാതെ
ഒരുവൻപോലും ശേഷിച്ചില്ല. 23 എന്നാൽ
അഹീഥോഫെൽ തന്റെ ആലോചന നടന്നില്ല
എന്നു കണ്ടപ്പോൾ കഴുതപ്പുറത്ത് ജീനിയിട്ടു കയറി
തന്റെ പട്ടണത്തിൽ വീട്ടിലേക്ക് ചെന്ന് വീട്ടുകാര്യം
ക്രമപ്പെടുത്തിയശേഷം തൂങ്ങി മരിച്ചു; അവന്റെ
അപ്പന്റെ കല്ലറയിൽ അവനെ അടക്കം ചെയ്തു.

24 പിന്നെ ദാവീദ് മഹനയീമിൽ
എത്തി. അബ്ശാലോമും കൂടെയുള്ള
യിസ്രായേൽജനങ്ങളും യോർദ്ദാൻ കടന്നു.
25 അബ്ശാലോം യോവാബിന് പകരം അമാസയെ
സേനാധിപതി ആക്കി; അമാസ നാഹാശിന്റെ
മകളും യോവാബിന്റെ അമ്മ സെരൂയയുടെ
സഹോദരിയും ആയ അബീഗലിന്റെ അടുക്കൽ
യിത്രാ എന്നു പേരുള്ള ഒരു യിശ്മായേല്യൻ
വന്നിട്ട് ഉണ്ടായ മകൻ ആയിരുന്നു.
26 എന്നാൽ യിസ്രായേലും അബ്ശാലോമും
ഗിലെയാദ്ദേശത്ത് പാളയമിറങ്ങി.

27 ദാവീദ് മഹനയീമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
അമ്മോന്യരുടെ രബ്ബയിൽനിന്ന് നാഹാശിന്റെ
മകൻ ശോബി, ലോ-ദെബാരിൽനിന്ന്
അമ്മീയേലിന്റെ മകൻ മാഖീർ,
രോഗെലീമിൽനിന്ന് ഗിലെയാദ്യൻ ബർസില്ലായി
എന്നിവർ 28 കിടക്കകളും കിണ്ണങ്ങളും
മൺപാത്രങ്ങളും ദാവീദിനും കൂടെയുള്ള
ജനത്തിനും ഭക്ഷിക്കുവാൻ ഗോതമ്പ്, യവം,
മാവ്, മലർ, അമരക്ക, പയർ, പരിപ്പ്, തേൻ,

വെണ്ണ, ആട്, പശുവിൻ പാല്ക്കട്ട എന്നിവയും കൊണ്ടുവന്നു; “ജനം മരുഭൂമിയിൽ വിശന്നും ദാഹിച്ചും ക്ഷീണിച്ചും ഇരിക്കുമല്ലോ” എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു.

18. അദ്ധ്യായം.

1 അനന്തരം ദാവീദ് തന്നോടുകൂടെയുള്ള ജനത്തെ എണ്ണിനോക്കി; അവർക്ക് സഹസ്രാധിപന്മാരെയും ശതാധിപന്മാരെയും നിയമിച്ചു.
2 ദാവീദ് ജനത്തിൽ മൂന്നിൽ ഒരു വിഭാഗത്തെ യോവാബിന്റെ അധീനത്തിലും മൂന്നിൽ ഒരു വിഭാഗത്തെ സെരൂയയുടെ മകനും യോവാബിന്റെ സഹോദരനും ആയ അബീശായിയുടെ അധീനത്തിലും മൂന്നിൽ ഒരു വിഭാഗത്തെ ഗിത്യനായ ഇത്ഥായിയുടെ അധീനത്തിലും അയച്ചു: ഞാനും നിങ്ങളോടുകൂടി വരും എന്ന് രാജാവ് ജനത്തോട് പറഞ്ഞു.
3 എന്നാൽ ജനം: “നീ വരണ്ടാ; ഞങ്ങൾ തോറ്റോടിയാൽ ഞങ്ങളുടെ കാര്യം ആരും ഗണ്യമാക്കുകയില്ല; ഞങ്ങളിൽ പകുതിപേർ കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്നുവന്നാലും അതാരും ഗണ്യമാക്കുകയില്ല; നീയോ ഞങ്ങളിൽ പതിനായിരം പേർക്ക് തുല്യൻ. ആകയാൽ നീ പട്ടണത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് സഹായം ചെയ്യുന്നത് നല്ലത് ” എന്നു പറഞ്ഞു.
4 രാജാവ് അവരോട്: “നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമം എന്നു തോന്നുന്നത് ഞാൻ ചെയ്യാം” എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ രാജാവ് പടിവാതില്ക്കൽ നിന്നു; ജനങ്ങൾ നൂറുനൂറായും ആയിരം ആയിരമായും പുറപ്പെട്ടു.
5 “എന്നെ ഓർത്ത് അബ്ശാലോംകുമാരനോട്

കനിവോടെ പെരുമാറുവിൻ” എന്ന് രാജാവ്
യോവാബിനോടും അബീശായിയോടും
ഇത്ഥായിയോടും കല്പിച്ചു. രാജാവ്
സൈന്യാധിപന്മാരോട് അബ്ശാലോമിനെക്കുറിച്ച്
കല്പിക്കുമ്പോൾ ജനമെല്ലാം കേട്ടു. 6 പിന്നെ
ജനം പടക്കളത്തിലേക്ക് യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ
പുറപ്പെട്ടു; എഫ്രയീംവനത്തിൽവച്ച് യുദ്ധം
ഉണ്ടായി. 7 യിസ്രായേൽജനം ദാവീദിന്റെ
പടയാളികളോട് തോറ്റു. അന്ന് അവിടെ ഒരു
മഹാസംഹാരം നടന്നു ഇരുപതിനായിരംപേർ
കൊല്ലപ്പെട്ടു. 8 യുദ്ധം ആ ദേശത്ത് എല്ലായിടവും
പരന്നു; അന്ന് വാളിന് ഇരയായതിലും അധികം
പേർ വനത്തിനിരയായ്തീർന്നു. 9 അബ്ശാലോം
ദാവീദിന്റെ പടയാളികൾക്ക് എതിർപെട്ടു;
അബ്ശാലോം കോവർകഴുതപ്പുറത്ത്
ഓടിച്ചുപോകുമ്പോൾ കോവർകഴുത ഘനമുള്ള
കൊമ്പുകൾ തിങ്ങിനില്ക്കുന്ന ഒരു വലിയ
കരുവേലകത്തിൻ കീഴിലൂടെ പോയി; അവന്റെ
തലമുടി കരുവേലകത്തിൽ ഉടക്കിയിട്ട് അവൻ
ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കും മദ്ധ്യേ തൂങ്ങി;
അവന്റെ കീഴിൽനിന്ന് കോവർകഴുത ഓടിപ്പോയി.
10 ഒരുത്തൻ അത് കണ്ടിട്ട്: “അബ്ശാലോം
ഒരു കരുവേലകത്തിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നത്
ഞാൻ കണ്ടു” എന്ന് യോവാബിനോട് അറിയിച്ചു.
11 യോവാബ് തന്നെ അറിയിച്ചവനോട്:
“നീ അവനെ കണ്ടിട്ട് അവിടെവച്ചുതന്നെ
വെട്ടിക്കളയാഞ്ഞത് എന്ത്? ഞാൻ നിനക്ക്
പത്തുശേക്കെൽ വെള്ളിയും ഒരു അരക്കച്ചയും
തരുമായിരുന്നുവല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അവൻ

യോവാബിനോട് പറഞ്ഞത്: “ആയിരം
ശേക്കെൽ വെള്ളി എനിക്ക് തന്നാലും ഞാൻ
രാജകുമാരന്റെ നേരെ കൈ ഉയർത്തുകയില്ല;
‘അബ്ശാലോംകുമാരനെ ആരും
തൊടാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ’
എന്ന് രാജാവ് നിന്നോടും അബീശായിയോടും
ഇത്ഥായിയോടും ഞങ്ങൾ കേൾക്കെയല്ലോ
കല്പിച്ചതു. 13 അല്ല, ഞാൻ അവന്റെ പ്രാണനെ
ദ്രോഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ - രാജാവിന് ഒന്നും
മറവായിരിക്കയില്ലല്ലോ - നീ തന്നെ എനിക്ക്
എതിരെ നില്ക്കുമായിരുന്നു.” 14 എന്നാൽ
യോവാബ്: “ഞാൻ ഇങ്ങനെ നിന്നോട്
സംസാരിച്ച് സമയം കളയുകയില്ല” എന്നു
പറഞ്ഞ് മൂന്നു കുന്തം കയ്യിൽ എടുത്ത്
അബ്ശാലോം കരുവേലകത്തിൽ ജീവനോടെ
തൂങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവയെ
അവന്റെ നെഞ്ചിനകത്ത് കുത്തിക്കടത്തി.
15 യോവാബിന്റെ ആയുധവാഹകന്മാരായ പത്തു
യുവാക്കന്മാർ ചുറ്റും നിന്ന് അബ്ശാലോമിനെ
അടിച്ചുകൊന്നു. 16 പിന്നെ യോവാബ് കാഹളം
ഊതി; യോവാബ് ജനത്തെ വിലക്കിയതുകൊണ്ട്
അവർ യിസ്രായേലിനെ പിന്തുടരുന്നതിൽനിന്ന്
പിൻവാങ്ങി. 17 അബ്ശാലോമിനെ അവർ
എടുത്ത് വനത്തിൽ ഒരു വലിയ കുഴിയിൽ
ഇട്ടു; അവന്റെ മേൽ ഏറ്റവും വലിയ ഒരു
കല്ക്കൂമ്പാരം കൂട്ടി; യിസ്രായേലൊക്കെയും
അവനവന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി.
18 അബ്ശാലോം ജീവനോടിരുന്ന സമയം:
“എന്റെ പേര് നിലനിർത്തേണ്ടതിന് എനിക്കു
ഒരു മകൻ ഇല്ലല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞ്, രാജാവിൻ

താഴ്വരയിലെ ഒരു തൂൺ എടുത്തു നാട്ടി
അതിന് തന്റെ പേര് വിളിച്ചിരുന്നു; അതിന്
ഇന്നുവരെ അബ്ശാലോമിന്റെ സ്മാരകം എന്നു
പറഞ്ഞുവരുന്നു.

19 പിന്നീട് സാദോക്കിന്റെ മകനായ അഹീമാസ്:
“ഞാൻ ഓടിച്ചെന്ന് രാജാവിനോട്, യഹോവ
അവനുവേണ്ടി ശത്രുക്കളോട് പ്രതികാരം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന വാർത്ത അറിയിക്കട്ടെ”
എന്നു പറഞ്ഞു. 20 യോവാബ് അവനോട്:
“വാർത്ത നീ ഇന്ന് അറിയിക്കരുത്; മറ്റൊരു
ദിവസം വാർത്ത അറിയിക്കാം; രാജകുമാരൻ
മരിച്ചതുകൊണ്ട് നീ ഇന്ന് ഒരു വാർത്തയും
കൊണ്ടുപോകരുത്” എന്നു പറഞ്ഞു. 21 പിന്നെ
യോവാബ് കൂശ്യനോട്: “നീ കണ്ടത് രാജാവിനെ
ചെന്ന് അറിയിക്കുക” എന്നു പറഞ്ഞു. കൂശ്യൻ
യോവാബിനെ വണങ്ങി ഓടി. സാദോക്കിന്റെ
മകനായ അഹീമാസ് പിന്നെയും യോവാബിനോട്:
“എന്തുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും, ഞാനും കൂശ്യന്റെ
പിന്നാലെ ഓടട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അതിന്
യോവാബ്: “എന്റെ മകനേ, നീ എന്തിന്
ഓടുന്നു? നിനക്ക് പ്രതിഫലം കിട്ടുകയില്ലല്ലോ”
എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ പിന്നെയും:
“എന്തുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും ഞാൻ ഓടും” എന്നു
പറഞ്ഞതിന്: “എന്നാൽ ഓടിക്കൊള്ളുക” എന്ന്
യോവാബ് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അഹീമാസ്
സമഭൂമിവഴിയായി ഓടി കൂശ്യനെ പിന്നിലാക്കി.

24 എന്നാൽ ദാവീദ് രണ്ടു പടിവാതിലിനും
മദ്ധ്യത്തിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.
കാവല്ക്കാരൻ പടിവാതിലിനു മീതെ മതിലിന്റെ
മുകളിൽ കയറി തല ഉയർത്തിനോക്കി ഒരുവൻ

തനിയെ ഓടിവരുന്നത് കണ്ടു. 25 കാവല്ക്കാരൻ
രാജാവിനോട് വിളിച്ച് അറിയിച്ചു. "അവൻ
ഏകൻ എങ്കിൽ വാർത്തയും കൊണ്ടാകുന്നു
വരുന്നത് " എന്ന് രാജാവ് പറഞ്ഞു. 26 അവൻ
വേഗത്തിൽ നടന്നടുത്തു. പിന്നെ കാവല്ക്കാരൻ
മറ്റൊരുവൻ ഓടിവരുന്നത് കണ്ടു; കാവല്ക്കാരൻ
വാതിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നവനോട്: "ഇതാ,
പിന്നെയും ഒരു ആൾ തനിച്ച് ഓടി വരുന്നു"
എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. "അവനും വാർത്ത
കൊണ്ടുവരുന്നു" എന്ന് രാജാവ് പറഞ്ഞു.
27 "ഒന്നാമത്തവന്റെ ഓട്ടം സാദോക്കിന്റെ
മകനായ അഹീമാസിന്റെ ഓട്ടംപോലെ
എനിക്ക് തോന്നുന്നു" എന്ന് കാവല്ക്കാരൻ
പറഞ്ഞു. അതിന് രാജാവ്: "അവൻ നല്ലവൻ;
നല്ലവാർത്ത കൊണ്ടുവരുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.
28 അഹീമാസ് രാജാവിനോട്: "എല്ലാം ശുഭമാണ്"
എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ
സാഷ്ടാംഗം വീണു നമസ്കരിച്ചു: "എന്റെ
യജമാനനായ രാജാവിന്റെ നേരെ കൈ
ഉയർത്തിയവരെ ഏല്പിച്ചുതന്ന നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവൻ" എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അപ്പോൾ രാജാവ്: "അബ്ശാലോംകുമാരൻ
സുരക്ഷിതനായിരിക്കുന്നുവോ?" എന്നു ചോദിച്ചു.
അതിന് അഹീമാസ്: "യോവാബ് രാജാവിന്റെ
ഭൃത്യനെയും അടിയനെയും അയയ്ക്കുമ്പോൾ
വലിയ ഒരു കലഹം കണ്ടു; എന്നാൽ അത്
എന്തെന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല" എന്നു പറഞ്ഞു.
30 "നീ അവിടെ മാറി നില്ക്കുക" എന്ന് രാജാവ്
പറഞ്ഞു. അവൻ മാറിനിന്നു. 31 ഉടനെ

കൂശ്യൻ വന്നു: "എന്റെ യജമാനനായ രാജാവിന്
ഇതാ നല്ല വർത്തമാനം; നിനക്കെതിരെ
എഴുന്നേറ്റ എല്ലാവരോടും യഹോവ ഇന്ന്
നിനക്കുവേണ്ടി പ്രതികാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു"
എന്ന് കൂശ്യൻ പറഞ്ഞു. 32 അപ്പോൾ
രാജാവ് കൂശ്യനോട്: "അബ്ശാലോംകുമാരൻ
സുരക്ഷിതനായിരിക്കുന്നുവോ?" എന്നു ചോദിച്ചു.
അതിന് കൂശ്യൻ: "എന്റെ യജമാനനായ
രാജാവിന്റെ ശത്രുക്കളും അങ്ങയ്ക്കെതിരെ
ദോഷം ചെയ്യുവാൻ എഴുന്നേല്ക്കുന്ന എല്ലാവരും
ആ കുമാരനെപ്പോലെ ആകട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞു.
33 ഉടനെ രാജാവ് നടുങ്ങി പടിപ്പുരയുടെ
മുകളിലുള്ള സ്വകാര്യമുറിയിൽ കയറി: "എന്റെ
മകനേ, അബ്ശാലോമേ, എന്റെ മകനേ, എന്റെ
മകനേ, അബ്ശാലോമേ, ഞാൻ നിനക്കു
പകരം മരിച്ചെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു;
അബ്ശാലോമേ, എന്റെ മകനേ, എന്റെ മകനേ!"
എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു കരഞ്ഞുംകൊണ്ട് നടന്നു.

19. അദ്ധ്യായം.

1 രാജാവ് അബ്ശാലോമിനെച്ചൊല്ലി
ദുഃഖിച്ചുകരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന്
യോവാബ് കേട്ടു. 2 എന്നാൽ രാജാവ് തന്റെ
മകനെക്കുറിച്ച് വ്യസനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ആ
ദിവസം ജനം കേട്ടതുകൊണ്ട് അന്നത്തെ
ജയം ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം ദുഃഖമായ്തീർന്നു.
3 ആകയാൽ യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റോടി
നാണിച്ച് ഒളിച്ചുവരുന്നതുപോലെ ജനം അന്ന്
പട്ടണത്തിലേക്ക് ഒളിച്ചുകടന്നു. 4 രാജാവ്

മുഖം മൂടി: എന്റെ മകനേ അബ്ശാലോമേ!
അബ്ശാലോമേ, എന്റെ മകനേ, എന്റെ മകനേ!
എന്ന് ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
5 അപ്പോൾ യോവാബ് അരമനയിൽ രാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്ന് പറഞ്ഞത്: ഇന്ന് നിന്റെയും
നിന്റെ പുത്രീപുത്രന്മാരുടെയും നിന്റെ
ഭാര്യമാരുടെയും വെപ്പാട്ടികളുടെയും ജീവനെ
രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന നിന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരെയും
നീ ഇന്ന് ലജ്ജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ ശത്രുക്കളെ
സ്നേഹിക്കുകയും സ്നേഹിതരെ വെറുക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു. 6 പ്രഭുക്കന്മാരും ഭൃത്യന്മാരും നിനക്ക്
ഒന്നുമല്ല എന്ന് നീ ഇന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു;
അബ്ശാലോം ജീവിച്ചിരിക്കുകയും ഞങ്ങൾ
എല്ലാവരും ഇന്ന് മരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു
എങ്കിൽ നിനക്ക് നല്ല പ്രസാദമാകുമായിരുന്നു
എന്ന് എനിക്ക് ഇന്നു മനസ്സിലായി. 7 ആകയാൽ
ഇപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റ് പുറത്തു വന്നു നിന്റെ
ഭൃത്യന്മാരോട് സന്തോഷമായി സംസാരിക്കുക;
നീ പുറത്തു വരാതിരുന്നാൽ യഹോവയാണ, ഈ
രാത്രി ആരും നിന്നോടുകൂടി താമസിക്കുകയില്ല;
അത് നിന്റെ യൗവനം മുതൽ ഇന്നുവരെ നിനക്ക്
ഭവിച്ചിട്ടുള്ള സകലഅനർത്ഥത്തെക്കാളും
വലിയതായിരിക്കും. 8 അപ്പോൾ രാജാവ്
എഴുന്നേറ്റ് പടിവാതില്ക്കൽ ഇരുന്നു.
രാജാവ് പടിവാതില്ക്കൽ ഇരിക്കുന്നു എന്ന്
ജനത്തിനെല്ലാം അറിവ് കിട്ടി; സകലജനവും
രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ വന്നു.

9 യിസ്രായേല്യർ അവരവരുടെ വീടുകളിലേക്ക്
ഓടിപ്പോയിരുന്നു. എല്ലായിസ്രായേൽ

ഗോത്രങ്ങളിലുമുള്ള ജനം ഒക്കെയും തമ്മിൽ
തർക്കിച്ചു: രാജാവ് നമ്മെ നമ്മുടെ ശത്രുക്കളുടെ
കയ്യിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചു; അവൻ ഫെലിസ്ത്യരുടെ
കയ്യിൽനിന്ന് നമ്മെ വിടുവിച്ചു. ഇപ്പോഴോ
അബ്ശാലോം നിമിത്തം അവൻ നാട്ടിൽനിന്ന്
ഓടിപ്പോയിരിക്കുന്നു. 10 നമുക്ക് രാജാവായി
നാം അഭിഷേകം ചെയ്ത അബ്ശാലോമോ
യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ആകയാൽ രാജാവിനെ
തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ
ഒന്നും പറയാതിരിക്കുന്നത് എന്ത്? എന്നു പറഞ്ഞു.

11 പിന്നീട് ദാവീദ് രാജാവ് പുരോഹിതന്മാരായ
സാദോക്കിന്റെയും അബ്യാഥാരിന്റെയും
അടുക്കൽ ആളയച്ച് പറയിച്ചത്: നിങ്ങൾ
യെഹൂദാമൂപ്പന്മാരോട് പറയേണ്ടത്: രാജാവിനെ
അരമനയിലേക്ക് തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്ന
കാര്യത്തിൽ എല്ലായിസ്രായേലിന്റെയും സംസാരം
അവന്റെ അടുക്കൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു.
നിങ്ങൾ രാജാവിനെ അരമനയിലേക്ക്
തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്ന കാര്യത്തിൽ
നിങ്ങൾ പിമ്പന്മാരായി നില്ക്കുന്നത് എന്ത്?
12 നിങ്ങൾ എന്റെ സഹോദരന്മാർ; എന്റെ
അസ്ഥിയും മാംസവും അല്ലയോ?. രാജാവിനെ
മടക്കിവരുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ
പിമ്പന്മാരായി നില്ക്കുന്നത് എന്ത്? 13 നിങ്ങൾ
അമാസയോട്: നീ എന്റെ അസ്ഥിയും മാംസവും
അല്ലോ? നീ യോവാബിന് പകരം എപ്പോഴും
എന്റെ മുമ്പിൽ സേനാപതിയായിരിക്കുന്നില്ല
എങ്കിൽ ദൈവം ഇതും ഇതിലധികവും എന്നോട്
ചെയ്യട്ടെ എന്നു പറയുവിൻ. 14 ഇങ്ങനെ
അവൻ സകല യെഹൂദാപുരുഷന്മാരുടെയും

ഹൃദയം ഒന്നുപോലെ ആകർഷിച്ചു. ആകയാൽ
അവർ: നീയും നിന്റെ സകലഭൃത്യന്മാരും
മടങ്ങിവരുവിൻ എന്ന് രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ
പറഞ്ഞയച്ചു. 15 അങ്ങനെ രാജാവ് മടങ്ങി
യോർദ്ദാനിൽ എത്തി. രാജാവിനെ എതിരേറ്റ്
യോർദ്ദാൻ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോരേണ്ടതിന്
യെഹൂദാപുരുഷന്മാർ ഗില്ഗാലിൽ ചെന്നു.
16 ബഹൂരീമിലെ ബെന്യാമീന്യനായ ഗേരയുടെ
മകൻ ശിമെയിയും യെഹൂദാപുരുഷന്മാരോടുകൂടി
ദാവീദ് രാജാവിനെ എതിരേല്ക്കുവാൻ
ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെന്നു. 17 അവനോടുകൂടി ആയിരം
ബെന്യാമീന്യരും ശൌലിന്റെ ഗൃഹവിചാരകനായ
സീബയും അവന്റെ പതിനഞ്ചു പുത്രന്മാരും
ഇരുപതു ഭൃത്യന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർ
രാജാവ് കാൺകെ യോർദ്ദാൻ കടന്നുചെന്നു.
18 രാജാവിന്റെ കുടുംബത്തെ ഇക്കരെ
കടത്തേണ്ടതിനും അവന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ
ചെയ്യേണ്ടതിനും ചങ്ങാടം അക്കരെ ചെന്നിരുന്നു.
അപ്പോൾ ഗേരയുടെ മകനായ ശിമെയി
യോർദ്ദാൻ കടക്കുവാൻ പോകുന്ന രാജാവിന്റെ
മുമ്പിൽ വീണു രാജാവിനോട്: 19 എന്റെ യജമാനൻ
എന്റെ കുറ്റം എനിക്ക് കണക്കിടരുതേ; എന്റെ
യജമാനനായ രാജാവ് യെരൂശലേമിൽനിന്ന്
പുറപ്പെട്ട ദിവസം അടിയൻ ചെയ്തദോഷം
രാജാവ് മനസ്സിൽ വയ്ക്കുകയും ഓർക്കുകയും
അരുതേ. 20 അടിയൻ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു
എന്ന് അറിയുന്നു; അതുകൊണ്ട് അടിയൻ
ഇതാ, എന്റെ യജമാനനായ രാജാവിനെ
എതിരേല്ക്കേണ്ടതിന് ഇറങ്ങിവരുവാൻ

യോസേഫിന്റെ സകലഗൃഹത്തെക്കാളും
മുമ്പനായി ഇന്ന് വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
21 എന്നാൽ സെരൂയയുടെ മകനായ അബീശായി:
യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തനെ ശപിച്ചിരിക്കുന്ന
ശിമെയി അതുനിമിത്തം മരണശിക്ഷ
അനുഭവിക്കേണ്ടതല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു.
22 അതിന് ദാവീദ്: സെരൂയയുടെ പുത്രന്മാരേ,
ഇന്ന് നിങ്ങൾ എനിക്ക് എതിരാളികളാകേണ്ടതിന്
ഞാൻ നിങ്ങളോട് എന്തുചെയ്തു? ഇന്ന്
യിസ്രായേലിൽ ഒരുവനെ കൊല്ലാമോ? ഇന്ന്
ഞാൻ യിസ്രായേലിന് രാജാവെന്ന് ഞാൻ
അറിയുന്നില്ലയോ? എന്നു പറഞ്ഞു. 23 പിന്നെ
രാജാവ് ശിമെയിയോട്: നീ മരിക്കുകയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു, രാജാവ് അവനോട് സത്യവും ചെയ്തു.
24 ശൗലിന്റെ മകനായ മെഫീബോശെത്തും
രാജാവിനെ എതിരേല്ക്കുവാൻ വന്നു; രാജാവ്
പോയ ദിവസംമുതൽ സമാധാനത്തോടെ
മടങ്ങിവന്ന ദിവസംവരെ അവൻ തന്റെ പാദങ്ങൾ
സംരക്ഷിക്കുകയോ താടി ഒതുക്കുകയോ വസ്ത്രം
അലക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. 25 എന്നാൽ
അവൻ രാജാവിനെ എതിരേല്ക്കുവാൻ
യെരൂശലേമിൽനിന്നു വന്നപ്പോൾ രാജാവ്
അവനോട്: മെഫീബോശെത്തേ, നീ
എന്നോടുകൂടി വരാതെയിരുന്നത് എന്ത്?
എന്നു ചോദിച്ചു. 26 അതിന് അവൻ
ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: എന്റെ യജമാനനായ
രാജാവേ, എന്റെ ദാസൻ എന്നെ ചതിച്ചു;
കഴുതപ്പുറത്ത് കയറി, രാജാവിനോടുകൂടി
പോകേണ്ടതിന് കോപ്പിടണമെന്ന് അടിയൻ
പറഞ്ഞു; അടിയൻ മുടന്തനല്ലോ. 27 അവൻ എന്റെ

യജമാനനായ രാജാവിനോട് അടിയനെപ്പറ്റി
നുണയും പറഞ്ഞു; എങ്കിലും എന്റെ
യജമാനനായ രാജാവ് ദൈവദൂതനെപ്പോലെ
ആകുന്നു; അതുകൊണ്ട് തിരുമനസ്സിലെ
ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളുക. 28 എന്റെ
യജമാനനായ രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ അടിയന്റെ
പിതൃഭവനമൊക്കെയും മരണയോഗ്യർ
ആയിരുന്നു; എന്നിട്ടും അടിയനെ അവിടത്തെ
മേശയിങ്കൽ ഭക്ഷിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ആക്കി; രാജാവിനോട് നിലവിളിക്കാൻ അടിയന്
ഇനി എന്ത് അവകാശമുള്ളു? 29 രാജാവ്
അവനോട്: നീ നിന്റെ കാര്യം ഇനി അധികം
പറയുന്നത് എന്തിന്? നീയും സീബയും നിലം
പകുത്തെടുത്തുകൊള്ളുവിൻ എന്നു ഞാൻ
കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 30 മെഫീബോശെത്ത്
രാജാവിനോട്: അല്ല, അവൻ തന്നെ മുഴുവനും
എടുത്തുകൊള്ളട്ടെ; എന്റെ യജമാനനായ
രാജാവു സമാധാനത്തോടെ അരമനയിൽ
മടങ്ങിവന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.

31 ഗിലെയാദ്യനായ ബർസില്ലായിയും
രോഗെലീമിൽനിന്നു വന്നു, രാജാവിനെ
യോർദ്ദാനക്കരെ കടത്തി യാത്ര
അയയ്ക്കുവാൻ അവനോടുകൂടി യോർദ്ദാൻ
കടന്നു. 32 ബർസില്ലായിയോ എൺപതു
വയസ്സുള്ള ഒരു വൃദ്ധനായിരുന്നു; രാജാവ്
മഹനയീമിൽ വസിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് അവൻ
ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുത്തു;
അവൻ മഹാധനികൻ ആയിരുന്നു. 33 രാജാവ്
ബർസില്ലായിയോട്: എന്നോടുകൂടി വരുക;

നീ എന്നോടൊപ്പം യെരൂശലേമിൽ ഉള്ള
കാലത്തോളം ഞാൻ നിനക്കായി കരുതും
എന്നു പറഞ്ഞു. 34 ബർസില്ലായി രാജാവിനോട്
പറഞ്ഞത്: ഞാൻ യെരൂശലേമിൽ
രാജാവിനോടുകൂടി പോരേണ്ടതിന് ഞാൻ
ഇനി എത്ര നാൾ ജീവിച്ചിരിക്കും? 35 എനിക്ക്
ഇന്ന് എൺപതു വയസ്സായിരിക്കുന്നു;
നല്ലതും ചീത്തയും എനിക്കു തിരിച്ചറിയാമോ?
ഭക്ഷണപാനിയങ്ങളുടെ രുചി അടിയന്
അറിയാമോ? ഗായകന്മാരുടെയും
ഗായികമാരുടെയും സ്വരം എനിക്ക് ഇനി
കേട്ടു രസിക്കാമോ? എന്റെ യജമാനനായ
രാജാവിന് അടിയൻ ഭാരമായിത്തീരുന്നത്
എന്തിന്? 36 അടിയൻ രാജാവിനോടുകൂടെ
യോർദ്ദാൻ കടക്കുവാൻ മാത്രമേ വിചാരിച്ചുള്ളൂ;
രാജാവ് ഇതിനായി എനിക്ക് ഈ വിധം
പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യുന്നത് എന്തിന്? 37 എന്റെ
പട്ടണത്തിൽ എന്റെ അപ്പന്റെയും അമ്മയുടെയും
കല്ലറയുടെ അടുക്കൽവച്ചു മരിക്കേണ്ടതിന്
അടിയനെ വിട്ടയച്ചാലും; എന്നാൽ നിന്റെ
ദാസനായ കിംഹാം ഇതാ; അവൻ എന്റെ
യജമാനനായ രാജാവിനോടുകൂടി പോരട്ടെ;
നിനക്ക് പ്രസാദമായതു അവന് ചെയ്തു
കൊടുത്താലും. 38 അതിന് രാജാവ്: കിംഹാം
എന്നോടുകൂടെ പോരട്ടെ; നിന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം
ഞാൻ അവന് ചെയ്തുകൊടുക്കാം; നീ എന്നോട്
ആവശ്യപ്പെടുന്നതെല്ലാം ഞാൻ നിനക്കായി
ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 39 പിന്നെ സകലജനവും
യോർദ്ദാൻ കടന്നു. രാജാവ് യോർദ്ദാൻ
കടന്നശേഷം ബർസില്ലായിയെ ചുംബനം

ചെയ്ത് അനുഗ്രഹിച്ചു; അവൻ സ്വദേശത്തേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി.

40 രാജാവ് ഗില്ഗാലിൽ ചെന്നു; കിംഹാമും
അവനോടുകൂടി പോയി; യെഹൂദാജനം
മുഴുവനും യിസ്രായേൽജനം പകുതിയും കൂടി
രാജാവിനെ അകമ്പടി ചെയ്തു. 41 അപ്പോൾ
യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാർ എല്ലാവരും രാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു രാജാവിനോട്: ഞങ്ങളുടെ
സഹോദരന്മാരായ യെഹൂദാപുരുഷന്മാർ
രാജാവിനെയും അങ്ങയുടെ കുടുംബത്തെയും
ദാവീദിന്റെ സകലപരിചാരകന്മാരെയും
തട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് യോർദ്ദാൻ കടത്തിയത്
എന്ത്? എന്നു പറഞ്ഞു. 42 അതിന്
യെഹൂദാപുരുഷന്മാർ എല്ലാവരും യിസ്രായേൽ
പുരുഷന്മാരോട്: രാജാവ് ഞങ്ങളുടെ അടുത്ത
ബന്ധു ആയതുകൊണ്ടുതന്നെ; പിന്നെ
ഈ കാര്യത്തിന് നിങ്ങൾ കോപിക്കുന്നത്
എന്തിന്? ഞങ്ങൾ രാജാവിന്റെ ചെലവിൽ
വല്ലതും തിന്നുവോ? അവൻ ഞങ്ങൾക്ക്
വല്ല സമ്മാനവും തന്നുവോ? എന്ന് ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 43 യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാർ
യെഹൂദാപുരുഷന്മാരോട്: രാജാവിങ്കൽ
ഞങ്ങൾക്ക് പത്തു ഓഹരി ഉണ്ട്; ദാവീദിങ്കൽ
ഞങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളെക്കാൾ അധികം
അവകാശവും ഉണ്ട്; നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ
അവഗണിച്ചത് എന്ത്? ഞങ്ങളുടെ രാജാവിനെ
തിരികെ കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന് ഞങ്ങളല്ലയോ
ആദ്യം പറഞ്ഞത് എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
എന്നാൽ യെഹൂദാപുരുഷന്മാരുടെ വാക്ക്
യിസ്രായേൽ പുരുഷന്മാരുടെ വാക്കിനെക്കാൾ

അധികം കഠിനമായിരുന്നു.

20. അദ്ധ്യായം.

1 എന്നാൽ ബെന്യാമീന്യനായി ബിക്രിയുടെ
മകനായ ശേബ എന്നു പേരുള്ള ഒരു നീചൻ
അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ കാഹളം
ഊതി: "ദാവീദിൽ നമുക്ക് ഓഹരി ഇല്ല;
യിശ്ശായിയുടെ മകനിൽ അവകാശവും ഇല്ല;
യിസ്രായേലേ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും വീട്ടിലേക്കു
പൊയ്ക്കൊള്ളുവിൻ" എന്നു പറഞ്ഞു. 2 അപ്പോൾ
യിസ്രായേൽ ഒക്കെയും ദാവീദിനെ വിട്ടു പിന്മാറി
ബിക്രിയുടെ മകനായ ശേബയുടെ പക്ഷം
ചേർന്നു; എന്നാൽ യെഹൂദാപുരുഷന്മാർ
യോർദ്ദാൻതുടങ്ങി യെരൂശലേംവരെ അവരുടെ
രാജാവിനോട് കൂറ് പുലർത്തി.

3 ദാവീദ് യെരൂശലേമിൽ അരമനയിൽ എത്തി;
അരമന സൂക്ഷിക്കുവാൻ പാർപ്പിച്ചിരുന്ന പത്ത്
വെപ്പാട്ടികളെയും രാജാവ് ഉൾമുറിയിൽ ആക്കി
രക്ഷിച്ചു എങ്കിലും അവരുമായി ശാരീരിക ബന്ധം
പുലർത്തിയില്ല. അങ്ങനെ അവർ മരണംവരെ
അടയ്ക്കപ്പെട്ടവരായി വൈധവ്യം ആചരിച്ചു.

4 അനന്തരം രാജാവ് അമാസയോട്: "നീ
മൂന്നു ദിവസത്തിനകം യെഹൂദാപുരുഷന്മാരെ
വിളിച്ചുകൂട്ടി അവരുമായി ഇവിടെ വരുക"
എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അങ്ങനെ അമാസാ
യെഹൂദാപുരുഷന്മാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ പോയി;
എന്നാൽ ദാവീദ് നിശ്ചയിച്ച അവധിയിലധികം
അവൻ താമസിച്ചുപോയി. 6 എന്നാൽ
ദാവീദ് അബീശായിയോട്: "അബ്ശാലോം
ചെയ്തതിനെക്കാൾ ബിക്രിയുടെ മകനായ ശേബ

ഇപ്പോൾ നമുക്കു അധികം ദോഷം ചെയ്യും;
അവൻ ഉറപ്പുള്ള വല്ല പട്ടണത്തിലും കടന്ന്
നമ്മളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന് നീ
നിന്റെ യജമാനന്റെ പടയാളികളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട്
അവനെ പിന്തുടരുക" എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അങ്ങനെ
യോവാബിന്റെ ആളുകളും ക്രേത്യരും പ്ലേത്യരും
സകലവീരന്മാരും ബിക്രിയുടെ മകനായ
ശേബയെ പിന്തുടരുവാൻ യെരൂശലേമിൽനിന്ന്
പുറപ്പെട്ടു. 8 അവർ ഗിബെയോനിലെ വലിയ
പാറയുടെ അടുക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ അമാസാ
അവർക്കെതിരെ വന്നു. എന്നാൽ യോവാബ്
ധരിച്ചിരുന്ന പടയങ്കിമേൽ ഒരു കച്ചയിൽ
ഉറയോടുകൂടി ഒരു വാൾ അരയ്ക്കു കെട്ടിയിരിന്നു;
അവൻ നടക്കുമ്പോൾ അത് വീണുപോയി.
9 യോവാബ് അമാസയോട്: "സഹോദരാ, സുഖം
തന്നേയോ" എന്നു പറഞ്ഞ് അമാസയെ ചുംബനം
ചെയ്യുവാൻ വലത്തുകൈകൊണ്ട് അവന്റെ
താടിക്കു പിടിച്ചു. 10 എന്നാൽ യോവാബിന്റെ
കയ്യിൽ വാൾ ഇരിക്കുന്നത് അമാസാ
ശ്രദ്ധിച്ചില്ല; യോവാബ് അവനെ വാൾകൊണ്ട്
വയറ്റത്തു കുത്തി; അവന്റെ കുടൽമാല
പുറത്തുവന്നു; രണ്ടാമത് കുത്തേണ്ടിവന്നില്ല;
അവൻ മരിച്ചുപോയി. യോവാബും അവന്റെ
സഹോദരനായ അബീശായിയും ബിക്രിയുടെ
മകനായ ശേബയെ പിന്തുടർന്നു. 11 യോവാബിന്റെ
ആളുകളിൽ ഒരുവൻ അമാസയ്ക്കരികിൽ
നിന്നുകൊണ്ട്: "യോവാബിനോട് ഇഷ്ടമുള്ളവനും
ദാവീദിന്റെ പക്ഷക്കാരനും യോവാബിന്റെ
പിന്നാലെ ചെല്ലട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അമാസാ

പെരുവഴിനടുവിൽ രക്തത്തിൽ മുഴുകി കിടന്നതുകൊണ്ട് ജനമെല്ലാം നില്ക്കുന്നു എന്ന് കണ്ടിട്ട് അവൻ അമാസയെ പെരുവഴിയിൽനിന്ന് വയലിലേക്ക് മാറ്റി; അവിടെ എത്തുന്നവനെല്ലാം നില്ക്കുന്നു എന്ന് കണ്ടതിനാൽ അവൻ ഒരു വസ്ത്രം അവന്റെമേൽ മൂടി.
13 അവനെ പെരുവഴിയിൽനിന്ന് മാറ്റിയശേഷം എല്ലാവരും ബിക്രിയുടെ മകനായ ശേബയെ പിന്തുടരുവാൻ യോവാബിന്റെ പിന്നാലെ പോയി.
14 എന്നാൽ ശേബ എല്ലായിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിലും കൂടി കടന്ന് ആബേലിലും ബേത്ത്-മാഖയിലും എല്ലാ ബേര്യരുടെ അടുക്കലും ചെന്നു; അവരും ഒന്നിച്ചുകൂടി അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു.
15 മറ്റവർ വന്ന് ബേത്ത്-മാഖയിലെ ആബേലിൽ അവനെ നിരോധിച്ചു. അവർ പട്ടണത്തിന് നേരെ ഒരു മൺകൂന ഉയർത്തി; അത് കോട്ടമതിലിനോട് ചേർന്നാണ് നിന്നിരുന്നത്; യോവാബിനോടുകൂടെയുള്ള എല്ലാ പടജ്ജനവും മതിൽ തള്ളിയിടുവാൻ തക്കവണ്ണം ഇടിച്ചുതുടങ്ങി.
16 അപ്പോൾ ജ്ഞാനമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ: “കേൾക്കുവിൻ, കേൾക്കുവിൻ; ഞാൻ യോവാബിനോട് സംസാരിക്കേണ്ടതിന് അടുത്തുവരുവാൻ അവനോട് പറയുവിൻ” എന്ന് പട്ടണത്തിൽനിന്ന് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.
17 അവൻ അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ: “നീ യോവാബോ?” എന്ന് ആ സ്ത്രീ ചോദിച്ചു. “അതേ” എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. അവൾ അവനോട്: “അടിയന്റെ വാക്ക് കേൾക്കണമേ” എന്നു പറഞ്ഞു. “ഞാൻ കേൾക്കുന്നുണ്ട്” എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.
18 എന്നാൽ അവൾ:

“ ‘ആബേലിൽ ചെന്ന് നിർദ്ദേശം ചോദിക്കണം’
എന്ന് പണ്ടൊക്കെ പറയുകയും അങ്ങനെ
തർക്കം തീർക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.
19 ഞാൻ യിസ്രായേലിൽ സമാധാനവും
വിശ്വസ്തതയും ഉള്ളവരിൽ ഒരുവൾ ആകുന്നു;
നീ യിസ്രായേലിൽ മാതാവായിരിക്കുന്ന ഒരു
പട്ടണത്തെ നശിപ്പിക്കുവാൻ നോക്കുന്നു; നീ
യഹോവയുടെ അവകാശം വിഴുങ്ങിക്കളയുന്നത്
എന്ത്?” എന്നു പറഞ്ഞു. 20 അതിന്
യോവാബ്: “അതിനിടവരാതിരിക്കട്ടെ!
വിഴുങ്ങിക്കളയുവാനോ നശിപ്പിക്കുവാനോ
എനിക്ക് ഇടവരാതിരിക്കട്ടെ! 21 കാര്യം
അങ്ങനെയല്ല; ബിക്രിയുടെ മകനായ
ശേബ എന്നൊരു എഫ്രയീംമലനാട്ടുകാരൻ
ദാവീദ് രാജാവിനെതിരെ തന്റെ കരം
ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു; അവനെ മാത്രം
വിട്ടുതന്നാൽ മതി; ഞാൻ പട്ടണത്തെ
വിട്ടുപോകും” എന്നു പറഞ്ഞു. സ്ത്രീ
യോവാബിനോട്: “നോക്കിക്കൊള്ളുക! അവന്റെ
തല മതിലിന്റെ മുകളിൽനിന്ന് നിന്റെ അടുക്കൽ
ഇട്ടുതരും” എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അങ്ങനെ സ്ത്രീ
ചെന്ന് തന്റെ ജ്ഞാനത്താൽ സകലജനത്തെയും
സമ്മതിപ്പിച്ചു; അവർ ബിക്രിയുടെ മകനായ
ശേബയുടെ തല വെട്ടി യോവാബിന്റെ അടുക്കൽ
ഇട്ടുകൊടുത്തു; അപ്പോൾ അവൻ കാഹളം
ഊതി, എല്ലാവരും പട്ടണം വിട്ട് വീടുകളിലേക്ക്
പോയി. യോവാബ് യെരൂശലേമിൽ രാജാവിന്റെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിപ്പോയി.

23 യോവാബ് യിസ്രായേൽ സൈന്യത്തിനെല്ലാം

സൈന്യാധിപൻ ആയിരുന്നു; യെഹോയാദായുടെ
മകനായ ബെനായാവ് ക്രേത്യരുടെയും
പ്ലേത്യരുടെയും നായകൻ ആയിരുന്നു.
24 അദോരാം ഊഴിയവേലക്കാർക്ക്
മേൽവിചാരകൻ; അഹിലൂദിന്റെ മകനായ
യെഹോശാഫാത്ത് മന്ത്രി; 25 ശെവാ
പകർപ്പെഴുത്തുക്കാരൻ; സാദോക്കും
അബ്യാഥാരും പുരോഹിതന്മാർ. 26 യായീര്യനായ
ഈരയും ദാവീദിന്റെ പുരോഹിതൻ ആയിരുന്നു.

21. അദ്ധ്യായം.

1 ദാവീദിന്റെ കാലത്ത് മൂന്നു വർഷം
തുടർച്ചയായി ക്ഷാമം ഉണ്ടായി; ദാവീദ്
യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട് ചോദിച്ചപ്പോൾ
"ശൗൽ ഗിബെയോന്യരെ കൊന്നതുകൊണ്ട്
അത് അവൻ നിമിത്തവും രക്തപാതകമുള്ള
അവന്റെ കുടുംബം നിമിത്തവും ആകുന്നു."
എന്ന് യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തു. 2 അങ്ങനെ
രാജാവ് ഗിബെയോന്യരെ വിളിച്ച് അവരോട്
സംസാരിച്ചു:- ഗിബെയോന്യർ യിസ്രായേല്യരല്ല;
അമോര്യരിൽ ശേഷിച്ചവരത്രേ. അവരെ
സംരക്ഷിക്കാമെന്ന് യിസ്രായേൽമക്കൾ
സത്യം ചെയ്തിരുന്നു. എങ്കിലും ശൗൽ
യിസ്രായേല്യർക്കും യെഹൂദ്യർക്കും വേണ്ടി
തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന അതിതാല്പര്യത്താൽ
അവരെ കൊന്നുകളയുവാൻ ശ്രമിച്ചു - 3 ദാവീദ്
ഗിബെയോന്യരോട്: "ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എന്ത്
ചെയ്തുതരണം? നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ
അവകാശത്തെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ
എന്ത് പരിഹാരം ചെയ്യണം?" എന്നു ചോദിച്ചു.

4 ഗിബെയോന്യർ അവനോട്: “ശൗലിനോടും
അവന്റെ ഗൃഹത്തോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള കാര്യം
പൊന്നും വെള്ളിയുംകൊണ്ട് തീരുന്നതല്ല;
യിസ്രായേലിൽ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരുത്തനെ
നീ കൊല്ലുകയും വേണ്ട” എന്നു പറഞ്ഞു.
“നിങ്ങൾ പറയുന്നത് എന്തുതന്നെയായാലും
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്തുതരാം”
എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. 5 അവർ
രാജാവിനോട്: “ഞങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയും
യിസ്രായേൽദേശത്തെങ്ങും ഞങ്ങൾ
ശേഷിക്കാതെ മുടിഞ്ഞുപോകത്തക്കവണ്ണം
ഉപായം ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്തവന്റെ
മക്കളിൽ ഏഴുപേരെ ഞങ്ങൾക്ക് വിട്ടുതരണം.
6 ഞങ്ങൾ അവരെ യഹോവ തിരഞ്ഞെടുത്ത
ശൗലിന്റെ, ഗിബെയയിൽ യഹോവയുടെ
മുമ്പിൽ തൂക്കിക്കളയും” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
“ഞാൻ അവരെ തരാം” എന്ന് രാജാവ് പറഞ്ഞു.
7 എന്നാൽ ദാവീദും ശൗലിന്റെ മകനായ
യോനാഥാനും തമ്മിൽ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ
ചെയ്ത സത്യംനിമിത്തം ശൗലിന്റെ മകനായ
യോനാഥാന്റെ മകൻ മെഫീബോശെത്തിനെ
രാജാവ് ഒഴിവാക്കി. 8 അയ്യാവിന്റെ മകൾ
രിസ്പാ ശൗലിനു പ്രസവിച്ച രണ്ട് പുത്രന്മാരായ
അർമ്മോനിയെയും മെഫീബോശെത്തിനെയും
ശൗലിന്റെ മകളായ മേരബ് മെഹോലാത്യൻ
ബർസില്ലായിയുടെ മകനായ അദ്രീയേലിനു
പ്രസവിച്ച അഞ്ച് പുത്രന്മാരെയും രാജാവ്
പിടിച്ച് ഗിബെയോന്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു.
9 അവർ അവരെ മലയിൽ യഹോവയുടെ

മുമ്പാകെ തൂക്കിക്കളഞ്ഞു; അങ്ങനെ
അവർ ഏഴുപേരും ഒരുമിച്ചു മരിച്ചു;
കൊയ്ത്തുകാലത്തിന്റെ ആദ്യദിവസങ്ങളായ
യവക്കൊയ്ത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലായിരുന്നു
അവരെ കൊന്നത്. 10 അയ്യാവിന്റെ മകളായ
രിസ്പ ചാക്കുശീല എടുത്ത് പാറമേൽ
വിരിച്ച് കൊയ്ത്തുകാലത്തിന്റെ ആരംഭം
മുതൽ ആകാശത്തുനിന്ന് അവരുടെ മേൽ
മഴപെയ്തതുവരെ പകൽ ആകാശത്തിലെ
പക്ഷികളോ രാത്രി കാട്ടുമൃഗങ്ങളോ അവരെ
തൊടുവാൻ സമ്മതിക്കാതിരുന്നു. 11 ശൗലിന്റെ
വെപ്പാട്ടിയായി അയ്യാവിന്റെ മകളായ രിസ്പ
ചെയ്തത് ദാവീദ് കേട്ടിട്ട് 12 ദാവീദ് ചെന്ന്
ഫെലിസ്ത്യർ ഗിൽബോവയിൽവച്ച് ശൗലിനെ
കൊന്നനാളിൽ ബേത്ത്-ശാൻനഗരവീഥിയിൽ
ഫെലിസ്ത്യർ തൂക്കിക്കളയുകയും ഗിലെയാദിലെ
യാബേശ് പൌരന്മാർ അവിടെനിന്ന് മോഷ്ടിച്ചു
കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തിരുന്ന ശൗലിന്റെയും
അവന്റെ മകൻ യോനാഥാന്റെയും അസ്ഥികൾ
അവരുടെ അടുക്കൽനിന്ന് എടുത്തു. 13 അങ്ങനെ
അവൻ ശൗലിന്റെയും അവന്റെ മകൻ
യോനാഥാന്റെയും അസ്ഥികൾ അവിടെനിന്നു
വരുത്തി; തൂക്കിക്കൊന്നവരുടെ അസ്ഥികളും
അവർ പെറുക്കിയെടുത്തു. 14 ശൗലിന്റെയും
അവന്റെ മകൻ യോനാഥാന്റെയും അസ്ഥികൾ
അവർ ബെന്യാമീൻദേശത്ത് സേലയിൽ
അവന്റെ അപ്പനായ കീശിന്റെ കല്ലറയിൽ
അടക്കംചെയ്തു; രാജാവ് കല്പിച്ചതെല്ലാം
അവർ ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം ദൈവം

ദേശത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയെ
ആദരിച്ചു. 15 ഫെലിസ്ത്യർക്ക് യിസ്രായേലിനോട്
വീണ്ടും യുദ്ധം ഉണ്ടായപ്പോൾ ദാവീദ് തന്റെ
ഭൃത്യന്മാരുമായി ചെന്ന് ഫെലിസ്ത്യരോടു പോരാടി;
ദാവീദ് തളർന്നുപോയി. 16 അപ്പോൾ മുന്നൂറു
ശേക്കെൽ തൂക്കമുള്ള താമ്രശൂലം ധരിച്ചവനും
പുതിയ വാൾഅരയ്ക്കു കെട്ടിയവനുമായി
രാഫാമക്കളിൽ യിശ്ബി-ബെനോബ്
എന്നൊരുവൻ ദാവീദിനെ കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചു.
17 എന്നാൽ സെരൂയയുടെ മകനായ അബീശായി
അവന്റെ സഹായത്തിനായി വന്ന് ഫെലിസ്ത്യനെ
വെട്ടിക്കൊന്നു; അപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ ഭൃത്യന്മാർ
അവനോട്: “നീ യിസ്രായേലിന്റെ ദീപം
കെടുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന് ഇനി ഞങ്ങളോടുകൂടി
യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെടരുത്” എന്ന് സത്യംചെയ്തു
പറഞ്ഞു.

18 അതിന്റെശേഷം ഗോബിൽവച്ച്
വീണ്ടും ഫെലിസ്ത്യരോടു യുദ്ധംഉണ്ടായി;
അപ്പോൾ ഹൂശാത്യനായ സിബ്ബെഖായി
മല്ലന്മാരുടെ മക്കളിൽ ഒരുത്തനായ സഫിനെ
വെട്ടിക്കൊന്നു. 19 ഗോബിൽവച്ച് പിന്നെയും
ഫെലിസ്ത്യരോടു യുദ്ധം ഉണ്ടായി; അവിടെവച്ച്
ബേത്ത്ലേഹെമ്യനായ യാരെ-ഓരെഗീമിന്റെ
മകൻ എൽഹാനാൻ ഗിത്യനായ ഗൊല്യാത്തിന്റെ
സഹോദരനെ വെട്ടിക്കൊന്നു; അവന്റെ
കുന്തത്തണ്ട് നെയ്ത്തുകാരുടെ പടപ്പുതടിപോലെ
ആയിരുന്നു. 20 പിന്നെയും ഗത്തിൽവച്ച്
യുദ്ധം ഉണ്ടായി; അവിടെ ഒരു അതികായൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ ഓരോ കൈക്ക്

ആറാറുവിരലും ഓരോ കാലിന് ആറാറുവിരലും
ആകെ ഇരുപത്തിനാല് വിരൽ ഉണ്ടായിരുന്നു;
ഇവനും രാഫയ്ക്കു ജനിച്ചവനായിരുന്നു.
21 അവൻ യിസ്രായേലിനെ അധിക്ഷേപിച്ചപ്പോൾ
ദാവീദിന്റെ സഹോദരനായ ശിമെയയുടെ
മകൻ യോനാഥാൻ അവനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു.
22 ഈ നാല് പേരും ഗത്തിൽ രാഫയ്ക്കു
ജനിച്ചവരായിരുന്നു. അവർ ദാവീദിന്റെയും
അവന്റെ ഭൃത്യന്മാരുടെയും കയ്യാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു.

22. അദ്ധ്യായം.

1 യഹോവ ദാവീദിനെ സകലശത്രുക്കളുടെ
കയ്യിൽനിന്നും ശൗലിന്റെ കയ്യിൽനിന്നും വിടുവിച്ച
ദിവസം അവൻ യഹോവയ്ക്ക് ചൊല്ലിയ
കീർത്തനം :
2 “യഹോവ എന്റെ പാറയും എന്റെ കോട്ടയും
എന്റെ രക്ഷകനും ആകുന്നു.
3 എന്റെ ബലമായ ദൈവം;
അങ്ങയിൽ ഞാൻ ആശ്രയിക്കും;
എന്റെ പരിചയും എന്റെ രക്ഷയായ കൊമ്പും
എന്റെ അഭയസ്ഥാനവും എന്റെ കോട്ടയും തന്നെ.
എന്റെ രക്ഷിതാവേ, അങ്ങ് എന്നെ
അക്രമത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നു.
4 സ്തുതിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യനായ യഹോവയെ
ഞാൻ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും; എന്റെ
ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് അവിടുന്ന് എന്നെ
രക്ഷിക്കും.
5 മരണത്തിന്റെ തിരമാല എന്നെ വളഞ്ഞു;
ദുഷ്ടതയുടെ കുത്തൊഴുക്കുകൾ എന്നെ
ഭയപ്പെടുത്തി;

6 പാതാളപാശങ്ങൾ എന്നെ ചുറ്റി;
മരണത്തിന്റെ കെണികൾ എന്റെമേൽ വീണു.
7 എന്റെ കഷ്ടതയിൽ ഞാൻ യഹോവയെ വിളിച്ചു,
എന്റെ ദൈവത്തോടുതന്നെ നിലവിളിച്ചു,
അവിടുന്ന് അവിടുത്തെ ആലയത്തിൽനിന്ന് എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടു;
എന്റെ നിലവിളി അവിടുത്തെ ചെവികളിൽ എത്തി.
8 അവിടുന്ന് കോപിക്കയാൽ ഭൂമി ഞെട്ടി വിറച്ചു,
ആകാശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ ഇളകി,
അവ കുലുങ്ങിപ്പോയി.
9 അവിടുത്തെ മൂക്കിൽനിന്നു പുക പൊങ്ങി,
അവിടുത്തെ വായിൽനിന്നു ദഹിപ്പിക്കുന്ന തീ പുറപ്പെട്ടു,
തീക്കനൽ അവനിൽനിന്നു ജ്വലിച്ചു.
10 അവിടുന്ന് ആകാശം ചായിച്ചിറങ്ങി;
കൂരിരുൾ അവിടുത്തെ കാല്ക്കീഴുണ്ടായിരുന്നു*.
11 അവിടുന്ന് ഒരു കെരൂബിന്മേലേറി പറന്നു,
കാറ്റിൻ ചിറകിന്മേൽ അവിടുന്ന് പ്രത്യക്ഷനായി.
12 അവിടുന്ന് അന്ധകാരത്തെ ചുറ്റും മറയാക്കി;
ആകാശത്തിലെ ഇരുണ്ട വെള്ളങ്ങളും കനത്ത മേഘങ്ങളും കൂടെ.
13 അവിടുത്തെ മുമ്പിലുള്ള പ്രകാശത്താൽ തീക്കനൽ ജ്വലിച്ചു.
14 യഹോവ ആകാശത്തിൽ ഇടിമുഴക്കി,
അത്യുന്നതൻ അവിടുത്തെ ശബ്ദം കേൾപ്പിച്ചു.
15 അവിടുന്ന് അമ്പ് എയ്ത് അവരെ ചിതറിച്ചു,
മിന്നൽ അയച്ച് അവരെ തോല്പിച്ചു.

---

* **22. അദ്ധ്യായം.. 10** കൂരിരുൾ അവന്റെ കാല്ക്കീഴുണ്ടായിരുന്നു കൂരിരുട്ടിനുമേൽ അവിടുന്ന് പാദമുറപ്പിച്ചു

16 യഹോവയുടെ ശാസനയാൽ,
തിരുമൂക്കിലെ ശ്വാസത്തിന്റെ ഊത്തിനാൽ
കടലിന്റെ ചാലുകൾ കാണപ്പെട്ടു
ഭൂതലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടു.
17 അവിടുന്ന് ഉയരത്തിൽനിന്നു കൈനീട്ടി എന്നെ പിടിച്ചു,
പെരുവെള്ളത്തിൽനിന്ന് എന്നെ വലിച്ചെടുത്തു.
18 അവിടുന്ന് എന്റെ ബലമുള്ള ശത്രുവിൽനിന്നും
എന്നെ പകച്ചവരിൽനിന്നും എന്നെ വിടുവിച്ചു;
അവർ എന്നിലും ബലമേറിയവർ ആയിരുന്നു.
19 എന്റെ അനർത്ഥദിവസത്തിൽ അവർ എന്നെ ആക്രമിച്ചു;
എന്നാൽ യഹോവ എനിക്ക് തുണയായിരുന്നു.
20 അവിടുന്ന് എന്നെ വിശാലതയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു,
എന്നിൽ പ്രസാദിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് എന്നെ വിടുവിച്ചു.
21 യഹോവ എന്റെ നീതിക്കു തക്കവണ്ണം എനിക്കു പ്രതിഫലം നല്കി,
എന്റെ കൈകളുടെ വെടിപ്പിനൊത്തവണ്ണം എനിക്കു പകരം തന്നു.
22 ഞാൻ യഹോവയുടെ വഴികളെ പ്രമാണിച്ചു,
എന്റെ ദൈവത്തോട് ദ്രോഹം ചെയ്തതുമില്ല.
23 അവിടുത്തെ വിധികൾ ഒക്കെയും എന്റെ മുമ്പിലുണ്ട്;
അവിടുത്തെ ചട്ടങ്ങളിൽനിന്ന് ഞാൻ വിട്ടുനടന്നിട്ടുമില്ല.
24 ഞാൻ അങ്ങയുടെ മുമ്പാകെ നിഷ്കളങ്കനായിരുന്നു,

അകൃത്യം ചെയ്യാതെ ഞാൻ എന്നെ തന്നെ കാത്തു.
25 യഹോവ എന്റെ നീതിക്കു തക്കവണ്ണവും
അങ്ങയുടെ കാഴ്ചയിൽ എന്റെ നിർമലതയ്ക്കൊത്തവണ്ണവും എനിക്കു പകരം നല്കി.
26 ദയാലുവോട് അങ്ങ് ദയാലുവാകുന്നു; നിഷ്കളങ്കനോട് അങ്ങ് നിഷ്കളങ്കൻ.
27 നിർമ്മലനോട് അങ്ങ് നിർമ്മലനാകുന്നു;
വക്രനോട് അങ്ങ് വക്രത കാണിക്കുന്നു.
28 താഴ്മയുള്ള ജനത്തെ അങ്ങ് രക്ഷിക്കും;
നിഗളിച്ചു നടക്കുന്നവരെ താഴ്ത്തേണ്ടതിന് അങ്ങ് അവരുടെമേൽ ദൃഷ്ടിവയ്ക്കുന്നു.
29 യഹോവേ, അങ്ങ് എന്റെ ദീപം ആകുന്നു;
യഹോവ എന്റെ അന്ധകാരത്തെ പ്രകാശമാക്കും.
30 അങ്ങയുടെ ശക്തിയാൽ ഞാൻ പടക്കൂട്ടത്തിന്റെ നേരെ പാഞ്ഞുചെല്ലും;
എന്റെ ദൈവത്താൽ ഞാൻ മതിൽ ചാടിക്കടക്കും.
31 ദൈവത്തിന്റെ വഴി പൂർണ്ണതയുള്ളത്,
യഹോവയുടെ വചനം ഊതിക്കഴിച്ചത്;
അവിടുത്തെ ശരണമാക്കുന്ന ഏവർക്കും അവിടുന്ന് പരിച ആകുന്നു.
32 യഹോവയല്ലാതെ ദൈവം ആരുള്ളു?
നമ്മുടെ ദൈവം ഒഴികെ പാറ ആരുള്ളു?
33 ദൈവം എന്റെ ബലവും ശക്തിയും ആകുന്നു,
അവിടുന്ന് എന്റെ വഴി കുറ്റമറ്റതാക്കുന്നു.
34 അവിടുന്ന് എന്റെ കാലുകളെ മാൻപേടക്കാലുകൾക്ക് തുല്യമാക്കി
ഉയരങ്ങളിൽ എന്നെ നില്ക്കുമാറാക്കുന്നു.

35 അവിടുന്ന് എന്റെ കൈകൾക്ക് യുദ്ധ പരിശീലനം നൽകുന്നു;
അതുകൊണ്ട് എന്റെ കൈകൾക്ക് താമ്രംകൊണ്ടുള്ള വില്ല് കുലയ്ക്കാം.
36 അങ്ങയുടെ രക്ഷ എന്ന പരിചയും അങ്ങ് എനിക്ക് തന്നിരിക്കുന്നു;
അങ്ങയുടെ സൗമ്യത എന്നെ വലിയവനാക്കിയിരിക്കുന്നു.
37 ഞാൻ കാലടിവയ്ക്കേണ്ടതിന് അങ്ങ് വിശാലത വരുത്തി;
എന്റെ പാദങ്ങൾ വഴുതിപ്പോയതുമില്ല.
38 ഞാൻ എന്റെ ശത്രുക്കളെ പിന്തുടർന്ന് നശിപ്പിച്ചു
അവർ നശിക്കുവോളം ഞാൻ പിന്തിരിഞ്ഞില്ല.
39 അവർ എഴുന്നേല്ക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ അവരെ നശിപ്പിക്കുകയും മുറിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു,
അവർ എന്റെ കാല്ക്കീഴിൽ വീണിരിക്കുന്നു.
40 യുദ്ധത്തിനായി നീ എന്റെ അരയ്ക്ക് ശക്തി കെട്ടിയിരിക്കുന്നു;
എനിക്കെതിരെ എഴുന്നേറ്റവരെ അങ്ങ് എനിക്ക് കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു.
41 എന്നെ വെറുക്കുന്നവരെ ഞാൻ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്
അങ്ങ് എന്റെ ശത്രുക്കളുടെ കഴുത്തും എനിക്ക് തന്നിരിക്കുന്നു.
42 അവർ ചുറ്റും നോക്കിയെങ്കിലും രക്ഷിക്കുവാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല;
യഹോവയിങ്കലേക്കു നോക്കി, അവിടുന്ന് അവർക്ക് ഉത്തരം അരുളിയതുമില്ല.
43 ഞാൻ അവരെ നിലത്തിലെ പൊടിപോലെ പൊടിച്ചു,

വീഥികളിലെ ചെളിയെപോലെ ഞാൻ അവരെ ചവിട്ടി ചിതറിച്ചു.
44 എന്റെ ജനത്തിന്റെ കലഹങ്ങളിൽനിന്നും അങ്ങ് എന്നെ വിടുവിച്ചു,
ജനതകൾക്ക് എന്നെ തലവനാക്കിയിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ അറിയാത്ത ജനം എന്നെ സേവിക്കും.
45 അന്യജാതിക്കാർ എനിക്ക് കീഴ്പ്പെടും;
കേട്ട ഉടൻതന്നെ അവർ എന്നെ അനുസരിക്കും.
46 അന്യജാതിക്കാർ ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു;
തങ്ങളുടെ ദുർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്ന് അവർ വിറച്ചുംകൊണ്ട് വരുന്നു.
47 യഹോവ ജീവിക്കുന്നു; എന്റെ പാറ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ.
എൻ രക്ഷയുടെ പാറയായ ദൈവം ഉന്നതൻ തന്നെ.
48 എനിക്കുവേണ്ടി പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നവനും
ജനതകളെ എനിക്ക് കീഴാക്കുന്നവനും ദൈവം തന്നെ.
49 അവിടുന്ന് എന്റെ ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് എന്നെ വിടുവിക്കുന്നു;
എനിക്കെതിരെ എഴുന്നേല്ക്കുന്നവർക്കു മീതെ അങ്ങ് എന്നെ ഉയർത്തുന്നു;
അക്രമിയിൽനിന്ന് അങ്ങ് എന്നെ വിടുവിക്കുന്നു.
50 അതുകൊണ്ട്, യഹോവേ, ഞാൻ ജാതികളുടെ മദ്ധ്യേ അങ്ങയ്ക്ക് സ്തോത്രം ചെയ്യും,
അങ്ങയുടെ നാമത്തെ ഞാൻ കീർത്തിക്കും.
51 അവിടുന്ന് തന്റെ രാജാവിന് രക്ഷാഗോപുരം ആകുന്നു;
അവിടുത്തെ അഭിഷിക്തനു ദയ കാണിക്കുന്നു;
ദാവീദിനും അവന്റെ സന്തതിക്കും എന്നെന്നേക്കും തന്നെ.”

23. അദ്ധ്യായം.

1 ദാവീദിന്റെ അന്ത്യവാക്യങ്ങളാണിത്:
“യിശ്ശായിപുത്രൻ ദാവീദ് ചൊല്ലുന്നു;
ഔന്നത്യം പ്രാപിച്ച പുരുഷൻ ചൊല്ലുന്നു;
യാക്കോബിൻ ദൈവത്താൽ അഭിഷിക്തൻ,
യിസ്രായേലിൻ മധുരഗായകൻ തന്നെ.
2 യഹോവയുടെ ആത്മാവ് എന്നിലൂടെ സംസാരിക്കുന്നു;
അവിടുത്തെ വചനം എന്റെ നാവിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നു.
3 യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവം കല്പിച്ചു;
യിസ്രായേലിൻ പാറ എന്നോട് അരുളിച്ചെയ്തു:
‘മനുഷ്യരെ നീതിമാനായി ഭരിക്കുന്നവൻ,
4 ദൈവഭയത്തോടെ വാഴുന്നവൻ,
മേഘമില്ലാത്ത പ്രഭാതകാലത്ത്
സുര്യോദയത്തിങ്കലെ പ്രകാശത്തിനു തുല്യൻ;
മഴയ്ക്കു ശേഷം സൂര്യകാന്തിയാൽ
ഭൂമിയിൽ മുളയ്ക്കുന്ന ഇളമ്പുല്ലിനു തുല്യൻ.’
5 ദൈവസന്നിധിയിൽ എന്റെ ഗൃഹം അതുപോലെയല്ലയോ?
അവിടുന്ന് എന്നോട് ഒരു ശാശ്വതനിയമം ചെയ്തുവല്ലോ:
അത് എല്ലാറ്റിലും സ്ഥാപിതവും സ്ഥിരവുമായിരിക്കുന്നു.
അവിടുന്ന് എനിക്കു സകലരക്ഷയും വാഞ്ഛയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ലയോ?
6 എന്നാൽ സകലനീചന്മാരും വലിച്ചെറിയപ്പെടുന്ന മുള്ളുപോലെ ആകുന്നു
അവയെ കൈകൊണ്ട് എടുക്കാവതല്ലല്ലോ.

7 അവയെ തൊടുവാൻ തുനിയുന്നവൻ ഇരിമ്പും
കുന്തപ്പിടിയും പിടിച്ചിരിക്കണം;

അവയെ അവ കിടക്കുന്നേടത്തു തന്നെ തീ വെച്ചു
ചുട്ടുകളയണം.”

8 ദാവീദിന് ഉണ്ടായിരുന്ന വീരന്മാരുടെ
പേരുകളാണിത്: തഹ്കെമോന്യൻ യോശേബ്-
ബശ്ശേബെത്ത്; അവൻ നായകന്മാരിൽ
തലവൻ; എണ്ണൂറുപേരെ ഒരേ സമയത്ത്
ആക്രമിച്ചു കൊന്ന എസ്ന്യൻ അദീനോ
ഇവൻ തന്നെ. 9 അവന്റെ ശേഷം ഒരു
അഹോഹ്യന്റെ മകനായ ദോദായിയുടെ മകൻ
എലെയാസാർ; അവൻ ഫെലിസ്ത്യർ യുദ്ധത്തിന്
കൂടിയിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്ന് യിസ്രായേല്യർ
പൊയ്ക്കളഞ്ഞപ്പോൾ ദാവീദിനോടുകൂടി നിന്നു
ഫെലിസ്ത്യരെ വെല്ലുവിളിച്ച മൂന്നു വീരന്മാരിൽ
ഒരുത്തൻ ആയിരുന്നു. 10 അവൻ എഴുന്നേറ്റ്
കൈതളർന്ന് വാളോട് പറ്റിപ്പോകുംവരെ
ഫെലിസ്ത്യരെ വെട്ടി; അന്ന് യഹോവ
വലിയ ഒരു ജയം നല്കി; കൊള്ളയിടുവാൻ
മാത്രമേ പടജ്ജനം അവന്റെ അടുക്കൽ
മടങ്ങിവന്നുള്ളു. 11 അവന്റശേഷം ഹാരാര്യനായ
ആഗേയുടെ മകനായ ശമ്മാ; ഒരിക്കൽ
ചെറുപയർ ഉള്ള ഒരു വയലിൽ ഫെലിസ്ത്യർ
ഒരു സംഘമായി ഒരുമിച്ചുകൂടിയപ്പോൾ ജനം
ഫെലിസ്ത്യരുടെ മുമ്പിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോയി.
12 അവൻ വയലിന്റെ നടുവിൽനിന്നു അതിനെ
കാത്തു ഫെലിസ്ത്യരെ വെട്ടി. അങ്ങനെ
യഹോവ വലിയ ഒരു ജയം നല്കി. 13 മുപ്പത്
നായകന്മാരിൽ മൂന്നുപേർ കൊയ്ത്തുകാലത്ത്

അദുല്ലാംഗുഹയിൽ ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു; ഫെലിസ്ത്യരുടെ സൈന്യം രെഫായീംതാഴ്വരയിൽ പാളയമിറങ്ങിയിരുന്നു.
14 അന്ന് ദാവീദ് കോട്ടയിൽ ആയിരുന്നു; ഫെലിസ്ത്യർക്ക് ബേത്ത്ലേഹെമിൽ അക്കാലത്ത് ഒരു കാവൽപട്ടാളം ഉണ്ടായിരുന്നു.
15 "ബേത്ത്ലേഹെംപട്ടണവാതില്ക്കലെ കിണറ്റിൽനിന്നു വെള്ളം എനിക്ക് കുടിക്കുവാൻ ആര് കൊണ്ടുവന്നു തരും" എന്ന് ദാവീദ് വാഞ്ഛയോടെ പറഞ്ഞു.
16 അപ്പോൾ ആ മൂന്നു വീരന്മാരും ഫെലിസ്ത്യരുടെ പാളയത്തിൽകൂടി കടന്നുചെന്ന് ബേത്ത്ലേഹെംപട്ടണവാതില്ക്കലെ കിണറ്റിൽനിന്നു വെള്ളം കോരി ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; എന്നാൽ അവൻ അത് കുടിക്കുവാൻ മനസ്സില്ലാതെ യഹോവയ്ക്കു നിവേദിച്ച് ഒഴിച്ചു:
17 "യഹോവേ, അവരുടെ പ്രാണനെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ പുരുഷന്മാരുടെ രക്തം ഞാൻ കുടിക്കുകയോ? ഇത് ചെയ്യുവാൻ എനിക്ക് ഇടയാകരുതേ" എന്നു പറഞ്ഞു; അത് കുടിക്കുവാൻ അവന് മനസ്സില്ലായിരുന്നു. ഇതാകുന്നു ഈ മൂന്നു വീരന്മാർ ചെയ്തത്.
18 യോവാബിന്റെ സഹോദരനും സെരൂയയുടെ മകനുമായ അബീശായി മൂന്നുപേരിൽ പ്രധാനി ആയിരുന്നു. അവൻ തന്റെ കുന്തം മുന്നൂറുപേരുടെ നേരെ ഓങ്ങി, അവരെ കൊന്നു; അതുകൊണ്ട് അവൻ മൂന്നുപേരിൽവച്ച് കീർത്തി പ്രാപിച്ചു.
19 ആ മൂന്നുപേരിൽ അബീശായി അല്ലേ മാനം ഏറിയവൻ? അതുകൊണ്ട് അവൻ അവർക്ക് തലവനായിത്തീർന്നു. എങ്കിലും അവൻ ആദ്യത്തെ മൂന്നുപേരോളം വരുകയില്ല.
20 കബ്സേലിൽ ഒരു പരാക്രമശാലിയുടെ

മകനായ യെഹോയാദയുടെ മകൻ ബെനായാവും
വീര്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു; അവൻ മോവാബിലെ
സിംഹതുല്യരും അരിയേലിന്റെ പുത്രന്മാരുമായ
രണ്ട് വീരന്മാരെ കൊന്നതുകൂടാതെ
മഞ്ഞുകാലത്ത് ഒരു ഗുഹയിൽ ചെന്ന്
ഒരു സിംഹത്തെയും കൊന്നു. 21 അവൻ
കോമളനായ ഒരു മിസ്രയീമ്യനെയും സംഹരിച്ചു;
മിസ്രയീമ്യന്റെ കയ്യിൽ ഒരു കുന്തം ഉണ്ടായിരുന്നു;
എന്നാൽ അവൻ ഒരു വടിയുംകൊണ്ട് അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു മിസ്രയീമ്യന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും
കുന്തം പിടിച്ചുപറിച്ചു കുന്തംകൊണ്ട് അവനെ
കൊന്നു. 22 ഇത് യെഹോയാദയുടെ മകനായ
ബെനായാവ് ചെയ്തു, മൂന്നു വീരന്മാരിൽ
കീർത്തി പ്രാപിച്ചു. 23 അവൻ മുപ്പതുപേരിൽ
മാനമേറിയവനായിരുന്നു എങ്കിലും ആദ്യത്തെ
മൂന്നുപേരോളം വരുകയില്ല. ദാവീദ് അവനെ
തന്റെ അംഗരക്ഷകരുടെ നായകനാക്കി.
24 യോവാബിന്റെ സഹോദരനായ അസാഹേൽ
മുപ്പതുപേരിൽ ഒരുത്തൻ ആയിരുന്നു;
അവർ ആരെന്നാൽ: ബേത്ത്ലേഹെമ്യനായ
ദോദോവിന്റെ മകൻ എൽഹാനാൻ,
ഹരോദ്യൻ ശമ്മാ, ഹരോദ്യൻ എലീക്കാ,
25 പൽത്യൻ ഹേലെസ്, തെക്കോവ്യനായ
ഇക്കേശിന്റെ മകൻ ഈരാ, 26 അനഥോത്യൻ
അബീയേസെർ, ഹൂശാത്യൻ മെബുന്നായി,
അഹോഹ്യൻ സൽമോൻ, 27 നെത്തോഫാത്യൻ
മഹരായി, 28 നെത്തോഫാത്യനായ ബാനയുടെ
മകൻ ഹേലെബ്, 29 ബെന്യാമീന്യരുടെ
ഗിബെയയിൽനിന്നുള്ള രീബായിയുടെ മകൻ

ഇത്ഥായി, 30 പിരാതോന്യൻ ബെനായ്യാവ്,
31 നഹലേഗാശ് അരുവികളിൽനിന്ന് ഹിദ്ദായി,
അർബാത്യൻ അബീ-അല്ബോൻ, ബർഹൂമ്യൻ
അസ്മാവെത്ത്, 32 ശാൽബോന്യൻ എല്യാഹ്ബാ,
യാശേന്റെ പുത്രന്മാർ: 33 യോനാഥാൻ,
ഹരാര്യൻ ശമ്മ, അരാര്യനായ ശാരാരിന്റെ
മകൻ അഹീരാം, 34 മാഖാത്യന്റെ മകനായ
അഹശ്ബായിയുടെ മകൻ എലീഫേലെത്,
ഗിലോന്യനായ അഹീഥോഫെലിന്റെ മകൻ
എലീയാം, 35 കർമ്മേല്യൻ ഹെസ്രോ, അർബ്യൻ
പാറായി, 36 സോബക്കാരനായ നാഥാന്റെ മകൻ
യിഗാൽ, 37 ഗാദ്യൻ ബാനി, സെരൂയയുടെ
മകനായ യോവാബിന്റെ ആയുധവാഹകന്മാരായ
അമ്മോന്യൻ സേലെക്ക്, ബെരോത്യൻ നഹരായി.
38 യിത്രിയൻ ഈരാ, യിത്രിയൻ ഗാരേബ്,
39 ഹിത്യൻ ഊരീയാവ് ഇങ്ങനെ ആകെ
മുപ്പത്തേഴുപേർ.

24. അദ്ധ്യായം.

1 യഹോവയുടെ കോപം വീണ്ടും
യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ ജ്വലിച്ചു: "നീ ചെന്ന്
യിസ്രായേലിനെയും യെഹൂദയെയും എണ്ണുക"
എന്നിങ്ങനെ അവർക്ക് വിരോധമായി ദാവീദിന്
തോന്നിച്ചു. 2 അങ്ങനെ രാജാവ് തന്റെ
കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന സേനാധിപതിയായ
യോവാബിനോട്: "ദാൻമുതൽ ബേർ-
ശേബവരെ യിസ്രായേൽഗോത്രങ്ങളിൽ
എല്ലായിടവും നിങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ച് ജനത്തെ
എണ്ണി യുദ്ധപ്രാപ്തരായവരുടെ സംഖ്യ എന്നെ
അറിയിക്കുവിൻ" എന്നു കല്പിച്ചു. 3 അതിനു

യോവാബ് രാജാവിനോട്: “നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ജനത്തെ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതിന്റെ നൂറിരട്ടി വർദ്ധിപ്പിക്കട്ടെ; എന്റെ യജമാനനായ രാജാവിന്റെ കണ്ണുകൾ അത് കാണട്ടെ. എങ്കിലും എന്റെ യജമാനനായ രാജാവ് ഈ കാര്യത്തിന് താത്പര്യപ്പെടുന്നത് എന്തിന്?”
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 എങ്കിലും യോവാബിനും
പടനായകന്മാർക്കും രാജാവിന്റെ കല്പന അനുസരിക്കേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ യോവാബും പടനായകന്മാരും യിസ്രായേൽജനത്തെ എണ്ണുവാൻ രാജസന്നിധിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു.
5 അവർ യോർദ്ദാൻ കടന്ന് ഗാദ് താഴ്വരയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഉള്ള പട്ടണത്തിന് വലത്തുവശത്ത് അരോവേരിലും യസേരിനു നേരെയും കൂടാരം
അടിച്ചു. 6 പിന്നെ അവർ ഗിലെയാദിലും തഹ്തീം–ഹൊദ്ശിദേശത്തും ചെന്നു; പിന്നെ അവർ ദാൻ–
യാനിലും ചുറ്റി സീദോനിലും ചെന്നു; 7 പിന്നെ
അവർ സോർകോട്ടയ്ക്കും ഹിവ്യരുടെയും കനാന്യരുടെയും എല്ലാപട്ടണങ്ങളിലും ചെന്നിട്ട് യെഹൂദയുടെ തെക്കുഭാഗത്ത് ബേർ–
ശേബയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. 8 ഇങ്ങനെ
അവർ ദേശത്തെല്ലായിടവും സഞ്ചരിച്ചു, ഒമ്പതുമാസവും ഇരുപതു ദിവസവും കഴിഞ്ഞ്
യെരൂശലേമിൽ എത്തി. 9 യോവാബ് ജനത്തെ
എണ്ണിയതിന്റെ ആകെത്തുക രാജാവിനു കൊടുത്തു: യിസ്രായേലിൽ ആയുധപാണികളായ യോദ്ധാക്കൾ എട്ടുലക്ഷവും യെഹൂദ്യർ അഞ്ചുലക്ഷവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

10 എന്നാൽ ദാവീദ് ജനത്തെ എണ്ണിയശേഷം

തന്റെ മനഃസാക്ഷി അവനെ അലട്ടിയപ്പോൾ
അവൻ യഹോവയോട്: “ഞാൻ ഈ ചെയ്തത്
മഹാപാപം; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ, യഹോവേ,
അടിയന്റെ കുറ്റം ക്ഷമിക്കണമേ എന്ന്
ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; ഞാൻ വലിയ
ഭോഷത്തം ചെയ്തുപോയി” എന്നു പറഞ്ഞു.
11 ദാവീദ് രാവിലെ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ദാവീദിന്റെ
ദർശകനായ ഗാദ്പ്രവാചകന് യഹോവയുടെ
അരുളപ്പാടുണ്ടായത് എന്തെന്നാൽ: 12 “നീ
ചെന്ന് ദാവീദിനോട്: ‘ഞാൻ മൂന്നു കാര്യം
നിന്റെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കുന്നു; അതിൽ ഒന്ന്
തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊള്ളുക; അത് ഞാൻ
നിന്നോട് ചെയ്യും എന്നിങ്ങനെ യഹോവ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു’ എന്നു പറയുക.” 13 ഗാദ്
ദാവീദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അവനോട്
അറിയിച്ചു: “നിന്റെ ദേശത്ത് ഏഴു വർഷത്തെ
ക്ഷാമം ഉണ്ടാകണമോ? അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നു മാസം
ശത്രുക്കൾ നിന്നെ പിന്തുടരുമ്പോൾ നീ നിന്റെ
ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോകണമോ?
അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ ദേശത്ത് മൂന്നു ദിവസത്തെ
മഹാമാരി ഉണ്ടാകണമോ? എന്തുവേണം?
എന്നെ അയച്ചവനോട് ഞാൻ മറുപടി
പറയേണ്ടതിന് നീ ആലോചിച്ചുനോക്കുക”
എന്നു പറഞ്ഞു. 14 ദാവീദ് ഗാദിനോട്: “ഞാൻ
വലിയ വിഷമത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നു; നാം
യഹോവയുടെ കയ്യിൽ തന്നെ വീഴുക; അവന്റെ
കരുണ വലിയതല്ലോ; മനുഷ്യന്റെ കയ്യിൽ
ഞാൻ വീഴരുതേ” എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അങ്ങനെ
യഹോവ യിസ്രായേലിന്മേൽ രാവിലെ തുടങ്ങി

നിശ്ചയിച്ച സമയംവരെ മഹാമാരി അയച്ചു;
ദാൻ മുതൽ ബേർ-ശേബവരെ ജനത്തിൽ
എഴുപതിനായിരം പേർ മരിച്ചുപോയി. 16 എന്നാൽ
ദൈവദൂതൻ യെരൂശലേമിനെ നശിപ്പിക്കാൻ
അതിന്മേൽ തന്റെ കൈ നീട്ടിയപ്പോൾ
യഹോവ അനർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് അനുതപിച്ച്
ജനത്തിൽ നാശം ചെയ്യുന്ന ദൂതനോട്: "മതി,
നിന്റെ കൈ പിൻവലിക്കുക" എന്നു കല്പിച്ചു.
അപ്പോൾ യഹോവയുടെ ദൂതൻ, യെബൂസ്യൻ
അരവ്നയുടെ മെതിക്കളത്തിനരികിൽ
ആയിരുന്നു. 17 ജനത്തെ ബാധിക്കുന്ന
ദൂതനെ ദാവീദ് കണ്ടിട്ട് യഹോവയോട്:
"ഞാനല്ലയോ പാപം ചെയ്തത്; ഞാനല്ലയോ
ദുഷ്ടത ചെയ്തത്; ഈ ആടുകൾ എന്തു
ചെയ്തു? നിന്റെ കൈ എനിക്കും എന്റെ
പിതൃഭവനത്തിനും വിരോധമായിരിക്കട്ടെ
എന്ന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു" എന്നു
പറഞ്ഞു. 18 അന്നുതന്നെ ഗാദ് ദാവീദിന്റെ
അടുക്കൽ വന്ന് അവനോട്: "നീ ചെന്ന്
യെബൂസ്യനായ അരവ്നയുടെ മെതക്കളത്തിൽ
യഹോവയ്ക്ക് ഒരു യാഗപീഠം ഉണ്ടാക്കുക"
എന്നു പറഞ്ഞു. 19 യഹോവയുടെ കല്പനപ്രകാരം
ഗാദ് പറഞ്ഞതുപോലെ ദാവീദ് അവിടേക്കു
പോയി. 20 അരവ്നാ നോക്കി; രാജാവും
അവന്റെ ഭൃത്യന്മാരും തന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ അരവ്നാ പുറപ്പെട്ടുചെന്ന്
രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം വീണു
നമസ്കരിച്ചു. 21 "എന്റെ യജമാനനായ രാജാവ്
അടിയന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നത് എന്ത്?" എന്ന്
അരവ്നാ ചോദിച്ചതിന് ദാവീദ്: "ബാധ ജനത്തെ

വിട്ടുമാറുവാൻ തക്കവണ്ണം യഹോവയ്ക്ക് ഒരു
യാഗപീഠം പണിയേണ്ടതിന് ഈ മെതക്കളം
നിന്നോട് വിലയ്ക്കു വാങ്ങുവാൻ തന്നെ”
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അരവ്നാ ദാവീദിനോട്:
“എന്റെ യജമാനനായ രാജാവിനു നല്ലതെന്ന്
തോന്നുന്നത് എടുത്തു യാഗം കഴിച്ചാലും;
ഹോമയാഗത്തിനു കാളകളും വിറകിനു
മെതിവണ്ടികളും കാളകളുടെ നുകങ്ങളും ഇതാ.
23 രാജാവേ, ഇവയെല്ലാം അരവ്നാ രാജാവിനു
തരുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. “നിന്റെ ദൈവമായ
യഹോവ നിന്നിൽ പ്രസാദിക്കുമാറാകട്ടെ” എന്നും
അരവ്നാ രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു. 24 രാജാവ്
അരവ്നയോട്: “അങ്ങനെയല്ല, ഞാൻ അത്
നിന്നോട് വിലയ്ക്ക് വാങ്ങിക്കൊള്ളാം; എനിക്ക്
ഒന്നും ചെലവില്ലാതെ ഞാൻ എന്റെ ദൈവമായ
യഹോവയ്ക്ക് ഹോമയാഗം കഴിക്കുകയില്ല”
എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ദാവീദ് മെതിക്കളവും
കാളകളെയും അമ്പതുശേക്കൽ വെള്ളിക്കു
വാങ്ങി. 25 ദാവീദ് യഹോവയ്ക്ക് അവിടെ
ഒരു യാഗപീഠം പണിതു ഹോമയാഗങ്ങളും
സമാധാനയാഗങ്ങളും കഴിച്ചു. അപ്പോൾ യഹോവ
ദേശത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന കേട്ടു; ബാധ
യിസ്രായേലിനെ വിട്ടുമാറുകയും ചെയ്തു.

മലയാളം ബൈബിള്
The Indian Revised Version Holy Bible in the Malayalam language of India (BCS 2017)

copyright © 2017 Bridge Communication Systems

Language: മലയാളം (Malayalam)

Contributor: eBible.org

Status of the project:

Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators -- Completed
Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed
Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed
Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed
Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

For updates and typo reports, please see FreeBiblesIndia.com or eBible.org.

Status of the project:

Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators -- Completed
Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed
Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed
Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed
Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-04-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 29 Jan 2022
8b989647-71e9-5be8-9094-ee99e3d6ae08